

Proglašena Godina sv. Josipa u Zagrebačkoj nadbiskupiji

Određujem da posebno žarište te godine bude Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu u kojem će se moći primiti milost oprosta svakoga dana tijekom Godine sv. Josipa, ističe se u proglasu kardinala Bozanića u prigodi 330. obljetnice kako je Hrvatski sabor izabrao svetog Josipa za zaštitnika Domovine

20. obljetnica biskupstva mons. Ante Ivasa

Nakon blagopokojnog biskupa Srećka Badurine, trebalo je nastaviti projekte obnove u ratu porušenih crkava. Valjalo je obnoviti redoviti pastoral u poharanim župama koje su bile okupirane i u koje se pomalo vraćao život. Gledati unaprijed pod vidom novih prilika i migracija stanovništva, raseljavanja i naseljavanja. Predvidjeti u budućnosti nove župne zajednice i graditi nove crkve, istaknuo biskup Rogić u osvrtu na djelovanje svoga predšasnika

"Povijesna istina i teološka poruka Svetoga pisma"

Na znanstvenom skupu Teologije u Rijeci nazočili i nadbiskup Ivan Devčić, biskup Ivica Petanjak i dekan KBF-a Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Mario Cifrak

Prva anglikanska Večernja u bazilici Sv. Petra

Liturgijskom slavlju u Vatikanu predsjedao anglikanski nadbiskup David Moxon

Domovinske vijesti

Proslava stote obljetnice dolaska karmelićanki BSI u Hrvatsku u zajednici redovnica na Sirobuji u Splitu

Kardinal Josip Bozanić s djelatnicima Međubiskupijskih sudova Sastanak nadbiskupa Barišića s ministricom kulture Obuljen Koržinek Nagrade za životno djelo dr. don Stanku Lasiću i mons. dr. Mili Vidoviću

„Humanitarna akcija za djecu Južnog Sudana“

KBF - Najtransparentnije visoko učilište u Osječko-baranjskoj županiji

Misa zadušnica u Davoru za mons. Tomislava Ivančića

Obiteljski križni put Osječana u Aljmašu

Obilježena peta obljetnica smrti nadbiskupa Jurića i deseta nadbiskupa Franića

Dan vlč. Josipa Đurkovečkoga u Samarici

Peta obljetnica uspostave Stolnog kaptola Sv. križa u Sisku

Crkva u Hrvata

Ponovno misa na hrvatskom u Dubravki u Slovačkoj

O kardinalu Stepincu u HKM London

Biskup Komarica boravio u Seoulu

Inozemne vijesti

Papa primio libanonskoga predsjednika

Kolumbija s radošću očekuje Papu

Dobri ispovjednici nemaju radno vrijeme

Papin brzojav sućuti povodom smrti kardinala Vlka

Prilog dokumenti

Radosni u nadi (usp. Rim 12, 9-13)

"Izvor vode koja struji u život vječni"

Domovinske vijesti

Proslava stote obljetnice dolaska karmelićanki BSI u Hrvatsku u zajednici redovnica na Sirobuji u Splitu

Split, 12.3.2017. (IKA) - U župnoj crkvi Sv. Leopolda B. Mandića na Sirobuji u Splitu 11. i 12. ožujka svečano je proslavljena stota obljetnica dolaska Družbe sestara Karmela Božanskog Srca Isusova u Hrvatsku.

Redovnice, koje je osnovala bl. Marija Terezija od Sv. Josipa, u Hrvatsku su došle iz Beča 1917., nakon što se njihova utemeljiteljica susrela s velikim brojem hrvatskih iseljenika tijekom svog djelovanja u Americi. Tada su na poziv tadašnjega zagrebačkog nadbiskupa Antuna Bauera otvorile svoju prvu kuću u hrvatskom Leskovcu gdje se i danas nalazi dom za nezbrinutu djecu - Kuća Sv. Josipa za nezbrinutu djecu. Redovnice danas djeluju u 10 samostana u Hrvatskoj te u Nigeriji i Rusiji gdje sestre iz Hrvatske čine okosnicu u misijskom djelovanju. Samostan na Sirobuji koji nosi naziv Djeteta Isusa, otvoren je 1979. godine. Redovnice danas rade kao vjeroučiteljice, vode liturgijsko pjevanje te djeluju u vrtiću Sv. Male Terezije koji je otvoren pri samostanu. Prije nekoliko godina sestre su osnovale i Zajednicu karmelskih laika BSI koja danas ima više od 80 članova, uglavnom župljana sa Sirobuje.

Proslava je počela 11. ožujka prikazom filma o povijesti i duhovnosti Družbe nakon čega je misu predvodio karmelićanin o. Anto Knežević. Vjernicima su zatim na čašćenje dane relikvije utemeljiteljice Družbe bl. Marije Terezije od sv. Josipa. Prvi dan proslave završio je druženjem u kripti crkve. U nedjelju je misu predvodio don Mario Čagalj, a potom se pristupilo čašćenju relikvija.

Tijekom oba dana proslave naglasak je bio na liku utemeljiteljice bl. Marije Terezije od sv. Josipa. Ta velika žena, rođena kao Ana Marija Tauscher u pobožnoj evangeličkoj obitelji čiji je otac bio pastor, uvijek je osjećala da ne pripada toj vjeri. Od djetinjstva je gajila osobitu pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji što nije uobičajeno za protestantske vjernike. Tijekom svog rada u umobolnici u Kölnu susreće se s mahom katoličkim osobljem te u dodiru s katekizmom Katoličke Crkve pronalazi svoju vjeru. Na katoličku vjeru prelazi 30. listopada 1888. te se taj dan i slavi kao njen spomendan. Nakon toga biva odbačena od svoje obitelji i prijatelja te ostaje bez posla i krova nad glavom. Tada započinje njeno posvemašnje pouzdanje u Božju providnost koje je njegovala do kraja života i prenosila na svoje sestre. Čitajući knjigu sv. Terezije Avilske "Moj život", oduševljava se životom u Karmelu te sveticu izabire za svoj uzor i duhovnu majku. U njenu srcu javlja se želja za nasljedovanjem sv. Velike Terezije, ali bez stroge klauzure jer je bila svjesna bijede tadašnjeg čovjeka, osobito napuštene djece. Svoj Karmel posvetila je Božanskom Srcu Isusovu jer u srcu Crkve želi živjeti molitvu, zadovoljštinu i djelotvornu ljubav. Redovnice su se posvetile odgoju siromašne ili ostavljene djece, brizi za stare i nemoćne te odlascima u kućne misije kako bi došle do duhovno i materijalno zapuštenih radničkih obitelji. Njeno geslo bilo je "Boga u svima gledati, Bogu u svima služiti, Boga u svima ljubiti". Njezin životni program bio je sažet u rečenici „O da mogu trpjeti, raditi i žrtvovati se za svetu Crkvu, za spas duša, za proširenje Kraljevstva Božjega na zemlji." Proslava jubileja dolaska karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Hrvatsku s čašćenjem relikvija bit će upriličena i u drugim samostanima u Hrvatskoj, a završit će na blagdan utemeljiteljice, 30. listopada, velikom proslavom u Hrvatskom Leskovcu.

Šibenik-Varoš: Biskup Rogić na susretu s mladima

Šibenik, 13.3.2017. (IKA) - Sedmi pripremni susret za Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru održan je 13. ožujka u župi Gospe van Grada u Šibeniku, u organizaciji mjesne FRAMA-e. Katehezu o temi „Mladosti, kamo si zagledana" i susret vodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Skup je počeo molitvom, a potom je biskup nastavio susret video-prezentacijom, i u stalnom dijalogu s okupljenim mladima. „Kamo smo zagledani" provlačilo se kao temeljna misao, a biskup je kroz cijelu večer otkrivao da putovanje mladih počinje u neprestanom traženju i traganju njihova životnog ostvarenja, te kako njihov život ide „putem nade u vječnost po Isusu Kristu", a upravo je geslo Susreta hrvatske katoličke mladeži „Krist, nada naša". Krist, nada naša, stoji tako kao Onaj koji je uz nas „u mladosti, u zreloj dobi, u starosti. Cijeli naš život u svakom trenutku". Biskup je mladima istaknuo kako nisu birali kad će se roditi, roditelje, braću i sestre, ali u svemu je važno prepoznati da su djelo Božjih ruku i da ih je On htio baš ovakve kakvi jesu, i kako je temeljno otkriće u životu osjetiti da ih Bog voli.

Na kraju susreta predsjednica Franjevačke mladeži Franka Vrtiprah darovala je biskupu Rogiću majicu FRAMA-e, a biskupijski povjerenik za mlade don Gabriel Jagarinec izvijestio je o odazivu mladih za Susret u Vukovaru i dao informacije o Susretu, izvijestila je stranica splitskih franjevac.

24. sjednica Prezbiteriskog vijeća Varaždinske biskupije

Varaždin, 13.3.2017. (IKA) - Pod predsjedanjem varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka 13. ožujka u dvorani Biskupskog ordinarijata u Varaždinu održana je 24. sjednica Prezbiteriskog vijeća Varaždinske biskupije. Nakon molitve i pročitano zapisnika prošle 23. sjednice, započeo je rad Vijeća prema predviđenom dnevnom redu. Na početku biskup je podsjetio da je 13. ožujka prije četiri godine izabran kardinal Jorge Maria Bergolio za papu koji je uzeo ime Franjo te ga preporučio u molitve. Istaknuo je da su biskupi Zagrebačke crkvene pokrajine na sastanku u Bjelovaru odlučili uputiti pismo o sakramentu ispovijedi kojim žele, osobito ispovjednicima, svratiti pozornost na važnost odredbe o vršenju sakramentalne vlasti službenika sakramenta pomirenja, naročito glede odrješenja od kazne koja je vezana uz grijeh pobačaja. Druga točka sjednice bila je proslava 20. obljetnice osnutka Varaždinske biskupije. Cijela godina bit će u tome ozračju. Također će se i ovogodišnje varaždinsko hodočašće na Mariju Bistricu odvijati u tom slavljeničkom duhu, a posebno će to biti naglašeno 3. srpnja ove godine na završetku hodočašća u varaždinskoj katedrali kada će se obilježiti nadnevak osnivanja Varaždinske biskupije 5. srpnja. Glavna proslava 20. godišnjice Biskupije bit će u nedjelju, 1. listopada, sa svetom misom u 18 sati koju će predvoditi kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s biskupima Metropolitije. Na taj dan navečer ne bi se održavale svete mise u varaždinskim crkvama nego će se vjernici grada Varaždina i cijele Biskupije pozvati na proslavu u katedralu. Biskup je izrazio nadu da će prije toga biti i zaređeni, nakon dvije godine, novi đakoni za Varaždinsku biskupiju koji bi u 2018. godini bili zaređeni za svećenike. Varaždinska biskupija dvije godine nije imala mladomisnika, a u tom vremenu umrlo je 9 svećenika, jedan je napustio svećeništvo, a četvorica su teže bolesni. Biskup je izrazio želju da se ostvari plan završetka

gradnje i blagoslov Caritasovog doma u Varaždinu za godišnjicu uspostave Biskupije, 28. rujna u Varaždinu, što će biti trajan spomen na proslavu jubileja. Predloženo je da se kongres ministranata ove jeseni održi u varaždinskoj katedrali. U trećoj točki raspravljalo se o izvanrednom upravljanju crkvenim dobrima te se posebno naglasilo da je svećenik pozvan odgovorno upravljati crkvenim dobrima i bez znanja i odobrenja Biskupskog ordinarijata ne može poduzimati nikakve građevinske zahvate na crkvenim objektima, te ni u kojem slučaju podizati kredite ili uzimati posudbe. U svezi toga biskup će izdati Dekret koji će se objaviti u Službenom vjesniku Biskupije. U četvrtoj točki dnevnoga reda bilo je riječi o novom ustrojstvu Biskupije, tj. osnivanju arhiđakonata čije bi se granice poklapale s prirodnim granicama triju regija koje čine Varaždinsku biskupiju. Sukladno tome, Biskupija bi bila podijeljena na Varaždinsko-zagorski, Međimurski i Podravski arhiđakonati. Također se spomenula potreba osnivanja novog dekanata na području grada Varaždina kojom bi sadašnji Donjovaraždinski dekanat bio podijeljen na dva dekanata: Istočnovaraždinski i Zapadnovaraždinski dekanat. Predloženo je da se preimenuju pojedini dekanati, a svoj bi dosadašnji naziv zadržali sljedeći dekanati: Bednjanski, Čakovečki, Đurđevački, Koprivnički, Ludbreški, Varaždinsko-toplički i Virovski, dok bi Gornjomeđimurski bio preimenovan u Štrigovski, Donjomeđimurski u Preloški, Gornjovaraždinski u Ivanečki, a Donjovaraždinski u Istočnovaraždinski i Zapadnovaraždinski. Na kraju su dotaknuta mnoga pitanja iz pastoralne prakse, a posebno pitanje materijalnih doprinosa vjernika za župnu zajednicu.

Euharistijsko slavlje u povodu Papina dana u zagrebačkoj prvostolnici

Uzor ljubavi i vjernosti prema Petrovu nasljedniku je bl. Alojzije Stepinac, podsjetio je biskup Gorski u propovijedi Zagreb, 13.3.2017. (IKA) – U povodu Papina dana euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici u ponedjeljak 13. ožujka predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski. U koncelebraciji bilo je desetak svećenika, među kojima i tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, duhovnik Križarske organizacije rektor zagrebačke katedrale mons. Josip Kućić, kao i generalni postulator za kauze beatifikacije i kanonizacije Zagrebačke nadbiskupije mons. Juraj Batelja. Na misi se okupio i velik broj članova Križarske organizacije predvođenih njihovim predsjednikom Darijom Burjanom. Uvodeći u slavlje biskup Gorski rekao je: „Danas se spominjemo četvrte godišnjice izbora pape Franje na Petrovu stolicu. Svojim dolaskom, svojom osobom započeo je na novi način voditi Kristovu Crkvu. Neposredan u govoru dotiče i najteže teme Crkve, poziva na dijalog, otvara nove ekumenske putove, a naviještanjem Božjeg milosrđa sve ohrabruje na povratak Bogu Ocu“. Vjernike je pozvao na molitvu za Papu. U propovijedi je podsjetio kako je Papa kao nasljednik apostola Petra princip jedinstva Crkve koju zovemo „jedna, sveta, katolička, tj. sveopća i apostolska, utemeljena na vjeri apostola. Pod vidljivim znakom Pape ujedinjene su mnoge Crkve u različitim narodima i jezicima koje Duh Sveti sabire u jednu i katoličku“. Propovjednik je naglasio kako ta briga za jedinstvo Crkve na osobit način dolazi do izražaja kod pape Franje. „Svojim djelovanjem otvara do sada neviđene putove pomirenja, nezamislive u prijašnje vrijeme, poziva na dijalog, potpuno otvoreno i iskreno susreće se s različitim predstavnicima drugih kršćanskih zajednica. Dosadašnjim koracima donio je novu ekumensku nadu“.

Papa je jamac cjelovitosti vjere, naviještanja neiskvarenog evanđelja i ispravnih odgovora na suvremene izazove. Sam Isus moli onoga tko će nastavljati njegovo djelo, svjestan kako su kušnje uvijek prisutne. To je ujedno poziv svima nama da u svojim molitvama spominjemo Svetoga Oca i njegove nakane, rekao je biskup Gorski. Ustvrdio je da „doista, suvremeni Petar i danas učvršćuje našu vjeru. No, ljubav nije popustljiva, zato su ponekad te riječi kritičke. Papa Franjo ne ustručava jasno prozvati i nas u Crkvi za nedosljedan život i one izvan Crkve za neljudska djela. Na taj način vrši svoju proročku službu u suvremenom svijetu“. U homiliji se biskup Gorski osvrnuo i na vjernost hrvatskoga naroda Petrovu nasljedniku. Hrvatski je narod tijekom svih stoljeća svoje pripadnosti Katoličkoj Crkvi njegovao bliske veze i u najtežim trenucima ostao vjeran papi. Nbrojeni događaji pokazuju tu duboku vezu Hrvata i Svete Stolice. Uzor ljubavi i vjernosti prema Petrovom nasljedniku u Rimu u najnovije vrijeme je bl. Alojzije Stepinac. Opće je poznata činjenica: da je poslušao tadašnju komunističku vlast i odvojio hrvatsku Crkvu od zajedništva s papom, ne bi bio nepravedno osuđen. Tako je bl. Alojzije mučenik vjernosti Svetom Ocu, rekao je biskup, te je podsjetio kako je prigodom Stepinčeve beatifikacije u Mariji Bistrici 1998., sada sveti papa Ivan Pavao II. nazvao ga svojevrsnim orijentirom. Prema tom orijentiru mi se ravnamo, u toj Stepinčevoj vjeri i mi stojimo, tom vjerom molimo za papu Franju. Molimo za njega prisutnost darova Duha Svetoga, mudrost u spoznaji i jakost u djelovanju, kako bi bl. Alojzije mučenik jedinstva Crkve i vjernosti papi, zasjao svetim sjajem cijelome svijetu, rekao je na kraju. Nakon popričesne molitve, biskup Gorski istaknuo je: „U zagovor molimo i bl. Ivana Merza, velikog ljubitelja Crkve, velikog ljubitelja Pape. Teško je naći u hrvatskom narodu osobu koja je s toliko ljubavi govorila o Crkvi i o Svetom Ocu. Molimo njegov zagovor i za našeg Svetog Oca i za sve nas. Molimo i zagovor i pomoć i našeg blaženika Alojzija Stepinca, mučenika vjernosti jedinstvu Crkvi i Svetom Ocu. Neka na nas siđe Božji blagoslov i čuva nas u zajedništvu, u jedinstvu i u vjernosti“.

Skupština arhiđakona i dekana Požeške biskupije

Požega, 13.3.2017. (IKA) - Skupština arhiđakona i dekana Požeške biskupije održana je ožujka pod predsjedanjem požeškog biskupa Antuna Škvorčevića 13. ožujka u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi. Nakon molitve Trećeg časa biskup je u pozdravu rekao kako smatra važnim, dok se odvijaju drugi korizmeni programi, održati i skupštinu dekana i arhiđakona te razmotriti određena pitanja povezana s njihovom službom. Rekao je da je dekan u Zakoniku kanonskog prava nazvan „vicarius foraneus“. Ustvrdio je da je ta služba suradnički najuže povezana s biskupovim služenjem i zajedničkim poslanjem, istaknuvši da se riječ „foraneus“ koja znači vanjski može tumačiti zemljopisno i upravno, ali uvijek povezano s duhovnom naravi te službe. Spomenuo je kako postoji unutarnja duhovna povezanost između biskupa i svećenika te svećenika međusobno po svetom krštenju, sakramentu svetoga reda i poslanju koje im je povjereno. Rekao je da pisac Knjige Mudrosti iz koje je pročitan kratki ulomak u molitvi Trećeg časa na svoj način potiče na razmišljanje o tome. Pisac, naime, tvrdi da Bog ljubi sva bića i ne mrzi ni jedno koje je stvorio, upućujući na Božju ljubav kao trajnu nutarnju poveznicu između Boga i njegova stvorenja. Dodao je da taj isti pisac ujedno podsjeća na umijeće kojim Bog pristupa svome stvorenju, gleda kroz prste na ljudske grijehe - ne da ih utvrdi u njima - nego da ih potakne na kajanje. Biskup je ustvrdio kako bi crkveni ljudi

jedni prema drugima, pa tako i biskup i dekani prema svećenicima trebali nastupati s milosrđem koje službenike oltara ne smije utvrđivati na krivom putu, bilo u osobnom životu bilo u upravi i pastoralu, nego pozivati na obraćenje. Rekao je da na takav postupak potiče i papa Franjo, čija se četvrta obljetnica izbora za službu Petrova nasljednika slavila upravo 13. ožujka, te je pozvao arhiđakone i dekane na molitvu za uspjeh svih njegovih nastojanja. „U spomenutom smislu Knjige mudrosti valja razumjeti i naš današnji pokušaj da na ovoj skupštini utvrdimo svećeničke propuste u vođenju župa koji proizlaze iz zapisnika dekanskih vizitacija kako bismo im pomogli popraviti ih“, zaključio je biskup.

Potom je Ivan Ereiz, bilježnik Biskupskog ordinarijata, na temelju obavljenog proučavanja ovogodišnjih zapisnika dekanskih vizitacija župa, predstavio određena pitanja s obzirom na sam obrazac vizitacija, stanje svećenika u duhovnom i materijalnom pogledu, pastoralnu situaciju pojedinih župa. U raspravi je među ostalim spomenuta važnost svećeničkih godišnjih duhovnih vježbi, mjesečnih dekanatskih rekolekcija te formacijskih susreta na kojima se treba razgovarati o pitanjima teološko-pastoralne naravi. Među njima se trenutačno nalaze izazovi koje je pokrenula postsinodska apostolska pobudnica pape Franje *Amoris laetitia*. Posebna pozornost posvećena je stanju župne kateheze koja ima osobito značenje s obzirom na uvođenje ljudi u život po vjeri. Istaknuta je uloga župnih pastoralnih vijeća u tom pogledu te doprinos vjeroučitelja koji svojim teološkim znanjem mogu uvelike pomoći da djelovanje spomenutih vijeća bude što plodonosnije. Istaknuto je kako upravo u radu župnih pastoralnih vijeća treba doći do izražaja suradnja svećenika i vjernika laika, koju u skladu s višekratnim biskupovim poticajima valja promicati u Požeškoj biskupiji.

Biskupijski ekonom Dražen Akmačić je arhiđakonima i dekanima prikazao koji problemi u upravi župnim vremenitim dobrima proizlaze iz njihovih ovogodišnjih vizitacijskih zapisnika, iz primopredajnih zapisnika prigodom župničkih premještaja te župničkih godišnjih financijskih izvještaja. Nakon rasprave biskup je zaključio kako dekanske i arhiđakonske godišnje vizitacije nemaju smisao samo u tome da se zabilježe u zapisnicima određene činjenice pastoralne i upravne naravi, nego da potaknu i pomognu svećenike u što pravilnijem i zauzetijem vršenju svoga poslanja.

U drugom dijelu rada skupština je razmotrila pitanja vezana uz spomen 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i proslavu Trećeg biskupijskog euharistijskog kongresa. Biskup Škvorčević uputio je na sve ono što je potrebno učiniti da bi župne, dekanatske i arhiđakonatske euharistijske postaje bile istinska priprava za Biskupijski euharistijski kongres. Rekao je kako euharistijske postaje i sam Kongres trebaju uključiti sve razine vjernika kako bi on bio očitovanje i ostvarenje Crkve, svjedočenje da je ona euharistijska zajednica. Podsjetio je i na važnost dobrog organiziranja takvih slavlja kako bi obrednost omogućila njegovim sudionicima da što potpunije budu dionicima otajstva. Dane su konkretne smjernice po kojima se treba ravnati u organiziranju spomenutih postaja.

Na kraju se razgovaralo o još nekim pastoralnim pitanjima, među kojima i o biskupijskom hodočašću u Rim, susretu mladih u Vukovaru, slavljenjima potvrde. Biskup je zahvalio arhiđakonima i dekanima za sve ono što nastoje činiti u suradnji s njime i svećenicima, za dobro Isusove Crkve u Požeškoj biskupiji.

Križari organizirali akademiju povodom Papina dana

Predavanje „Papa Franjo: Neumorni tražitelj obnove Crkve“ održao je prof. dr. Stjepan Baloban

Zagreb, 13.3.2017. (IKA) – Križarska organizacija tradicionalno je povodom Papina dana organizirala prigodnu akademiju. U dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskog pastoralnog instituta u Zagrebu uz članove Križarske organizacije okupili su se 13. ožujka i zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, delegat zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića biskupski vikar za laike preč. Marko Kovač, duhovnik Križarske organizacije mons. Josip Kuhtić, generalni postulator za kauze beatifikacije i kanonizacije Zagrebačke nadbiskupije mons. Juraj Batelja, kao i redovnice više redovničkih zajednica. Program je počeo kraćim filmom, osvrtno na obljetnicu pontifikata pape Franje, te molitvom na nakane Pape koju je predvodio biskup Gorski. U pozdravu sudionicima skupa predsjednik Križarske organizacije Darijo Burjan istaknuo je kako su uz ovogodišnju proslavu križari inicirali i „Papin dan u školi“, podsjetivši kako su još od doba bl. Ivana Merza, koji je i inicirao proslavu u Hrvatskoj još dvadesetih godina prošloga stoljeća, upravo učenici, studenti, bogoslovi i sjemeništarci revno sudjelovali na proslavama Papina dana.

U predavanju „Papa Franjo: Neumorni tražitelj obnove Crkve“ prof. dr. Stjepan Baloban podsjetio je kako je papa Franjo u 77. godini započeo svoj put rimskoga biskupa, premda, kako je kasnije u svojim intervjuima naglašavao, nije s tim računao. U pozdravu s balkona bazilike Sv. Petra rekao je: „Započinjemo put: biskup i narod. Taj put Rimske Crkve koja predsjedava u ljubavi svim Crkvama. Put je to bratstva, ljubavi i povjerenja među nama“. Među glavnim oznakama Franjina papinstva dr. Baloban istaknuo je da Papa želi i traži obnovu Crkve. Sve je vidljivije da papa Bergoglio na različite načine pokušava potaknuti Crkvu na promjene o kojima su govorili kardinali na općim kongregacijama prije samoga izbora. Istina, on to čini na svoj specifičan način, svojim stilom, rječnikom i osobnošću. U njegovim intervjuima može se upoznati papa Franjo kakav on uistinu jest. Papa Franjo zna današnjem čovjeku „na jednostavan i zoran način približiti evanđelje – oni koji su otvoreni evanđeoskoj poruci to razumiju, a takvih koji traže ima danas sve više i u našoj Hrvatskoj“. Polazište svega je njegov prvi i programski dokument „*Evangellii gaudium*“. Crkvu je potrebno trajno obnavljati, stoga on kao rimski biskup češće upotrebljava poznati izraz „*semper reformanda*“. To je područje unutarnje reforme ili bolje rečeno trajne obnove Crkve. Kao istinski pastir papa Franjo u svemu što čini kreće od sebe, tako i u obnovi Crkve. On u svojoj sredini, u Rimskoj kuriji traži obnovu kako bi se to moglo prenijeti na druge dijelove Crkve: na krajevne Crkve, na biskupije, na župe, u redovničke zajednice. Hoće li papa Franjo ostati samo tražitelj obnove Crkve ili će se Crkva u ovo naše vrijeme stvarno obnoviti ovisi o puno čimbenika, no proces je započeo i, u ovom procesu obnove Crkve kao i u procesu obnove Crkve na Drugom vatikanskom koncilu, povratka na staro nema. Papa Franjo poziva na istinsko traženje zajedničkog puta prema onom uvijek aktualnom i nadahnjujućem, a to je isusovska i evanđeoska Crkva, odnosno život kršćanina prema modelu Nazarećanina, zaključio je prof. Baloban.

Na početku predavanja „Papa Franjo – suradnik mladenačke radosti“ vlč. Ivica Cujzek ukazao je na riječi pape Franje koje je zapisao u vlastitoj mladosti, neposredno prije svećeničkog ređenja, u osobnoj ispovijesti vjere. U njima prvo plijeni pažnju posvemašnja iskrenost, toplina, srčanost,

otvorenost, vjera i nada. To jesu apstraktni pojmovi koji, ako nisu njegovani stvarnim životnim situacijama, lako mogu postati prazno slovo na papiru, ali ako je u njima utemeljen stvaran život, onda njihovi plodovi zaista mogu činiti velike stvari. Možda je najteže u današnjem svijetu upravo ono što zvuči najlakše – biti normalan. Ta stvarnost, normalnost, realnost, u suvremenom svijetu često izmiče pod teretom stresnog, užurbanog načina života, medijskog terora, tehnološke nametljivosti, pretjeranog materijalizma i drugih novovjekih dostignuća koja guše onakav način života kakav sve češće priželjkujemo, a sve rjeđe živimo", rekao je vlč. Cujzek. Papa Franjo najavio je da će u listopadu 2018. započeti zasjedanje 15. redovne biskupske sinode kako bi se razmotrila tema: "Mladi, vjera i razlučivanje zvanja". Papa napominje da zajedno s biskupima želi još više biti „suradnik radosti" mladih. To govori mnogo o papi Franji, ali govori nam mnogo i o nama samima. Svaki pojedinac, koji je neprocjenjiv i nezamjenjiv dio Crkve, trebao bi se zapitati čime i kako toj svojoj obitelji pridonosi, naglasio je vlč. Cujzek.

Sa skupa papi Franji upućena je čestitka, u kojoj se, između ostaloga, ističe: „Po uzoru na našeg duhovnog utemeljitelja, blaženog Ivana Merza, koji je u liku Svetoga Oca promatrao primjer istinske odanosti i vjernosti Kristu i njegovoj Crkvi, i ove godine smo se okupili kako bismo Vam, svečanim obilježavanjem Papina dana, izrazili zahvalnost na svim poticajima, riječima i ohrabrenjima koja nam dajete u svakom trenutku". Čestitka je Papi upućena preko Apostolske nuncijature, te se okupljenima kratko obratio i mons. Blachowiak.

U glazbenom dijelu akademije sudjelovao je zbor mladih župe Uznesenja BDM u Stenjevcu „Totus Tuus" pod ravnanjem Dalije Mock, a program je vodio Petar Bilobrk.

Održana peta sjednica Predsjedništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 14.3.2017. (IKA) - Peta sjednica Predsjedništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije održana je pod predsjedanjem zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića u utorak 14. ožujka u prostorijama Tajništva Sinode u Zagrebu. Na sjednici su sudjelovali svi članovi Predsjedništva.

U prvom dijelu sjednice tajnik Sinode dr. Denis Barić ukratko se osvrnuo na Drugo sinodsko zasjedanje, održano 24. i 25. veljače, i to s obzirom na nazočnost članova Sinode te njihovo sudjelovanje u raspravnome dijelu sinodskoga zasjedanja. Istaknuo je, među ostalim, da je tijekom dva dana zasjedanja Tajništvo Sinode zaprimilo 105 intervenata članova Sinode, a u roku od tri dana po završetku zasjedanja, sukladno Pravilniku Sinode, zaprimljeno je još 29 intervenata. Sukladno Pravilniku Sinode, osam vjernika Zagrebačke nadbiskupije svojevoljno je poslalo svoj doprinos radu Sinode.

Članovi Predsjedništva Sinode također su se kratko osvrnuli na tijek Drugoga sinodskoga zasjedanja, iznijevši svoje objektivne i sugestivne koje mogu biti od koristi tijekom pripreme i odvijanja Trećega sinodskoga zasjedanja.

U drugom dijelu sjednice članovi Predsjedništva utvrdili su dnevni red Trećega sinodskoga zasjedanja te donijeli neke konkretne smjernice s obzirom na odvijanje samoga zasjedanja, izvijestilo je Tajništvo Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije.

Kardinal Josip Bozanić s djelatnicima Međubiskupijskih sudova

Susret prigodom otvaranja nove sudske godine

Zagreb, 14.3.2017. (IKA) - Moderator sudova, zagrebački nadbiskup i metropolit, kardinal Josip Bozanić susreo se u utorak 14. ožujka u dvorani "Sabornica" Nadbiskupskoga duhovnog stola s djelatnicima Međubiskupijskih sudova u Zagrebu prigodom otvaranja nove sudske godine.

Susretu su nazočili i varaždinski biskup Josip Mrzljak, pomoćni zagrebački biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski, preč. Damir Vrabc, delegat bjelovarsko-križevačkog biskupa, mons. Marko Cvitkušić, delegat sisačkog biskupa, moderator Nadbiskupskoga duhovnog stola preč. Marko Kovač, ekonom Zagrebačke nadbiskupije preč. Konrad Žižek te djelatnici i vanjski suradnici Međubiskupijskih sudova i drugi gosti.

Pozdravnu riječ prisutnima je uputio sudski vikar dr. Josip Šalković, istaknuvši važnost godišnjih susreta koji su prigoda da se "pitamo kako smo živjeli iskustvo novoga u prošlosti, kako smo se susretali s izazovima i zahtjevnošću raznih početaka, kako smo odgovorili na pravno-pastoralna pitanja". Zahvaljujući onima koji su u protekloj sudskoj godini pomogli Sudu da ispravno započne primjenjivati reformu kanonskoga postupka za parnice proglašenja ništavosti ženidbe, dr. Šalković zaželio je svima novi polet i hrabrost, odlučnost i konkretnost u novoj sudskoj godini.

Kardinal Bozanić, pozdravljajući službenike sudova, izrazio je poštovanje i zahvalnost za vrijedan posao koji vrše. Podsjetio je na riječi pape Franje ove godine, prigodom susreta sa službenicima suda Rimske rote, koji je stavio naglasak na pitanje odnosa vjere i sakramenta ženidbe, a posebno na to kako se gleda na vjeru duboko ukorijenjenu u ljudskom i kulturalnom okruženju u kojem se oblikuje ženidbena nakana. Kardinal je napomenuo da stoga niti naši mladi i zaručnici nisu pošteđeni mentaliteta i djelovanja koja čovjeka danas nastoje udaljiti od Božjih istina. Na temelju Svetoga pisma i nauka Crkve, istaknuo je da se za "brak i obitelj nije dovoljno osloniti samo na svoje ljudske snage, nego je potrebno koristiti i dar vjere", a zaručnici su osobito pozvani slaviti sakramenta ženidbe pristupiti sa stavom vjere. Kardinal je upozorio da u današnje vrijeme postoji opasnost da se u brak uđe pomalo nespremno, ponekad bez dublje i ozbiljne svijesti o značenju kršćanskoga braka i bračnih obveza, o čemu su promišljali i članovi Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije na drugom sinodskom zasjedanju. Na temelju Radnog dokumenta Sinode i više iznesenih intervenata, može se sažeti da je priprava za ženidbu zadaća svekolike biskupijske zajednice te da je prigodno i povlašteno vrijeme evangelizacije zaručnika. Stoga je osobiti izazov, naglasio je kardinal, osim već postojećih putova i modela priprave za ženidbu, zaručnicima omogućiti i neke nove te priprave za ženidbu organizirati "poput katekumenata", kao što je to predvidjela i apostolska pobudnica Familiaris consortio i sinodalni oci na prošle dvije biskupske Sinode, a imajući u svijesti da su kvalitetni putovi priprave za ženidbu najbolje sredstvo prevencije njezine ništavosti.

Djelatnike Međubiskupijskih sudova kardinal je pozvao da se kada se u pojedinom slučaju nađu pred pitanjima odnosa vjere i sakramenta ženidbe te utjecaja vjere na valjanost ženidbe, služe naukom pape Benedikta XVI. i pape Franje što su ga po tom pitanju izrekli pred službenicima suda Rimske rote. Također ih je ohrabrio da u sudskom pastoralu potaknu sve za koje vide da su se udaljili od vjere da se vrate na put obraćenja i otvore se Božjoj istini i milosti. Na kraju je kardinal poželio djelatnicima da i u novoj sudskoj godini služe vedra duha i prožeti žarkom ljubavlju prema Crkvi.

U svrhu cjeloživotne formacije djelatnika Sudova mr. Alen Lulić, branitelj veze na Međubiskupijskom sudu prvoga stupnja u Zagrebu, na Susretu je održao predavanje "Služba branitelja veze nakon reforme kanonskog postupka za parnice proglašenja ništavosti ženidbe".

Početak 2016. godine pri Međubiskupijskom sudu prvoga stupnja u Zagrebu s radom je započeo Ured za davanje savjeta. Izvješće o prvoj godini rada Ureda iznijela je Darinka Murić, kancelarka Međubiskupijskog suda prvoga stupnja u Zagrebu i voditeljica Ureda. U izvješću je istaknula da je u 2016. godini u Uredu 259 osoba dobilo pravnu pomoć, od čega je njih 237 zatražilo informativni savjetodavni razgovor, 16 osoba zatražilo je pomoć pri sastavljanju tužbe, 6 osoba jednokratnu pravnu pomoć tijekom odvijanja parnice, a 2 stranke zatražile su zastupanje odvjetnika tijekom odvijanja cijelog postupka.

Izvještaj o radu Međubiskupijskog suda prvoga stupnja u Zagrebu podnio je pridodani sudski vikar mr. Ivan Rak. Izvijestio je da je Sud u sudskoj godini 2016. u najvećem broju rješavao parnice o ništavosti ženidbe. U sudskoj godini 2016. zaprimljena je 61 tužba, 11 upita putem klasične pošte i 27 upita putem elektroničke pošte. Izrečeno je 40 presuda u parnicama proglašenja ništavosti ženidbe kroz sudsku godinu 2016., a od toga je u 23 parnice utvrđena ništavost ženidbe. U sjedište Suda u Zagrebu kroz proteklu sudsku godinu bila je pozvana 651 osoba, u podružnicu Suda u Varaždin pozvana je 21 osoba, u podružnicu Suda u Sisku pozvane su 22 osobe, a najčešći razlog njihova dolaska bio je poziv na preslušanje, zatim vještačenje te uvid u spise parnice. U 36 parnica bilo je potrebno sudjelovanje sudskog vještaka, a u 7 sudjelovanje sudskog tumača. U fazi istražnih ili dokaznih radnji nalazi se 57 parnica.

U kratkom izlaganju predsjednik Međubiskupijskoga prizivnog suda fra dr. Ratko Radišić izvijestio je da je na početku 2016. godine u tijeku bilo 19 parnica, a tijekom godine ih je zaprimljeno još 24. Tijekom 2016. godine Prizivni sud riješio je 30 parnica od kojih je u 12 parnica odlukom potvrđena presuda kojom je utvrđena ništavost ženidbe na sudu prvoga stupnja, a u redovitom sudskom postupku izrečeno je 18 presuda od kojih je u 6 parnica utvrđena ništavost ženidbe. U sudsku godinu 2017. Prizivni sud ušao je s 13 neriješenih parnica.

Mr. Stjepan Večković, promicatelj pravde, u skladu sa službom u zaštiti javnoga dobra, dobra Crkve, također je podnio izvješće. Sudsku godinu 2016. nazvao je "godinom formacije pastira za lakši pristup vjernika sudu" te je podsjetio na pohvalne korake biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine u pružanju obavijesne, savjetničke i posredničke pomoći vjernicima koji su rastavljeni, razvedeni i ostavljeni. Promicatelj pravde pozitivnim je ocijenio rad Ureda za davanje savjeta u 2016. godini te je upozorio službenike Suda, koji sudjeluju u pružanju pravne pomoći prije pokretanja parnice, da ne mogu sudjelovati u parnici niti kao suci niti kao branitelji veze. I ove je godine Promicatelj pravde pozvao službenike Suda da učine sve što je u njihovoj mogućnosti da rokovi glede izricanja i objavljivanja presuda budu poštovani u većini parnica.

Na otvaranju nove sudske godine predstavljani su i novi djelatnici Međubiskupijskog suda prvoga stupnja u Zagrebu: mr. Ivan Rak, pridodani sudski vikar; mr. Alen Lulić, branitelj veze; vlč. Karlo Šimek, mag. psych., sudski stručnjak psiholog te dr. Antonio Quiros Fons, sudski tumač za španjolski jezik.

Pazin: Obilježena obljetnica smrti Chiare Lubich

Pazin, 14.3.2017. (IKA) - Umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan predvodio je 14. veljače u župi sv. Jurja na Starom Pazinu svečano koncelebrirano misno slavlje povodom devete obljetnice smrti Chiare Lubich, utemeljiteljice Djela Marijina, Pokreta fokolara. Nakon mise u župnim prostorima održan je susret i projekcija dokumentarnog filma „Chiara u Hrvatskoj”. Uvodni pozdrav izrekao je vlč. Milivoj Koren, koji uz vlč. Dragutina Petrovića, posebno prati rad Pokreta fokolara u Istri.

Biskup je u homiliji podsjetio na značajnije aspekte života i djelovanja utemeljiteljice Pokreta fokolara, podsjetivši kako je njezin poziv, njezina spremnost da vrši volju Božju stasala u malom gradu Trento u sjevernoj Italiji i da je zasigurno na njezin duhovni razvoj imao utjecaj odgoj u pobožnoj obitelji i župi. Njezina velika ozbiljnost i zrelost, te širina i dubina duše dobila je jednu dodatnu dimenziju pod utjecajem ratnih strahota koje je proživjela kao mlada žena. Poznato je da teške situacije potiču na veće predanje Bogu, tako je i Chiara sa svojim prijateljicama, u ratnome vihoru odlučila podijeliti bol čovječanstva, započevši s potrebitima u svom ratom razrušenom gradiću, istaknuo je biskup.

Uz ovaj dan kada mislimo na Chiarinu smrt, intenzivnije se sjećamo te velike žene 20. stoljeća. Djelo Marijino je dakle to gibanje, taj pokret u svijetu čiji se članovi, prijatelji i simpatizeri trude živjeti zajedništvo, odgajaju se za to zajedništvo, ne bez poteškoća, jer mi smo ipak samo slabi ljudi. Trebamo se truditi promicati to zajedništvo na velikom planu, kako u našim malim zajednicama, u našim obiteljima, župama i našoj svakodnevnici, tako i u širem okruženju, potaknuo je biskup.

Na kraju euharistijskog slavlja zahvalu je izrekao župnik staropazinske župe preč. Željko Zec. Po završetku mise susret u župnim prostorima počeo je svjedočanstvom bračnog para Tanje i Stanislava Jačimović koji su od 10. do 12. ožujka sudjelovali na velikom susretu članova Pokreta fokolara u Loppianu nedaleko Firenze.

Usljedila je projekcija filma „Chiara u Hrvatskoj” koji je okupljene podsjetio na posjet utemeljiteljice Pokreta fokolara Hrvatskoj, na poziv HBK, u travnju 1999. godine. Tom je prigodom sudjelovala na "Susretu pokreta i crkvenih zajednica vjernika laika" u zagrebačkoj prvostolnici, koji je u prigodi njezina posjeta organizirala Zagrebačka nadbiskupija, te se susrela s biskupima Hrvatske biskupske konferencije.

Zajednica fokolara u Porečkoj i Pulskoj biskupiji okuplja se svakog prvog ponedjeljka u mjesecu u Pazinu, u župi sv. Jurja, nakon večernje mise. Ondje dolaze članovi iz svih dijelova biskupije. Zajednica ima nekoliko članova drugih konfesija što joj daje ekumenski karakter. Redovito sudjeluju u svim biskupijskim događajima i imaju niz aktivnosti na godišnjoj razini, čiji prihodi redovito idu u humanitarne i formativne svrhe. Ove godine, primjerice, prihod od maslinovih grančica koje redovito šalju u sjevernu Hrvatsku bit će poslan dijelom za pomoć Siriji a dijelom za pomoć mladima koji idu na ljetni kamp fokolara u Križevce. Pojedini članovi i simpatizeri Pokreta fokolara iz Istre pronašli su svoju domenu interesa u jednom od brojnih područja djelovanja Pokreta, te u skladu sa svojim životnim stilom i sklonostima posjećuju specifične susrete koje Pokret organizira, na nacionalnom i međunarodnom planu, za razna društvena područja. Jedan takav susret bio je, primjerice, u subotu 4. veljače, kada je papa Franjo u Auli Pavla VI. primio 1200 poduzetnika, mladih i znanstvenika iz 54 države svijeta, članova Međunarodne komisije Ekonomija zajedništva, koja je dio Pokreta fokolara. Pokret primjerice ima i umjetnički tim Centar Ave koji je Chiara Lubich

utemeljila 1961. godine. kao prvi timski umjetnički izraz Pokreta fokolara koji svoje nadahnuće crpi iz njegove duhovnosti. Taj je tim realizirao projekt svetišta Marije Majke Božje u Loppianu.

Premda svi žive istu duhovnost, zbog raznovrsnosti osoba koje ga sačinjavaju – mladi, odrasli, djeca, obitelji i svećenici, redovnici i redovnice raznih kongregacija, te biskupi – Pokret je podijeljen u 27 ogranaka, među kojima je i nekoliko pokreta koji obuhvaćaju široki raspon djelovanja. Razni pokreti pokrivaju različita područja života i društva. Pokret Novo čovječanstvo konkretno se zalaže za unošenje duha ljubavi u sve pore društva, pokret Nove obitelji svojim životom i akcijama nastoji odgovoriti na udarce i traume što pogadaju ovu temeljnu stanicu društva, pokreti Mladi za ujedinjeni svijet i Djeca za jedinstvo mladima predlažu radikalni evanđeoski život kao odgovor na njihove duboke težnje, Svećenički pokret, Župski pokret i Redovnički pokret preko svog poziva daju doprinos jedinstvu za koje je Isus molio prije smrti: "Da svi budu jedno".

Prvi utorak na Svetom Duhu

Misno slavlje predvodio sisački biskup Vlado Košić

Zagreb, 14.3.2017. (IKA) - Euharistijsko slavlje na prvi utorak, 14. ožujka, u nizu pobožnosti „13 utoraka" pred blagdan sv. Antuna Padovanskoga u istoimenoj župi na Svetom Duhu u Zagrebu predvodio je sisački biskup Vlado Košić u koncelebraciji sa župnikom fra Martinom Jakovićem, fra Maksimilijanom Hercegom i fra Nikolom Šantekom. Biskup je u homiliji istaknuo važnost osluškivanja Božje riječi: „Poniznost je osobita krepost koju trebamo njegovati u korizmi jer jedino ponizna duša nalazi put obraćenja i pomirenja s Bogom i s ljudima. Molimo za to i zagovor sv. Antuna, koji je žarom naučavao Kristovo evanđelje, koji se s velikim žarom i energijom borio protiv krivovjernih nauka".

Nakon euharistijskoga slavlja vjernici su mogli pristupiti relikvijaru koji čuva komadić Svečeva tijela.

Svečano na prvom utorku u Šibeniku

Misno slavlje u crkvi Sv. Frane predvodio Odilon Singbo

Šibenik, 14.3.2017. (IKA) - Duhovna priprema za proslavu blagdana sv. Ante u crkvi Sv. Frane u Šibeniku počela je slavljem prvog utorka 14. ožujka. Pobožnost je počela molitvom krunice i pjevanom večernjom u čast Svecu. Večernju misu u prepunoj crkvi slavio je kapelan za studente na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u Zagrebu Odilon Singbo. Uz njega su koncelebrirali fra Ivan Bradarić, gvardijan samostana Sv. Frane u Šibeniku, i fra Ivan Penava, župnik u župi sv. Petra Vidici u Šibeniku te đakon Željko Nestić iz Zagreba.

Propovjednik je okupljeno mnoštvo vjernika utvrdio u njihovu nastojanju da po primjeru sv. Ante jačaju vjeru u Isusa Krista „koji jedini može promijeniti naše živote i pronaći izgubljene duše". Govoreći o licemjerju koje i Isus proziva, vlč. Singbo primijetio je da je to duhovna bolest koja napada sve vjernike na način „da se prikažemo u onom svjetlu i na onaj način kakvi mi zapravo nismo". To se međutim događa kada se prestanemo baviti sobom i ispravljanjem svoje slike i svijesti o sebi te se prepustimo mentalitetu svijeta. Sveti Ante ne prestaje upućivati na potrebu povratka Isusu, zaključio je vlč. Odilon.

Pobožnost sv. Anti u crkvi Sv. Frane u Šibeniku duga je tradicija koja seže od samih početaka štovanja sv. Ante uopće. Ona je u novije vrijeme oblikovana u niz pobožnosti „Trinaest utoraka" koju su oblikovali upravo hrvatski

franjevci konventualci, a čiji Red služi u velebnoj bazilici u Padovi i čuva Svečev grob. Brojnim hodočašćima u Padovu ljubav prema tome svecu se jača i umnaža. I vjernici iz Šibenika za pobožnost trinaest utoraka pripremili su se upravo prošlotjednim hodočašćem u Padovu pod vodstvom franjevaca iz samostana Sv. Frane u Šibeniku.

Sastanak nadbiskupa Barišića s ministricom kulture

Obuljen Koržinek

Tema sastanka bila je Riznica sakralnih umjetnina, koja bi trebala biti otvorena u Palači Skočibušić na Peristilu nasuprot katedrale Sv. Dujma

Split, 14.3.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić uz nazočnost generalnoga vikara mons. Miroslava Vidovića, pastoralnoga vikara mons. Nediljka Ante Ančića, prof. dr. Ante Mateljana i odvjetnika Mate Peroša susreo se u utorak 14. ožujka u prostorijama splitske katedralne župe s ministricom kulture Ninom Obuljen Koržinek i njenim suradnicima. U pratnji ministrice, sastanku su nazočili Davor Trupković, pomoćnik ministrice kulture, Krešimir Partl, državni tajnik, Ana Perišić Mijić, Andro Krstulović Opara, predsjednik saborskog Odbora za obrazovanje, znanost i kulturu, Radoslav Bužančić, pročelnik Konzervatorskoga odjela u Splitu, Josip Belamarić iz Instituta za povijest umjetnosti, a sastanku su nazočili splitsko-dalmatinski župan Zlatko Ževrnja i Tomislav Đonlić, pročelnik Upravnog odjela za društvene djelatnosti.

Tema sastanka bila je Riznica sakralnih umjetnina, koja bi trebala biti otvorena u Palači Skočibušić na Peristilu nasuprot katedrale Sv. Dujma. Na tome se radi već dugi niz godina i čeka se rješenje pravnoga statusa. Splitsko-makarska nadbiskupija uložila je skoro sve napore kako bi oživjela taj prostor. Gotovo svake godine upriličene su izložbe koje govore o bogatstvu arhiva i zbirki koje ima Splitsko-makarska nadbiskupija. Nadbiskup Barišić izrazio je nadu da će ta priča što skorije dobiti pozitivan završetak, naglasivši važnost takve jedne Riznice koja bi trebala biti strateški interes grada Splita, ali i same države. U Riznici sakralne umjetnosti bili bi pohranjeni eksponati koji nas mogu stavljati uz bok svjetskih ostvarenja koji su unikati. Riznica bi bolje govorila o gradu Splitu, hrvatskoj kulturi i njezinim građanima. S njome ćemo se moći bolje predstaviti svijetu, ali i nama domaćima pomoći vrednovati sebe, shvatiti svoju povijesnu, kulturnu, religioznu i duhovnu baštinu.

Riznica splitske katedrale, jedna od najvrednijih crkvenih zbirki u Hrvatskoj, nalazi se u ne uvjetnim prostorima u maloj prostoriji poviše sakristije koja izgleda više kao antikvarijat, kazao je Radoslav Bužančić. Bogata je umjetničkim djelima i starim kodeksima, od kojih je najpoznatiji „Splitski evanđelistar", prema nekim mišljenjima nastao u drugoj polovici 6. stoljeća, koji je iz Solina prenesen u Split. U riznici se čuvaju vrijedni zlatarski radovi: kaleži, pokaznice i moćnici, kao i nekoliko romaničkih slika Bogorodica s Djetetom iz 13. stoljeća, za koje se smatra da su nastale u splitskoj radionici.

Ministrica Obuljen Koržinek istaknula je važnost hrvatske sakralne baštine koja bi se trebala bolje pozicionirati u odnosu na europske fondove što opravdava, između ostaloga, činjenica više desetljeća zanemarivanja, ratne štete i turistički potencijal. Izrazila je nadu da će se taj projekt Riznice sakralnih umjetnina u Palači Skočibušić ostvariti u što skorije vrijeme. Nadbiskup i ministrica razmijenili su prigodne darove, a potom su svi zajedno obišli splitsku katedralu, katedralnu riznicu i prostor u Palači Skočibušić u kojem bi trebala biti pohranjena Riznica sakralnih umjetnina.

Otvorena izložba „Križni put“ splitskih umjetnika

Split, 15.3.2017. (IKA) - U galeriji „Vinko Draganja OP“, u sklopu splitskoga dominikanskog samostana Sv. Katarine Aleksandrijske u Splitu u srijedu 15. ožujka otvorena je skupna umjetnička izložba „Križni put“.

U prepunoj galeriji ljubitelja umjetnosti, izložbu je otvorio fr. Ivan Iko Mateljan, OP, a o likovno-duhovnoj strani izložbe govorio je akademski slikar Hrvoje Marko Peruzović. Svoje radove u doživljaju puta našega Gospodina od sudnice Pilatove do uskrsnog jutra u vrtu Josipa Arimatejca izložilo je petnaest splitskih umjetnica i umjetnika: Ivana Bilić Antičević, Ana Marija Botteri Peruzović, Josip Botteri Dini, Luka Duplančić, Karin Grenc, Stipe Ivanišević, Robert Jozić, Ivan Listeš, s. Zdravka Spomenka Milić, Tea Morić Šitum, Hrvoje Marko Peruzović, Nina Petrović, Boris Šitum, Frane Šitum i Vice Tomasović.

Svaki od autora napravio je po jednu postaju uz dodatak petnaeste postaje s prikazom uskrsnuća. Radovi su izvedeni različitim tehnikama, tako da ima nekoliko gipsanih reljefa, skulptura od drva, slika rađenih akrilikom ili uljem na platnu i jedan crtež olovkom. Pisac meditacije u katalogu izložbe Frane Šitum napisao je: „Pisati o Križnom putu našega Gospodina Isusa Krista uistinu je zahtjevna i velika tema i nemoguće ju je u cijelosti opisati i obuhvatiti... No zato ju je moguće zagrliti!“ U daljem je osvrtno napisao: „Ako ovako sagledamo Kristovu muku, nemoguće je odrediti koliko je do uskrsnuća postaja imao, niti je moguće zamisliti koliko smo mu mi još postaja zadali nakon uskrsnuća jer naš Bog nije izolirani Bog – on je s nama Bog“.

Hrvoje Peruzović rekao je: „Križni put je tema koja nam je svima jako dobro poznata, a vjerujem i na osobit način izrazito bliska. Osim teološkoga i dokumentarističkoga, ona u sebi sadržava i snažnu metaforu naše svakodnevne i osobne patnje“. Istaknuo je kako je zanimljivo vidjeti kako se jedan određen likovni, ali i duhovni zadatak, s jasnim i strogo propisanim ikonografskim zakonitostima može riješiti na mnoštvo različitih načina. „Upravo ta raznovrsnost, sloboda i inovativnost u pristupu zadanoj temi, čine ovu izložbu posebnom. Autorima je bila ostavljena potpuna sloboda interpretacije kao i odabir materijala, a jedina poveznica i zajednički okvir bio je određen format dimenzija 80x60 cm. Svi oni su ovoj temi pristupili vrlo savjesno, angažirano i krajnje ozbiljno“, rekao je Peruzović.

Pozdravljajući sve nazočne u dominikanskom samostanu fra Iko je rekao: „Umjetnost je u povijesti dominikanskog Reda i naše Provincije imala važno mjesto u propovijedanju Radosne vijesti od Beata Angelica do Vinka Draganje. Umjetnička djela koja su sabrana po našim samostanima i danas propovijedaju, i danas govore - lijepo je izričaj istinitog. Govoreći o izložbi i autorima, fra Iko je istaknuo: „Umjetnik se preko svojih djela 'ispovijeda'. Kad kažemo Raspeti na križu znademo da raspeće simbolizira univerzalni ljudski bol. Svi se prepoznajemo u postajama križnog puta. Od nepravedne osude, preko padova i podizanja, preko susreta s drugim – lijepih i u boli – Marija, Veronika, jeruzalemske žene“. Fra Iko je također prokomentirao da se može reći da je križni put 15 splitskih umjetnika doista povlašteno mjesto u kojem se dodiruju životno iskustvo i vjernički govor o Kristovu raspeću. U glazbenom dijelu programa VIS „Darovi duha“ su kroz korizmene pjesme uveli u doživljaj toga milosnog vremena. Izložba ostaje otvorena za posjetitelje do 25. travnja.

Predstavljen film "Varaždinska Regina angelorum"

Varaždin, 15.3.2017. (IKA) - Novi znanstveno-obrazovni film "Varaždinska Regina angelorum" o štovanju Bogorodice i marijanskoj baštini na području Varaždinske biskupije predstavljen je na prvoj projekciji filma, priređenoj u palači Herzer varaždinskog Gradskog muzeja u srijedu 15. ožujka pred brojnim gledateljima iz javnoga, crkvenog i kulturnog života baroknoga i biskupskoga grada Varaždina i okolice. Varaždinska biskupija sudjelovala je svojom potporom u izradi filma te se na prvoj projekciji okupljenima obratio varaždinski biskup Josip Mrzljak, dok su o realizaciji filma govorili voditeljica projekta, scenaristica i redateljica dr. Hrvojka Mihanović-Salopek, producent prof. Alojzije Prosoli i uime koproducenta ravnatelj GMV-a Miran Bojanić Morandini.

Riječ je o desetom filmu u sklopu projekta "Digitalno snimanje hrvatske mariološke baštine" te je dovršen u prigodi ovogodišnjeg jubileja 20. obljetnice osnutka Varaždinske biskupije. Projekt se odvija pod pokroviteljstvom Odbora za obrazovanje, znanost i kulturu Hrvatskog sabora i Vijeća za kulturu Hrvatske biskupske konferencije.

Film je nastao u produkciji Udruge Prosoli – Sveta glazba i Real grupe d.o.o., te u koprodukciji Gradskog muzeja Varaždin i Obiteljske televizije Laudato. Kroz 57 minuta prikazuje povijesno štovanje Bogorodice u Varaždinskoj biskupiji, predstavlja kulturološki putopis kroz istaknuta, ali i pojedina nedovoljno poznata svetišta od Lepoglave i Veternice do mnogih drugih zagorskih, međimurskih i podravskih župa i mjesta, te u samoj završnici prikazuje sakralnu baštinu biskupskoga grada Varaždina. Kroz multidisciplinarni presjek baštine audio-vizualni prikaz stavljen je na impresivna dostignuća baroknog razdoblja u arhitekturi, književnosti i likovnoj umjetnosti, uz poseban naglasak na djela Ivana Rangera, stara djela i molitvenike na hrvatskokajkavskom jeziku, stihove suvremenih pjesnika Ivana Goluba i Ernesta Fišera, ali i etno baštinu ovog područja koje je obilježeno barokom i sakralnim napjevima, te nezaobilaznim anđelima koji se provlače kroz sve, osobito marijanske, motive na svim djelima.

Na predstavljanju filma ravnatelj GMV-a Miran Bojanić Morandini rekao je kako se prvi put Muzej upustio u avanturu stvaranja filma, smatrajući kako varaždinska regija doista zavrjeđuje ovakav sveobuhvatan prikaz mariološke baštine na njezinu području. Biskup Mrzljak istaknuo je kako je ovo uistinu "Marijina večer" jer Bogorodica ima veliku važnost, ne samo u kršćanskom životu, nego je obilježila i kulturna postignuća na raznim područjima te je bogatstvo marijanske baštine u Varaždinskoj biskupiji ovim djelom sabrano na jednome mjestu, i to u filmskoj kao jednoj značajnoj umjetnosti suvremenog društva. Bez Marije mnogo toga u vjeri, umjetnosti i kulturi ostalo bi pusto i prazno, rekao je biskup te zaželio da se s marijanskim blagom putem ovog filma upoznaju župne zajednice, škole i šira javnost. Voditeljica projekta dr. Mihanović-Salopek osvrnula se na realizaciju filma od ideje do završnice. Rekla je kako se željelo približe predstaviti glasovita marijanska svetišta, ali i manje poznate kutke koji svjedoče o raširenom štovanju Bogorodice na ovim područjima, dodavši da bogata marijanska baština obvezuje da je se prikaže i približi današnjim naraštajima. Zahvalila je ustanovama i pojedincima koji su pridonijeli ostvarenju filma, a zahvalama svima koji su sudjelovali u projektu pridružio se i producent Prosoli, dok je predstavljanje svojim stihovima o Varaždinu uzveličao književnik Ernest Fišer.

O vjeri, politici i humoru na korizmenoj tribini kod dominikanaca na Peščenici

Zagreb, 15.3.2017. (IKA) - "Vjera, politika i humor" bio je naziv treće iz ciklusa tribina posvećenih vjeri i politici koja je u sklopu serijala tribina „Korizma na Peščenici" održana u srijedu 15. ožujka u dominikanskom samostanu bl. Augustina Kažotića u Zagrebu. Sudjelovali su karikaturist Večernjeg lista i Glasa Koncila Srećko Puntarić - Felix, urednik i bivši v. d. glavnoga ravnatelja Hrvatske radiotelevizije Siniša Kovačić i humorist Zoran Homen. Voditelj je bio dominikanac dr. Anto Gavrić.

U veselom, zabavnom i humorističnom ozračju u koje je prigodnim skečevima uveo i kojima je tijekom cijele tribine održavao razdraganu atmosferu Križevčanin Zoran Homen, Srećko Puntarić Felix okupljenoj je publici projicirao više svojih karikatura, posebice one duhovnoga sadržaja. Govorio je o karikaturi kao o traženju istine na duhovit način, ali i o nerijetkim zlouporabama karikature kad se nekoga želi ocrniti. Podsjetio je na iskorištavanje karikature kada se u bivšem političkom sustavu željelo blatiti bl. Alojzija Stepinca. Istaknuo je da karikatura tek u najnovijim demokratskim vremenima pozitivno govori o vjeri i Crkvi jer da se to prije nije smjelo, da je Glas Koncila napravio iskorak, novost u javnosti, time što redovito objavljuje karikature duhovnoga sadržaja, a da se u drugim tiskovinama duhovna karikatura objavljuje tek sporadično. Pripovijedao je kako je i politička karikatura zaživjela tek nakon 1990. jer se na račun Centralnog komiteta nije smjelo šaliti. S demokratskim promjenama karikaturom se moglo izražavati o svemu, naglasio je Puntarić, čak do te mjere da je bilo pretjerivanja pa i raznih obračuna na osobnoj razini.

Siniša Kovačić je, obrazlažući posebno televizijski program, objasnio da je u medijima sve manje originalnih uredničkih koncepcija i prepoznatljivih rukopisa i da treba razlikovati zdrav humor od satire koja se nerijetko koristi za diskreditaciju ili u svrhu određenog aktivizma i da je žalosno kada državno odvjetništvo mora odlučivati, kao što se to događa kod nas, je li neka naslovnica satira ili uvreda. Podsjetio je na zlatne zabavno-humoristične uratke HRT-a poput Gruntovčana, Mejaša ili Naših i vaših u kojima se humor afirmirao na zdrav način. Istaknuo je da se humor različito shvaća i da je teško procijeniti gdje je granica pa da zato najbolje prolazi autoironija, šala na vlastiti račun. Rekao je da podupire humor u evangelizaciji, ali da treba postojati mjera. Naglasio je da se humorističnim izričajima ne smiju izrugivati nacionalne i vjerske vrednote. U našem društvu koje je podijeljeno, u kojem se lijeva scena smatra liberalnom i urbanom, a desna neurbanom i nazadnom, teško je odrediti granicu između zabave i provokacije, satire kao uvrede i prihvatljivog obrasca ponašanja. Zato mediji, koji su jako važni u popularizaciji pozitivnog humora i odgoju građanstva za humor, bježe od humora jer se ne žele zamjeriti svojim različitim publikama. Nije lako osmisliti humorističan program u kojem će se svi smijati od srca i u kojem se neće povrijediti nečiji osjećaji, zaključio je Kovačić.

Zoran Homen govorio je o tome kako se uz humor ljepše živi, kako su zabavni ljudi omiljeni u društvu i da se sadržaji najozbiljnijih sastanaka puno lakše rješavaju u spontanom i šaljivom ozračju. Pojasnio je da su vicevi vezani uz Crkvu i vjeru osjetljiv teren, a da je najviše njih sadržajno vezano uz dolazke vjernika sv. Petru, uz seksualne konotacije te uz župnike i njihov odnos s ljudima. Posvijestio je da ljudi viceve uglavnom teško pamte, posebice kad ih puno čuju pa je ispričavao kako je ne jednom hodočašću u autobusu govorio viceve od Zagreba do Lurda, a da mu je na kraju prišla jedna gospođa i rekla mu da je zapamtila tek jedan vic.

Biti humorističan znači učiniti drugoga sretnim. To bi nam svima na našim susretima trebalo biti prioritarno, zaključio je Homen.

Smisao za humor najizvršnije je pedagoško sredstvo i najbolji način za naviještanje Isusa Krista. Kršćanima humor i u korizmi može biti povlašten put posvećenja, poruke su kojima je zaključio tribinu moderator dr. Gavrić.

Tečaj za duhovne asistente OFS-a i FRAMA-e u Samoboru

Samobor, 15.3.2017. (IKA) - U organizaciji Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) i Franjevačke mladeži (FRAMA) održan je od 13. do 15. ožujka u Samoboru XI. nacionalni tečaj za duhovne asistente. Bilo je nazočno tridesetak redovnika iz svih obdijeljenija Prvoga franjevačkog reda i TOR-a, te s. Janja Jurman iz Družbe kćeri milosrđa TSR sv. Franje.

Uvodno predavanje o suradnji prezbitera, redovnika i laika održao je mr. fra Žarko Relota. Najprije je razlučio temeljne pojmove, a potom s pastoralne strane osvijetlio ono što je navedenim skupinama zajedničko i kako mogu raditi i surađivati na dobro Crkve. Fra Zvonimir Brusac je, pošavši od dokumenata, pojasnio pojmove vođenja i animiranja te istaknuo potrebu da asistenti svjetovnih franjevaca budu osobe širine, bratskoga dijaloga, sposobne jamčiti katolički nauk i dijeliti vlastito duhovno iskustvo. Naglasio je koje su pretpostavke, polazišta i obvezna područja suradnje i ponudio kratku analizu sadašnjega stanja duhovne asistencije u OFS-u. Fra Josip Repeša je pošao od pitanja sv. Franje: „Gospodine, što hoćeš da učinim?" te potaknuo asistente da prema članovima FRAMA-e i mladima općenito budu u stavu osluškivanja, podupiranja i strpljivog praćenja. Asistenti trebaju biti duhovnici, svjedoci Božje ljubavi, čuvari bratskoga zajedništva i jamci povezanosti s Crkvom. Očekuje se da upute bratsku opomenu u duhu evanđelja i kažu ponekad i: „Ne!" mladima, uz jasno i argumentirano objašnjenje.

S. Helena Brigić (OFS) i fra Ivan Markanović predstavili su do sada poduzete aktivnosti nedavno ustanovljenoga Povjerenstva za obitelj kao radnoga tijela Nacionalnoga vijeća OFS-a. Oni se žele uključiti u aktivnosti Crkve, upoznati sadašnje stanje, povezati se međusobno i uključiti više obitelji u svoj rad. Kane poduzeti i neke karitativne aktivnosti i organizirati obiteljske susrete. Sudionicima su se obratile nacionalna ministrica OFS-a s. Branka Černugelj i nacionalna predsjednica FRAMA-e Anamarija Tomašević. Na temelju izlaganja br. Tibora Kausera, generalnoga ministrica OFS-a, s. Branka je objasnila po čemu su to vođenje i animiranje osnovni elementi upravljanja u OFS-u, te posvijestila ulogu i zadaću duhovnih asistenata. Potiče na hrabrost i odgovornost u vršenju službe, te otvorenost prema svjetovnim franjevcima. Tomašević je zahvalila svim asistentima koji rade s mladima i prisutni su na njihovim susretima. Smatra da su potrebni kao savjetnici i pratitelji, pomoć i podrška u duhovnome rastu i životnom sazrijevanju. Potiče asistente da budu jedinstveni, a redovničke poglavare da pripremaju svoju braću za preuzimanje duhovne asistencije.

Sudionicima je predstavljen i „Priručnik za formaciju u vremenu uvođenja i vremenu početne formacije", koji je tiskan krajem prošle godine, a razgovaralo se i o mjestu i vremenu sljedećega Tečaja, situaciji u mjesnim bratstvima i susretima na općecrkvenom planu tijekom ove godine.

Godišnja skupština KD "Kruh svetog Ante" Zagreb

Zagreb, 15.3.2017. (IKA) - Godišnja skupština Karitativnog društva "Kruh sv. Ante Franjevačke provincije Bosne Srebrene" (KSA) Zagreb održana je u srijedu 15. ožujka u prostorijama Franjevačkog samostana sv. Ilije u Zagrebu. Na samom početku skupštine tajnik Marijan Petrović pozdravio je sve nazočne, te riječ i daljnje predsjedanje skupštinom predao predsjedniku KSA za Hrvatsku fra Stipi Karajici.

Na skupštini su uz osvrt na djelovanje u protekloj godini, usvojene i neke smjernice, glavne perspektive Udruge u narednom razdoblju, koje je nazočnim članovima predstavio fra Stipo Karajica, te pri tome istaknuo još uvijek dosta teško socijalno stanje mnogih ljudi u okruženju i ukazao na potrebu humanitarne i svefranjevačke zauzetosti oko ublažavanja nastalih nevolja onih koji se utječu Udruzi za pomoć.

Na kraju je zahvalio svim dobročiniteljima, suradnicima i volonterima, posebno onima iz Australije, Njemačke, Austrije, Švicarske i Hrvatske koji još uvijek surađuju i pomažu projekte, a time i nevoljne ljude preko KD "Kruh sv. Ante". Zamolio je sve članove i one koji nisu mogli sudjelovati u radu te skupštine, na dodatni angažman oko iznalaženja novih dobročinitelja, a time i sredstava (materijalnih i novčanih) za ublažavanje potreba onih koji se utječu Udruzi "Kruh sv. Ante".

Nagrade za životno djelo dr. don Stanku Lasiću i mons. dr. Mili Vidoviću

Dubrovnik, 15.3.2017. (IKA) - Na 19. sjednici Županijske skupštine 15. ožujka odlučeno je da će dr. don Stanko Lasić, v.d. generalnog vikara Dubrovačke biskupije i župnik katedralne župe, biti ovogodišnji laureat. Župnik Lasić nagradu Dubrovačko-neretvanske županije za životno djelo dobit će zbog profesionalnog obavljanja svoje svećeničke dužnosti, pastoralnoga i humanitarnog rada u tijeku Domovinskog rata, nastavničkog djelovanja, promicanja građanskih i vjerskih sloboda, solidarnosti i tolerancije među ljudima te skrbi o kulturnoj baštini.

Uz don Stanka Lasića nagradu za životno djelo dobit će i mons. dr. Mile Vidović zbog velikog doprinosa u kulturnom i povijesnom naslijeđu Dubrovačko-neretvanske županije, ali i mnogo šire zbog proučavanja crkvene povijesti u Hrvata. Nagrade će dobitnicima biti uručene prilikom proslave Dana Dubrovačke-neretvanske županije na blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića, 12. svibnja.

Korizmeni susret kardinala Bozanića s redovnicama grada Zagreba

Zagreb, 16.3.2017. (IKA) - Molitvom Večernjih pohvala i uvodnom riječju potpredsjednice Konferencije viših redovničkih poglavara i vrhovne poglavarice Družbe sestara milosrdnica s. Miroslave Bradica, započeo je u četvrtak 16. ožujka u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu tradicionalni korizmeni susret zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića s redovnicama grada Zagreba. Zahvaljujući kardinalu na susretu i poticajima, č. M. Miroslava posebno se osvrnula na doprinos redovnica u radu Sinode, istaknuvši trajnu molitvenu podršku.

Kardinal Bozanić redovnicama je naglasio važnost opraštanja koje nema granica, nego smo dužni uvijek opraštati. Citirajući Katekizam Katoličke Crkve „Da bismo živjeli, rasli i u vjeri do kraja ustrajali, moramo se hraniti riječju Božjom i moliti Gospodina da nam vjeru uveća. Ona treba biti 'ljubavljiva djelotvorna' (Gal 5,6), podržavana nadom

i ukorijenjena u vjeri Crkve" (KKC br. 162), kardinal je, kako prenosi Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije, pozvao redovnice na čuvanje spomena na Božji poziv i otvorenost Božjoj nadi koja se otkriva u trajnom hodu prema Bogu pri čemu nas Bog uvijek iznova iznenađuje svojom ljubavlju, pozivajući nas na razlučivanje i konkretno djelovanje, na djelotvornu ljubav.

Kardinal je posebno istaknuo važnost gledanja naše ljudske stvarnosti očima vjere u oslonjenosti na Kristov Križ koji je čvrsto uporište našoj nadi u uskrsnuće i vječni život. Naglasio je važnost Euharistije kao izvora svakog duhovnog života, jer samo po Euharistiji kadri smo svoj život učiniti trajnom euharistijom, zahvaljivanjem Bogu. Samo u takvoj otvorenosti i predanju Bogu kadri smo vidjeti mogućnost gdje drugi vide samo probleme, krize i nemogućnosti. Kardinal je zahvalio redovnicama na doprinosu radu Sinode, pozvavši ih na daljnju molitvenu zauzetost. Najavio je da će na Josipovo u nadbiskupiji započeti Godina sv. Josipa, zaštitnika Hrvatske.

Predavanje o radu Sinode održao je tajnik Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije dr. Denis Barić, a svoje dojmove o radu Sinode iznijele su redovnice članice Sinode: s. Beata Prkačin, s. Marija Jozić, s. Ana Begić i s. Tea Barnjak.

Nakon njihovih izlaganja kardinal je sestrama najavio iznenađenje, pozvavši studentskog kapelana na Hrvatskom katoličkom sveučilištu vlč. Odilona-Gbenoukpa Singboa za govornicu. Zahvaljujući na pozivu, vlč. Odilon sestrama je prenio zamolbu mons. Aristidea Gonsalla, biskupa svoje rodne biskupije Puerto-Nova iz Benina, koji je prošle godine u rujnu posjetio Hrvatsku te obradovan živom vjerom koju je u Hrvatskoj vidio, poželio da bi u Hrvatsku na daljnje školovanje i formaciju poslao dvije redovnice. Molba koju je vlč. Odilon izrazio prihvaćena je među sestrama s oduševljenjem.

Na kraju susreta potpredsjednica je u ime svih redovnica kardinalu izrekla zahvalu za susret, te čestitke prigodom imendana i skorog rođendana. Susret je završio Molitvom za Sinodu i Anđeoskog pozdravljenja.

Predstavljena knjiga Nevenke Nekić „Hrvatske heroine“

Sisak, 16.3.2017. (IKA) - Predstavljanje knjige Nevenke Nekić „Hrvatske heroine“ održano je u četvrtak 16. ožujka u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu. Knjigu su predstavili književnica Marija Peakić Mikuljan, nakladnik Rudica Ćeme i autorica, a u glazbenom dijelu programa nastupio je gitarist Nikola Ćeme.

Na početku sve je pozdravio domaći biskup Vlado Košić, istaknuvši iznimnu važnost te knjige koja govori o djelovanju znamenitih žena hrvatske povijesti u razdoblju od tisuću godina, od kraljice Jelene do Ivane Brlić Mažuranić. Biskup je okupljene podsjetio i na, uz književni, važan rad autorice u Hrvatskome nacionalnom etičkom sudištu.

Nakladnik Rudica Ćeme podsjetio je kako je autorica knjigu izdala vlastitim snagama, a svjetlo dana ugledala je u svibnju 2016. godine. Autorica grafike na koricama je splitska akademska slikarica Ana Marija Peruzović Botteri, grafički ju je opremio Marijan Goršić, a do sada je predstavljena publici u Zagrebu, Našicama i Novoj Gradiški.

Književnica Marija Peakić Mikuljan istaknula je kako nije slučajno da je baš Nevenka Nekić napisala knjigu o hrvatskim heroinama, esejistički obrađujući život petnaest ženskih likova. „Mogli bismo taj njezin izbor heroína nazvati, modernim jezikom prilagođeno, i ženskom reprezentacijom našega povijesnoga usuda, naše časti i vlasti, vjere, hrabrosti, plemenitosti, darovitosti, žrtve i odanosti obitelji i domovini, i u dobru i u zlu. Nabrojimo ih:

kraljica Jelena, Čika i Vekenega, Katarina Kosača, Beatrica Frankopan, Cvijeta Zuzorić, Mila Gojsalića, Katarina Zrinska, Jelena Zrinska, Anica Bošković, Diva Grabovčeva, Dragojla Jarnevićeva, Slava Raškaj, Dora Pejačević i Ivana Brlić-Mažuranić. Treba posebno istaknuti da ta vrijedna knjiga počiva na povijesnim činjenicama, ali zavidna autoričina erudicija i snažno nadahnuće živo oslikava vremenski kontekst svake od navedenih junakinja pa tako u nacionalnom makrokontekstu jasno vidimo svaku pojedinačnu sudbinu i u dirljivoj osobnoj drami", ustvrdila je Peakić Mikuljan.

Autorica Nevenka Nekić rekla je kako je radeći na knjizi ostala zatečena pomanjkanjem informacija ili neistinama o pojedinim osobama. „Ne biste vjerovali da u 'Krležinoj enciklopediji' nema Dore Pejačević i Ivane Brlić Mažuranić. One za njega nisu postojale, ali danas su u hrvatskoj enciklopediji na sreću tu. Nažalost, malo je znano kako je Dora Pejačević bila jedina ženska kompozitorica svoga vremena u Europi. Njena djela izvode se u Pragu, Beču i Parizu, a da nije bilo Koraljke Kos koja je 1982. godine napisala knjigu o Dori, mi danas ne bismo znali jako puno toga te ne bi bila inspiracija mnogim suvremenim slikarima i glazbenicima. Protječe 2017. godina, već je 132. godina od njena rođenja, a glazba naše najveće skladateljice i dalje je živa, lijepa i visoko duhovno uzdignuta", rekla je autorica. Upozorila je da naš narod slabo poznaje i slabo se ponosi svojom poviješću. „Dođite danas u kriptu katedrale Sv. Elizabete u Košicama. U sarkofazima leže mađarski i slovački velikani, a u sredini, onaj najljepši od ružičastog mramora, je od Jelene Zrinske. Mađari tu obavezno stavljaju cvijeće, pale svijeće s mađarskim zastavama, te loze i Zrinskih i Frankopana ubrajaju u svoje. Jednom prilikom bila sam u grupi koja je hodočastila u Košice i koja se sastojala od 98% visoko obrazovanih, a kada sam ih pitala nitko nije znao da u toj kripti leži naša Jelena Zrinska. To nije znala niti kustosica katedrale koja je ostala začuđena kada smo mi tražili da nam je pokaže i samo je rekla: 'To je neka Mađarica...'. Tako kada dođete u Košice ostavite svijeću kraj kovčega Jelene Zrinske. Ona jest naša Ivana Orleanska, a ja sam si zadala u zadatak da se njeno ime ukleše u zagrebačkoj katedrali uz imena Zrinskog i Frankopana".

Na kraju autorica je istaknula veliku želju da ova knjiga dođe u svaku hrvatsku školu. „Željela bih da se učenici zaljube u tekstove koji govore o nama, jer u meni, isto tako kao i u svima vama, teče nešto od te krvi. Ne može ona samo tako uvenuti. Kako smo izdržali tih tisuću godina? Baš upravo tako što smo zaboli svoje zastave na grobove naših mrtvih", rekla je autorica Nekić.

„Humanitarna akcija za djecu Južnog Sudana"

Akcija bogoslova Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita u suradnji s Marijinim obrocima

Split, 17.3.2017. (IKA) - Bogoslovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita u suradnji s Marijinim obrocima odlučili su zajednički pokrenuti novu „Humanitarnu akciju za djecu Južnog Sudana". Ovom akcijom, koja će se odvijati diljem Provincije i Hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj, odgovaraju na poziv pape Franje koji je više puta pozvao sve vjernike i ljude dobre volje da pomognu narodu Južnog Sudana koji je u velikoj nevolji. Naime, Južni Sudan, u kojoj najveći dio stanovništva čine kršćani, najmlađa je država na svijetu: neovisnost je izborila 2011. godine. Zbog stalnih ratnih sukoba mnogi su iselili, dio usjeva je uništen, a veći dio obradivih površina nije niti posijan. Zbog svega navedenog,

u zemlji je službeno proglašena glad. Zbog inflacije hrana je poskupjela 800%; 100.000 ljudi na rubu je smrti, a 40% stanovništva je u opasnosti od gladi (5 milijuna). K tomu, više od milijun djece boluje od akutne pothranjenosti. Ovom akcijom novčana pomoć za Južni Sudan prikupljat će se u mnogim crkvama diljem Provincije Presvetog Otkupitelja i HK misija u Njemačkoj, a svoj vrhunac ostvarit će na Cvjetnicu 9. travnja 2017. Sav prikupljen novac uplatit će se na račun Marijinih obroka u Hrvatskoj i Njemačkoj, a iznos će se javno objaviti. Ako se želite pridružiti ovoj akciji, svoj prilog možete uplatiti na račun: Marijini obroci, Donje svetice 46 c, 10 000 Zagreb / IBAN: HR792360001102102666, s naznakom „Za Južni Sudan". Ako živite u inozemstvu, svoj prilog možete uplatiti na račun: Mary's meals, Pax-Bank eG Köln / BIC: GENODED1PAX / IBAN: DE42 3706 0193 4007 3750 13, naznačiti: SpendefürdenSüdsudan.

Potpisan Ugovor o suradnji u organizaciji Ljetne škole hrvatskoga jezika, povijesti i kulture

Zagreb, 17.3.2017. (IKA) - U petak 17. ožujka u zgradi Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu potpisan je Ugovor o suradnji između Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta, Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu i Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu o organizaciji Ljetne škole hrvatskoga jezika, povijesti i kulture, što će se održati od 3. do 14. srpnja ove godine u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu.

Ugovorom se utvrđuju međusobni odnosi, obveze i prava ugovornih strana u pripremi i provedbi programa Ljetne škole, koja je namijenjena potomcima naših iseljenika, koji žele bolje upoznati jezik, povijest i kulturu svoga naroda. Predavači na Školi bit će profesori i predavači s Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta, kao i druge ugledne osobe iz znanstvenoga, kulturnoga i javnoga života. Dogovorena je i uspostava Organizacijskoga i Programskoga odbora, koje će sačinjavati predstavnici sve tri ugovorne strane.

Ugovor su potpisali rektor Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić i ravnatelj Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu prof. dr. Josip Šimunović. Svečano potpisivanje održano je u nazočnosti predsjednika Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu mons. dr. Pere Sudara, generalnoga tajnika Hrvatske biskupske konferencije dr. Petra Palića, prorektora za organizaciju i poslovanje Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta prof. dr. Gordana Črpića, tajnika Sveučilišta Darka Štaudingera, tajnika Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta Darija Prskala i projektnoga suradnika u Ravnateljstvu dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu Antonija Stanešića.

Program Ljetne škole obuhvaća predavanja, radionice i terensku nastavu iz hrvatskoga jezika, povijesti i kulture, a planirane su i dvije ekskurzije: na otok Krk i u Hrvatsko zagorje. Dodatne informacije mogu se pronaći na Facebook stranicama Ravnateljstva i same Ljetne škole, kao i na mrežnim stranicama Sveučilišta i Ravnateljstva. Zainteresirani se mogu prijaviti do 10. lipnja 2017. na adresu: hip@hbk.hr.

Participacija za sudjelovanje iznosi 265 eura, a uz nadoplatu moguć je i smještaj (u dvokrevetnoj sobi za 12 noćenja 240 eura, ukupna nadoplata za jednokrevetnu sobu +84 eura) i prehrana (10 doručaka za 40 eura, 10 ručaka za 120 eura) tijekom Škole u prostorijama Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta, gdje će se Škola i održati.

Povijesna istina i teološka poruka Svetog pisma

Znanstveni simpozij u organizaciji Teologije u Rijeci

Rijeka, 17.3.2017. (IKA) - U Velikoj dvorani Teologije u Rijeci u petak 17. ožujka održan je znanstveni simpozij o temi „Povijesna istina i teološka poruka Svetog pisma”. Skupu koji je organiziralo Sveučilište u Zagrebu, Katolički bogoslovni fakultet – Teologija u Rijeci. nazočili su i riječki nadbiskup Ivan Devčić i krčki biskup Ivica Petanjak, koji je molitvom i prigodnom riječju otvorio skup.

Povijesna istina ima svoju vrijednost i zato je treba tražiti, rekao je biskup Petanjak otvarajući znanstveni simpozij za koji je ideja potekla od dokumenta Papine biblijske komisije iz godine 2014. „Nadahnuće i istina Svetoga pisma. Riječ koja dolazi od Boga i govori o Bogu da spasi svijet”, iz njegova III. djela koje nosi naslov „Tumačenje riječi Božje i njegovi izazovi”. Govoreći o temi kako razlučivati povijesno i teološko, dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Mario Cifrak kazao je da je objava povijesna i Isus je povijesna osoba, premda su kroz povijest postojali pokušaji nijekanja njegova fizičkog postojanja, ali predmet objave nije povijest. Sveto pismo nije udžbenik Sociologije ili Povijesti, nego svjedočanstvo Božjeg poziva čovjeku na zajedništvo s Njim.

Na simpoziju se razmatralo o onim biblijskim tekstovima koji su, s obzirom na povijesne istine, najproblematičniji, a sve s ciljem da što je moguće jasnije razluče što je u njima povijesno, a što teološko, te da se istaknu 'istine radi našega spasenja' koje navedeni tekstovi komuniciraju kao i povijesnost objave. Govoreći na koji način čitati i promatrati Bibliju i koja je to svetopisamska istina u kontekstu našeg spasenja, dr. Cifrak kazao je da je Sveto pismo od Boga nadahnuto i približava nas Božjoj blizini. Mi ne govorimo o spasenju od nečega ili za nešto, nego da vjerujemo da nam Sveto pismo poručuje da ljudski život ima smisao, te pojašnjava u čemu je taj smisao i kako ga se u cijelosti može ostvariti. To ostvarenje ljudskog smisla zovemo spasenje, poručio je dr. Cifrak.

Kao jedan od razloga organiziranja simpozija predstojnik riječke Teologije doc. dr. Nikola Vranješ istaknuo je da fundamentalističko čitanje Svetoga pisma koje ga interpretira isključivo doslovno, rezultira ne samo sukobom s modernom znanostu, nego i pogrešnim razumijevanjem samoga Pisma. Osim toga, govoreći o teološkom tumačenju biblijskih izvještaja o stvaranju između kreacionizma i metafizičkog naturalizma, upozorio je na 'kamen spoticanja' kod mnogih, a riječ je o nastojanju da se 'dohvati' direktno Božje djelovanje u svijetu na način tzv. dizajna koji zapravo predstavlja jedno neznanstveno i u biti heretično nastojanje instrumentalističkoga dokazivanja Božje aktivnosti. Nikada nitko nije vidio kako se Bog utjelovio, kao ni doslovni trenutak Isusova uskrsnuća, rekao je Vranješ. To bi trebalo poslužiti i kao teološki model približavanja tajni stvaranja kao teološkoj istini. U nastavku je istaknuo kako nema sukobljavanja znanosti i teologije ukoliko se obje drže svoga područja te da vjeruje da bi u budućnosti trebalo razviti prikladniju filozofiju znanosti, kao i osuvremenjenu teologiju stvaranja. To se osobito tiče pitanja evolucije koja se bavi razvojem života, a ne njegovim nastankom kojim se bave teorije abiogeneze i panspermije. Moramo dopustiti legitimnu autonomiju znanosti i ne odbacivati evoluciju. Ono što evolucija govori je dokazano, ali trebamo paziti na njezino prikladno tumačenje u odnosu na postavke vjere i morala. Zaključio je da je za pastoralno-katehetsko područje važno prikladno približavanje Svetog pisma ljudima o čemu ovisi slika svijeta osobito u znanstvenim krugovima.

Govoreći o temi problema i istine Svetog pisma nekada i danas, doc. dr. Dubravko Turalija između ostaloga je kazao

da Sveto pismo naučava istinu 'čvrsto, vjerno i bez zablude'. Istina ili 'veritas' ne tiče se samo istine vjere i morala, nego svega onoga što tvrdi Sveto pismo, poručio je dr. Turalija. O temi prelaska preko Crvenog mora (Izl 14) govorio je prof. dr. Nikola Hohnjec, a o Ilijinim i Elizejevim čudesima izv. prof. dr. Božo Lujčić. Između ostaloga je poručio kako Biblija nije statična knjiga, nije fikcija te da se u analizi političko-povijesnog djelovanja pripovijesti o Elizeju ne mogu uzimati u obzir po kriterijima današnje znanosti, nego u spoznajnom smislu. U središtu je Gospodin koji spašava i koji sve veže u cjelinu, rekao je između ostaloga dr. Lujčić.

Bog nasilja u Starom zavjetu bila je tema izv. prof. dr. Darka Tomaševića koji je u izlaganju naglasak stavio na ratne ideologije. Kazao je kako se vojnike vrlo često motiviralo pozivajući na Bibliju, te da ostaje otvoreno pitanje jesu li ljudi doista bili toliko nasilni. Navodeći sedam ratnih ideologija, počevši od ideje potpunog uništavanja tj. prikazanja žrtve Bogu, preko ideologija ratnog varanja, proračunatosti do ideologije nesudjelovanja u ratu, predavač je primijetio da su sve ideologije stare koliko i ljudska povijest te kompleksne koliko i ljudi. Sve to pokazuje da nismo drukčiji od naših predaka. Ovisi što više hranimo u nama - ono dobro ili ono loše, rekao je dr. Tomašević.

Doprinos simpoziju dala su i predavanja o Lukinu evanđelju Isusova djetinjstva, o čemu je govorio doc. dr. Darko Tepert, Povijesti i kerigmi u Mt 1-2, što je bila tema dr. Silvana Fužinata, kao i izlaganja doc. dr. Božidara Mrakovčića o opisima Isusovih uskrsnih ukazanja. Simpozij je zaključen predavanjem o položaju žene u Pavlovim poslanicama o čemu je govorila mr. Bruna Velčić.

KBF - Najtransparentnije visoko učilište u Osječko-baranjskoj županiji

Đakovo, 17.3.2017. (IKA/TU) - Na temelju rezultata projekta „Qualitywatch: Aktivna uloga organizacija civilnog društva u praćenju i promociji kvalitete u visokom obrazovanju”, čiji je nositelj Institut za razvoj obrazovanja, a sufinanciran od Europske unije i Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu najtransparentnije je visoko učilište u Osječko-baranjskoj županiji.

Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu iznimno je ponosan na rezultate ovoga neovisno provedenoga istraživanja koji ih obvezuju na još predaniji rad na kulturi širenja kvalitete, a čiji su temelji upravo u osiguravanju dostupnosti relevantnih pokazatelja indikatora kvalitete, a njih kreiraju svi - imajući direktnog ili indirektnog udjela u sustavu kvalitete visokoga obrazovanja svojim unutarnjim ili vanjskim utjecajem.

Istraživanje je provedeno na visokim učilištima u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Osječko-baranjskoj županiji i Gradu Zagrebu, a kako bi se preglednije prikazale informacije o transparentnosti, kreiran je indeks transparentnosti vanjskog sustava osiguravanja kvalitete te tri indikatora transparentnosti. Indikatori transparentnosti odnose se na javnu dostupnost postupaka i rezultata reakreditacijskoga postupka i audita (vanjski sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete), javnu dostupnost informacija o unutarnjoj organizaciji, ustrojstvu i regulativama sustava upravljanja kvalitetom (unutarnji sustav osiguravanja i unaprjeđivanja kvalitete na visokim učilištima), te kvalitativne podatke proizišle iz postupaka reakreditacije i audita (AZVO).

Rezultati istraživanja dostupni su u vodiču za nadgledanje transparentnosti osiguravanja kvalitete visokih učilišta pod nazivom „Uloga transparentnosti u unapređivanju kvalitete visokog obrazovanja”, a namijenjen je prvenstveno

organizacijama civilnog društva koje svojim djelovanjem žele pozitivno utjecati na promjene u području visokog obrazovanja. No, može poslužiti i kao praktičan priručnik i istraživačima, donositeljima javnih politika te široj javnosti zainteresiranoj za praćenje i razumijevanje procesa osiguravanja kvalitete u visokom obrazovanju (primjerice studentima, učenicima, roditeljima, akademskom osoblju i dr.).

Institut za razvoj obrazovanja nositelj je projekta Qualitywatch koji se provodio od 2014.-2017. u partnerstvu s Centrom za mir, nenasilje i ljudska prava (Osijek), Udrugom MI (Split), Filozofskim fakultetom Sveučilišta u Rijeci, Institutom društvenih znanosti Ivo Pilar te Udrugom za razvoj visokog školstva „Universitas“. Međunarodni stručnjaci na projektu dolaze s Centra za politike visokog obrazovanja (CHEPS) Sveučilišta u Twenteu, Sveučilišta u Grazu te Sveučilišta u Ljubljani.

Misa zadušnica u Davoru za mons. Tomislava Ivančića

Davor, 17.3.2017. (IKA) - U Davoru, rodnoj župi svećenika Tomislava Ivančića, trideset dan nakon njegove smrti, 17. ožujka, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je u župnoj crkvi misu zadušnicu. Koncelebrirali su generalni vikar Josip Krpeljević, kanonik požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra i župnik u Pleternici Antun Ćorković, dekan Novogradiškoga dekanata Željko Volarić, ekonom Požeške biskupije Dražen Akmačić, davorački župnik Goran Kovačević, svećenici rodnom iz davoračke župe, svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova te predstavnici mladih svećenika kojima je profesor Ivančić dugo godina bio voditeljem trajne formacije. U uvodu mise biskup Škvorčević podsjetio je nazočne da je Tomislav Ivančić cijeloga života bio nošen vjerom koju je primio u svojoj obitelji i u toj župnoj zajednici. On je u toj vjeri proveo svoj svećenički život sve do groba, ali je on i dalje ostao s nama na različite duhovne načine, od kojih je biskup istaknuo molitvu križnoga puta koju je on napisao za Požešku biskupiju, a koju su vjernici izmolili neposredno prije mise.

Na početku homilije biskup je spomenuo kako je u napasti krenuti prikazivati lik preminulog svećenika Tomislava Ivančića, nabrajajući datume i prepričavajući događaje vezane uz njega, ali da nam to ne bi približilo njegov život u pravom svjetlu. Istaknuo je da zbog toga želi progovoriti o onome što je u pozadini datuma i događaja, u čemu oni imaju smisao. Rekao je da je upravo na taj način sam preminuli svećenik u svojoj oporuci dao skicu svoga života, u kojoj kaže: "Svemogućem Bogu se svidjelo stvoriti me i odrediti mi različite zadaće u Crkvi, Hrvatskoj i svijetu. Bile su to zadaće djetinjstva i mladosti na selu, a zatim zadaće ministranta, sjemeništara i bogoslova u Zagrebu, nakon toga napore vojnika, a onda teologa u Rimu, svećenika, profesora, kanonika, dekana KBF-a, rektora Sveučilišta u Zagrebu, zadaće papina teologa u Međunarodnoj teološkoj komisiji, voditelja duhovnih vježbi papinim gardistima, skupinama svećenika, hrvatskim biskupima, redovnicima i redovnicama, zadaću voditelja evangelizacijskih seminara kod nas i u čitavoj Europi i nekim državama izvan Europe, dao mi zadaću znanstvenika, pročelnika katedre Fundamentalne teologije na KBF-u, utemeljitelja vođenja nove evangelizacije prema prvokršćanskom katekumenatu i hagioterapije i antropološke medicine. Dodijelio mi je zadaću pisca znanstvenih i duhovnih djela te stalnog voditelja radio i TV emisija. Zahvaljujem Bogu za ljude koji su mi bili darovani te molim Boga i ljude za oprost i prosuđivanje u blagosti mog života. Od sveg srca opraštam svima koji su mi nanijeli bilo kakvu uvredu. Od malenih

nogu sam ljubio svećenički poziv i težio da ne živim ja, nego Krist u meni. Sretan sam i zahvalan Bogu što sam mogao ostati vjeran temeljnoj zadaći života. Zato mi je smrt samo dobitak. Isuse, hvala što sam ti smio služiti".

Potom je biskup kazao da bi bilo dobro čuti što ljudi o njemu misle, istaknuvši da će pročitati samo ulomak iz jedne od brojnih sažalnica koje je primio nakon smrti svoga bratića, koja na zgodan način sažima sve ono što mnogi ljudi misle o svećeniku Tomislavu Ivančiću: "Bio je velik čovjek, osoba koja je svojim postojanjem i djelovanjem promijenila i osmislila život mnogim ljudima". Zatim je biskup rekao da nam naviještena Božja riječ na najbolji način osvjetljuje pojedine crte njegova lika, pozivajući nazočne da ga upravo takva utisnu u svoje pamćenje, a napose u svoje molitve. Tumačeći ulomak prvog čitanja iz Knjige Postanka, o Josipu egipatskom i njegovoj braći, koja ga ujedinjena u zlu i mržnji najprije žele ubiti, a onda ga prodaju za novac, nazvavši ga sanjarom, biskup je zapitao kakvi su to bili snovi od kojih je živio starozavjetni patrijarh Josip. Podsjetio se na dane svoga djetinjstva provedene uz Savu, na dječake snove koje je dijelio s bratićem Tomislavom, napose na sve ono na što ih ta rijeka podsjećala, kao da im je uvijek govorila da trebaju nekamo zaploviti, nekamo poći i nekamo stići, budila u njim osjećaj koji je pjesnik Mak Dizdar izrekao stihom "valja nama preko rijeke".

Naglasivši dvije snažne asocijacije povezane s rijekom Savom – da treba preko nje prijeći, i da njome treba nekamo zaploviti – biskup se prisjetio kako su njih dvojica "u tom svom sanjanju kako treba nekamo krenuti i nekamo stići, voljeli začeti i u naše Bokove, i u naše Šljivike, u naše livade i njive, gdje smo pronalazili neku blizinu, ne znamo ni sami čega i koga, a očito Boga, dok smo gledali tu ljepotu prirode i dok nam je Sava tekla pred očima i svojim tokom nekamo nosila". Naglasio je da Tomislava Ivančića iz Davora nije odnijela Sava, nego snaga vjere koja je bila jača od svih snova, jer je vjera stvarnost koja zahvaća cijelog čovjeka, otvara ga pokretačkoj snazi Duha Svetoga koja usmjerava kamo trebamo zaploviti i određuje do kamo trebamo stići. Rekao je da je svećenik Tomislav ishranjen vjerom u svojoj obitelji i u svojoj župnoj zajednici imao najbolju i najveću snagu s kojom je krenuo na put svećeništva, nastojeći biti vjeran u svakom pogledu, svjedočeći tko je njemu Isus Krist, što je očitovao i posljednjim riječima u patnji prije svoje smrti izgovorivši: "Još mi ostaje samo Isus".

Tumačeći evanđeoski ulomak o zlim vinogradarima, biskup je podsjetio da je ta prispodoba na tragu metaforičkog proročkog govora, rekavši da mu je posebno drag Izaijin lirski tekst, u kojem prorok svoj izraelski narod uspoređuje s vinogradom koji je Bog zasadio. Ustvrdio je da Bog želi ploda iz svog vinograda, ne zato što je sebičan, nego što dobro zna da je čovjek sretan samo onda kad je plodan, odnosno ispunjen puninom smisla. Protumačio je da je Isus Krist taj sin koji je u vinogradara došao tražiti ploda, a kojega su ubili zli vinogradari, glavari svećenički i farizeji koji su se iznevjerili svom temeljnom poslanju da donose one plodove koje od njih Bog očekuje. Biskup je ustvrdio kako Božja odluka da svoj vinograd povjeri drugim vinogradarima znači osnutak novoga Božjeg naroda, Crkve, u kojem je novim vinogradarima – a to su apostoli i njihovi nasljednici i suradnici, svećenici – povjeren zadatak služiti članovima novoga Božjeg naroda da donose ploda. Kazao je da se među te nove vinogradare na poseban način svrstao i svećenik Tomislav, potičući, ohrabrujući i osnažujući u Isusovu vinogradu vjernike da urode što boljim rodnom. Istaknuo je kako je njegovim svećeničkim djelovanjem, vjernošću i svjedočenjem urodilo puno dobrih plodova koje ljudski možemo vidjeti, naglasivši međutim da djelo koje je

on učinio nije njegovo, nego Božje, i da je on sâm uvijek bio svjestan kako je Bog kroz njega želio ostvarivati svoje naume, radujući se što je Isusov, zbog čega je onda s pravom na kraju svoje oporuke rekao: "Isuse, hvala ti što sam ti smio služiti". Završavajući homiliju biskup Škvorčević je pozvao nazočne da nastoje usvajati snažne duhovne silnice s kojima je svećenik Tomislav oblikovao svoj život, prepoznajući u njemu primjer kako se u našoj hrvatskoj Domovini može biti ražarene duše za Boga, za istinu o čovjeku i usred najtežih situacija kao što su bile tijekom Domovinskog rata i drugih nevolja. Zamolio je Gospodina da svećeniku Tomislavu udijeli puninu života u slavi Isusova uskrsnuća, koja mu je trajno bila pred očima, u koju je vjerovao i u najtežim patnjama svoga života, osobito zadnjeg mjeseca, pridruživši se Isusu patniku da bi s njime bio pobjednik. Pozvao je nazočne da spomen na svećenika Tomislava čuvaju živim u svojim srcima, u svojim molitvama i u svojoj duhovnoj povezanosti s njime, ustvrdivši da će ih on svojom molitvom pratiti iz nebeske domovine kakao bi hrabro išli Božjim putem.

Na svršetku misnog slavlja biskup je svima koji tuguju za svećenikom Tomislavom, napose članovima njegove obitelji i rodbini, izrekao iskreno kršćansko suosjećanje. Zahvalio je svima onima koji su mu bili dobri tijekom njegova zemaljskog života, nazočnim Davorcima koji su prihvaćali njegove poticaje i bili ponosni što ga imaju i koji su evanđeoskim raspoloženjem nastojali živjeti po vjeri, naglasivši da je i svećenik Tomislav bio ponosan na svoje Davorce, i da je rado dolazio u svoje rodno selo. Zahvalio je preminulom svećeniku za sve ono što je učinio za Požešku biskupiju tijekom dvadeset godina njezina postojanja, a osobito što je uložio sebe u ono najdragocjenije, a to su mladi svećenici, dolazeći godinama gotovo svakog mjeseca na njihove susrete trajne formacije, pomažući im da rastu duhovno i intelektualno. Zahvalio mu je i u svoje osobno ime za sve dobro što mu je svojom bratičkom blizinom nastojao svjedočiti, rekavši da je svećenik Tomislav bio prvenstvenim razlogom da on, premda je preselio u Slavonski Brod, nije otišao u sjemenište u Đakovo, nego u Zagreb i postao svećenički kandidat za Zagrebačku nadbiskupiju te da mu je on uvijek bio svojevrсни poticatelj i autoritet kojega je bilo vrijedno slijediti.

Obiteljski križni put Osječana u Aljmašu

Osijek, 17.3.2017. (IKA/TU) - Treću godinu za redom osječke obitelji okupile su se na obiteljskom križnom putu u Aljmašu. Na poticaj osječkog ogranka Hrvatske zajednice bračnih susreta i na poziv župnika oba osječka dekanata u subotu 18. ožujka okupilo se stotinjak Osječana iz svih osječkih župa, predvođenih preč. Adamom Bernatovićem, dekanom Zapadnoga osječkog dekanata i župnikom župe svetih Petra i Pavla apostola, vlč. Matejem Glavicom iz iste župe, vlč. Ivicom Martićem, župnikom Župe Uzvišenja svetog Križa u Retfali i duhovnikom Osječke zajednice bračnih susreta te župnim vikarom župe Uzvišenja sv. Križa vlč. Robertom Almašijem.

Čitanja po postajama predvodili su bračni parovi okruženi svojim obiteljima, pokazujući obiteljsko zajedništvo na putu slijedenja Krista. Uz razmatranje Gospodinove muke i smrti, nadu u njegovu pobjedu pobudili su i prizori obitelji okruženih djecom i okupljenih u zajedništvu - međusobnom i s Kristom - na tom pedesetominutnom uspinjanju aljmaškim Križnim putem i završetkom kod spomenika Uskrslog Krista.

Obilježena peta obljetnica smrti nadbiskupa Jurića i deseta nadbiskupa Franića

Split, 17.3.2017. (IKA) - U povodu pete obljetnice smrti nadbiskupa Ante Jurića i desete obljetnice smrti nadbiskupa Frane Franića, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić predvodio je euharistijsko slavlje u petak 17. ožujka u konkatedrali Sv. Petra u Splitu.

U koncelebraciji bili su generalni vikar mons. Miroslav Vidović, pastoralni vikar mons. Nediljko Ante Ančić, konkatedralni župnik don Radojko Vidović, mo don Šime Marović i don Alojzije Bavčević, a misno je slavlje uveličao konkatedralni mješoviti zbor sv. Petra.

"Na današnji dan prije deset godina preminuo je mons. Franić, a 20. ožujka 2012. mons. Jurić, dvojica velikih duhovnika i pastira naše mjesne Crkve. Njihove obljetnice obilježavamo kao izraz zahvalnosti za njihovu vjeru i vjernost Splitsko-makarskoj nadbiskupiji u koju su utkali svoj život te možemo reći da smo njihova duhovna djeca. Vjerujemo da ih je Bog prepoznao kao vjerne slugu i nagradio ih vječnim životom", kazao je na početku misnoga slavlja nadbiskup Barišić.

Propovijed je protkao tumačenjem evanđeoskog teksta o vinogradarima ubojicama, kroz život dvojice pastira čiji su zemni ostaci pokopani upravo u konkatedralnoj kripti. U toj prispodobi Isus s Izajjom priznaje da je Izrael Božji vinograd koji ne donosi plodove, a ograda oko vinograda je Tora koja štiti zajednicu od zla. U liku sluga koje gospodar šalje da od vinogradara prime urod te bivaju kamenovani ili ubijeni, Isus vidi proroke koji su dolazili prije njega. U sinu kojega gospodar vinograda šalje kao posljednji pokušaj da vinogradare dozove k pameti, Isus prikazuje samoga sebe.

Nadbiskup je u vezi s tim podsjetio na dva vrijedna radnika u vinogradu Gospodnjem, na nadbiskupe Franića i Jurića koji su ugradili svoj život u najburnije vrijeme povijesti Splitsko-makarske nadbiskupije, vrijeme rata i poraća. „To vrijeme bilo je pravo vrijeme korizme. Boga se htjelo izbaciti, prognati, zatvoriti, zabraniti. Nadbiskup Franić proživljavao je to vrijeme kao pastir, nadbiskup, a mons. Jurić kao svećenik i odgojitelj. Obojica su ostali vjerni, postojani i čvrsti svjedoci uz cijenu žrtve", naglasio je nadbiskup Barišić. Dodao je da su obojica nadbiskupa završila svoj zemaljski hod u korizmi koja je uistinu obilježila njihov život u kojem su hodili vjerujući u providnost. To se na svoj način iščitava i iz njihova biskupskog gesla: Franićeva "Pobjeda svetih" i Jurićeva "U križu je spas". Ona govore da je pobjeda onih koji s molitvom na usnama i s vjerom strpljivo nose svoj križ patnje i boli.

Iako im nije bilo lako oni su to izdržali jer su bili oslonjeni na Riječ Božju. Naviještali su i svjedočili vjeru i povjerenje u Gospodina te su bili ohrabrenje svome narodu. „Od njih itekako imamo učiti i s njima se ponositi zbog njihove vjernosti i ljubavi prema Crkvi i narodu te pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji. Dobro netko reče da otac najviše što može učiniti za svoju djecu je da voli njihovu majku. Bili su pravi duhovni očevi. I Franić i Jurić iskreno su voljeli našu duhovnu Majku Mariju", kazao je nadbiskup Barišić. Izrazio je nadu da će primjer svjedočkoga života nadbiskupa Franića i nadbiskupa Jurića nadahnjivati vjernike u njihovom djelovanju te da će u korizmi osvijetljeni svjetlom nade i vjere hoditi k radosti uskrsnuća.

Završena sezona Ministrantske malonogometne lige Splitsko-makarske nadbiskupije

Ekipa župe sv. Pavla na splitskim Pujankama pobjednica je 14. sezone

Split, 18.3.2017. (IKA) - Završnica Ministrantske malonogometne lige „Ivan Merz“ (MMNL) na razini Splitsko-makarske nadbiskupije odigrana je na igralištu splitskoga Nadbiskupskog sjemeništa u subotu 18. ožujka. U 14. sezoni lige bilo je prijavljeno rekordnih 26 župnih ekipa s područja nadbiskupije, odnosno jedna je iz Šibenske biskupije.

U završnicu je ušlo najboljih osam ekipa (Sućidar, Ravne njive, Pujanke, Trstenik, Gospa od Otoka, Mertojak, sv. Marko – Makarska i sv. Kajo). Treću godinu za redom treće mjesto osvojila je župa sv. Kajo-Solin. Prvo mjesto u finalu osvojila je ekipa župe sv. Pavla na splitskim Pujankama, koji su bili bolji od župe Gospe od Otoka iz Solina, prošlogodišnjeg prvaka. Najboljim igračem proglašen je Damir Zebić, ministrant župe Pujanke, najbolji strijelac je Vinko Vardić iz župe Pujanke, a najbolji golman (vratar) je Duje Grubišić iz župe Gospe od Otoka. Ministranti župe sv. Marka iz Makarske, koji su se prvi put prijavili u MMNL osvojili su pehar fair play za najkorektnije i najbolje ponašanje i igru kroz cijelu sezonu 2016./2017.

Nagrade, pehare i medalje ministrantima uručio je generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović. Čestitao je svima na sudjelovanju a na poseban način organizatoru lige Uredu za duhovna zvanja pod vodstvom don Jure Bjeliša, voditelju lige Duji Gali i njegovim suradnicima, sucima, župnicima i kapelanima. Izrazio je nadu da su se strasti smirile, da se zaboravilo ako je bilo nešto za ljutnju, da će im ostati lijepa sjećanja i da će se vratiti opet dogodine. Na kraju se ministrantima obratio don Jure Bjeliš, zahvalivši ministrantima na korektnoj igri, poštivosti i dobroti, druženju i molitvi. Izrazio je nadu da su kroz ovu sezonu nešto više naučili i obogatili se novim prijateljstvima.

Korizmena duhovna obnova redovnica u Požegi

Požega, 18.3.2017. (IKA) - Korizmena duhovna obnova za redovnice koje djeluju u Požeškoj biskupiji održana je 18. ožujka u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi. Nakon molitve Trećeg časa, redovnice je pozdravio fra Milan Krišto, biskupski povjerenik za redovnice, podsjetivši ih da one djeluju u Požeškoj biskupiji koja ove godine slavi dvadesetu obljetnicu utemeljenja, a da će središnji događaj te proslave biti Treći biskupijski euharistijski kongres krajem rujna. To je razlog, pojasnio je fra Milan, da je u središtu biskupijskih programa, a tako i korizmene duhovne obnove za redovnice, otajstvo presvete euharistije.

Potom je fra Mijo Hrman iz požeškoga franjevačkog samostana održao razmatranje "Otajstvo euharistije u životu redovnice", na temelju iskustva koje je stekao dok je protekle godine klarisama u Požegi tumačio pojedina poglavlja apostolske konstitucije pape Franje "Traženje Božjeg lica".

Nakon uvodnog dijela u kojem je govorio o čežnji kao ključnoj riječi kojom moderna antropologija razumijeva čovjeka, povezujući to s Isusovom čežnjom na Posljednjoj večeri da prije svoje muke blaguje pashu sa svojim učenicima, fra Mijo je u prvom dijelu razmatranja govorio o pjesmi i pjevanju kao sastavnici euharistijskog slavlja, pozvavši redovnice da si odaberu jedan ili drugi stih iz neke euharistijske pjesme i pjevuje ga svakodnevno u tišini svog srca. U drugom dijelu govorio je o umijeću slušanja, a u

trećem, završnom dijelu razmatrao je Isusovu molitvu, istaknuvši njezinu kontemplativnu dimenziju.

Nakon kraćeg odmora u program se uključio požeški biskup Antun Škvorčević, govoreći redovnicama o temi "Po obrednosti do dioništva u otajstvu". Podsjetio je kako se redovnice svojom duhovnom obnovom uključuju u pripremu cijele Požeške biskupije za vazmene blagdane i za Treći biskupijski euharistijski kongres. Obrazložio je zašto je teološki prikladno 20. obljetnicu utemeljenja požeške mjesne Crkve proslaviti euharistijskim kongresom. Istaknuo je da se sukladno učenju II. vatikanskog sabora Crkva očituje i ostvaruje u euharistiji, napose kad je slave sve razine mjesne Crkve na čelu s biskupom, jednim od članova zbora apostolskih nasljednika, i da je ona vrhunac i izvor svega njezina života. Rekao je da u navedenom smislu i redovnice onoliko žive pripadnost općoj Crkvi koliko su uključene u život mjesne Crkve gdje djeluju. Spomenuo je da upravo zbog središnjeg značenja euharistije za život Crkve, valja posvetiti najveću pozornost i brigu euharistijskim slavljinama u župama i drugim zajednicama, pri čemu posebnu ulogu imaju redovnice, napose ako služe u župnim zajednicama. Biskup je protumačio kako se u Požeškoj biskupiji slavi misa po rimskom obredu, koji ima svoju znakovnost, utemeljenu u Isusovu ustanovljenju euharistije na posljednjoj večeri, gdje je na svoj način prepoznatljiva struktura slavlja: naviješta se događaj - služba Riječi – a potom ga se slavi gestom lomljenja kruha i pijenja čaše te tako sakramentalno postaje dionikom Isusove muke i smrti i njegove uskrсне pobjede.

Povezano s time biskup je prikazao redovnicama značenje crkvene zgrade i njezine opremljenosti kao sakralnog prostora prikladnog za sveto slavlje. Protumačio je obredne znakove u liturgijskom prostoru koji služe vjernicima da budu dionicima otajstva. Upozorio je na problematičnost unošenja u taj prostor drugih znakova, koji nerijetko zamagljuje sakramentalnu dimenziju slavlja, unoseći u liturgiju elemente teatralnosti. Ilustrirao je to na prikazu značenja oltara kao znaka Isusove prisutnosti u euharistijskoj žrtvi, ambona kao znaka njegove prisutnosti u riječi i sjedala za predsjedatelja slavlja kao znaka Isusove prisutnosti u predvoditelju mise koji djeluje u Isusovoj osobi (in persona Christi), te sudjelovanje naroda, po kojem se ispunja Isusova riječ „gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, ja sam ondje“. Biskup je upozorio na to da je rimski obred odmjeren i suzdržan u svojim sastavnicama te u svojoj jednostavnosti promiče govor obrednih znakova u kojima se postaje dionikom otajstva. Konkretno je redovnicama govorio o tome kako treba pristupiti uređenju svetišta, napose oltara i ambona, na koji način izvoditi pojedine dijelove mise, kako voditi brigu o liturgijskom odijevanju i drugim sastavnicama da bi se slavilo misu po zakonitostima rimske obrednosti, istaknuvši da ona ne smije biti prepuštena samovolji. Pozvao ih je da pomno proučavaju Opću uredbu Rimskog misala. Posebno im je stavio na srce brigu oko liturgijskog pjevanja, potaknuvši ih da ne zanemare bogatu baštinu hrvatskih popijevki u koje je naš čovjek utisnuo svoju vjerničku dušu. Zaključio je govor uvjeravajući redovnice u važnost njihove euharistijske duhovnosti.

Po završetku biskupova izlaganja redovnice su se uputile u obližnju crkvu Sv. Lovre. Ondje je fra Milan Krišto predvodio pokorničko bogoslužje, nakon kojeg su redovnice imale prigodu pristupiti ispovijedi. Slijedio je zajedničko klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Program korizmene duhovne obnove završio je malim domjenkom u prostorima Biskupskog doma.

Smotra župnih zborova otoka Brača

Postira, 18.3.2017. (IKA) – Tradicionalna, šesta po redu, smotra župnih zborova otoka Brača održana je u subotu 18. ožujka u župi sv. Ivana Krstitelja u Postirima u organizaciji Bračkoga dekanata. Cilj te smotre crkvenih zborova je njegovanje liturgijskoga pjevanja i tradicijske liturgijske glazbene baštine otoka. Smotra bračkih zborova upriličena je u postirskoj župi uz godišnju proslavu zavjetne svetkovine sv. Josipa koju slavi tamošnji Božji puk. Ratne 1944. godine s otoka je brodom na put u nepoznato odvedeno 336 odraslih muškaraca, starijih od 10 godina. Po svemu sudeći, trebali su završiti u nekome od ratnih logora. Kroz dvije godine većina ih se, osim šestero stradalih na putu, vratilo svojim obiteljima. Vjerni narod tada se utekao u zagovor sv. Josipu u tim teškim trenutcima. Događaj njihova povratka na otok postirski Božji puk pripisao je upravo čudesnome zagovoru sv. Josipa, te od tada do danas sv. Josip u toj župi Bračkoga dekanata ima posebno značenje. Tim povodom župljani su u znak tadašnjemu zavjetu podignuli 2011. godine svečevu crkvu na predjelu Glavica.

"Molimo za naše obitelji, za naše očeve i majke, naš dom i Domovinu da nas prati zagovor sv. Josipa. Neka ova večer bude doprinos slavju sv. Josipa, a Bogu na čast", poručila je voditeljica smotre Hani Čargo, najavljujući večernji koncert u crkvi Sv. Ivana Krstitelja.

Smotru je u nazočnosti brojnih posjetitelja otvorio zbor Karmel iz domaće župe pod ravnanjem Margarete Vukojević i uz orguljsku pratnju Marina Čarge. Zbor je nastupio s pjesmama "Proslavit će se Krist" i "Svrši stopi moje". Pučki pjevači iz Dola, poznati po njegovanju izvornoga pučkoga crkvenog pjevanja, nastupili su s velikotjednim napjevom "Prosti moj, Bože" i "Isuse, ufanje naše". Iz Sumartina, župe povjerene na upravljanje franjevcima splitske provincije Presvetoga Otkupitelja, nastupio je crkveni zbor pod ravnanjem Sofije Borojević, izvevši pjesme "Tebi pjevam" i "Hvalite, Gospoda". Zbor Sv. Cecilije iz gradske župe sv. Petra u Supetru, predvođen s. Dominikom Šašo, nastupio je s pjesmom "Panis angelicus", dok su izvedbu pjesme "Krasni daru neba" ritmički pratila supetarska djeca s crvenim ružama u rukama. Pod ravnanjem s. Alberte Maslač nastupio je zbor iz Nerežišća koji je izveo pjesme "Isus Krist, kruh za život svijeta" i "Uzmi kruh". Zbor Sv. Cecilije iz Milne otpjevao je pod ravnanjem s. Robertine Šašo "Sveti oče, Josipe" i "Ecce quomodo moritur iustus". Iz župe Krista Kralja u Selcima izvedbama "Prosti moj, Bože" i "O, Zvijezdo mora" predstavio se crkveni zbor koji je vodila s. Marija Krna Grgat.

Debitanti na šestoj smotri zborova bili su svećenici Bračkoga dekanata. Njihov je oktet pod ravnanjem Milana Šarića nastupio s pjesmom "Divnoj dakle", maestra Šime Marovića i dobio pritom najveći pljesak okupljene publike. Iz župa Sutivan i Mirca zbor je otpjevao "Tamo će pravda zagrliti mrt" i "O biči preljuti", kojim je ravnala s. Bernardica Čalo. Pjesmama "S rajskih visina" i "Pelikane nježni, Spasitelju moj" publiku je počastio veliki crkveni zbor Sv. Jeronima iz Pučišća kojim je ravnao Marko Bauk. Na kraju su nastupili crkveni zborovi iz Bola pod vodstvom dominikanca fr. Mladena Folnovića i župe Sv. Nikole iz Gornjega Humca, predvođen Markom Baukom.

U završnoj riječi dekan Bračkoga dekanata supetarski župnik Toni Plenković izrazio je radost zbog smotre crkvenih zborova otoka Brača. Poručio je kako je smotra bračkih zborova jedan od najljepših događaja na otoku. Prije završne zajedničke pjesme udruženih crkvenih zborova, zahvalio je sudionicima na njihovu nastupu i redovitome pjevanju u župnim zajednicama. Druženje sudionika nastavljeno je u velikoj dvorani obližnjega pastoralnoga centra Sv. Josip.

Papa Franjo čestitao imendan kardinalu Josipu Bozaniću
Vatikan, 18.3.2017. (IKA) - Papa Franjo uputio je čestitku u povodu imendana zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

„Slaveći liturgijsku svetkovinu svetoga Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije, upućujem Vam srdačnu čestitku za Vaš imendan. Želeći da Vam Gospodin, po zagovoru Vašega nebeskog zaštitnika, udijeli mudrost i jakost u predvođenju povjerene Vam zajednice, od srca Vam udjeljujem poseban Apostolski blagoslov“, ističe se u Papinoj čestitki kardinalu Bozaniću.

Čestitku za imendan kardinalu Bozaniću uputio je i državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin.

Biskup Jezerinac predvodio proslavu Josipova na Banfici u Varaždinu

Varaždin, 19.3.2017. (IKA) - Župa sv. Josipa u Varaždinu na Banfici proslavila je svog nebeskog zaštitnika u nedjelju 19. ožujka. Središnje misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Josipa predvodio je umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac. Domaći župnik Ivan Žmegač na početku slavlja pozdravio je biskupa Jezerinca, sve koncelebrante i brojne okupljene vjernike i hodočasnike iz župa grada Varaždina i okolice te iz Međimurja, koji rado proslavljaju Josipovo u ovome malome svetištu posvećenome zaštitniku obitelji, domovine i hrvatskog naroda. Biskup Jezerinac čestitao je župljanima njihovu župnu svetkovinu, dodavši da je sveti Josip kao zaštitnik nazaretske obitelji uzet i za zaštitnika naše domovine i naroda u svim njihovim teškoćama. Ako nam je ikad bio potreban njegov zagovor i njegova zaštita, to je u današnjem trenutku, rekao je biskup te se u homiliji dodatno osvrnuo na težak trenutak u kojem živi hrvatski narod.

Ako je ikada bilo potrebno isticati i poticati vjernike na ljubav prema svetom Josipu, to je u sadašnjem trenutku kada se radi "o biti ili ne biti" hrvatskog naroda, na što u posljednje vrijeme ozbiljno upozoravaju i naši demografi. Sveti Josip zaštitnik je obitelji, koja je temeljna stanica svakog društva, naroda i države, te upravo o njoj ovisi i snaga neke države. Ako u obiteljima vladaju vrline i kreposti, to onda raste i u nekom narodu, a ako se preziru vrline tada se urušavaju i obitelj, i narod i država, napomenuo je biskup, dodavši da neki danas upozoravaju da Crkva ne ide u korak s vremenom, da je brak zastario i da žena ima pravo sama odlučivati što će učiniti sa svojim nerođenim djetetom kojemu se može oduzeti pravo na život. Sve je to s ciljem skraćivanja života hrvatskog naroda na ovim prostorima, istaknuo je biskup Jezerinac. Stoga je pred sve okupljene stavio primjer svetog Josipa kao uzornog supruga i oca, kao onog koji je prihvatio Božju volju u svim okolnostima i teškoćama, i posvjedočio da je unatoč svemu moguće ostati na visini kao čovjek i kršćanin, te da je moguće živjeti u obitelji dostojnim životom onako kako je to Bog zamislio. Biskup Jezerinac ujedno je svetog Josipa, zaštitnika čistoće srca, stavio kao uzor mladima jer samo čista mladost nada je hrvatske budućnosti i samo čestiti mladi stvaraju zdrave obitelji. Vjerujem da su svega toga bili svjesni oni koji su odlučili sagraditi ovu crkvu u čast svetog Josipa, zaštitnika obitelji, naroda i domovine, u čast onoga koji je sve činio za dobro drugoga, zaključio je biskup Jezerinac u homiliji.

Župljani su se za proslavu župne svetkovine pripremali kroz devet srijeda velikom devetnicom u čast sv. Josipu koju je predvodio župnik Žmegač uz propovijedi s temom očinstva.

Biskup Križić na Josipovo u Cetingradu

Cetingrad, 19.3.2017. (IKA) - Gospičko-senjski biskup Zdenko Križić predslavio je u nedjelju 19. ožujka u Cetingradu misu na blagdan suzaštitnika župe koji svake godine okupi stotine hodočasnika. Suslavili su mjesni župnik mons. Marijan Ožura kao i svećenici Slunjskoga dekanata. Bog svaki puta kada čovjeku želi nešto posebno dati, prije toga od njega nešto zatraži, neku sitnu žrtvu, uslugu ili čin velikodušnosti. Bog to čini zato što se otvara samo osobama koje nešto daju. Bog nas uvijek ostavlja slobodnim učiniti taj čin dobrote ili okrenuti glavu na drugu stranu. Cilj Božje pedagogije je da neka osoba kojoj želi dati objavu želi da postane svjesna svoje vlastite istine i da od nje ne bježi i da bude sposobna doživjeti Božju objavu. Bez spoznaje samoga sebe nema prave duhovnosti, parafrazirao je biskup Križić Sokrata te poručio da se često događa da osoba koja odluta u zlu više nema snage promijeniti put bez obzira što jasno vidi da to ničemu ne vodi. Tu je nužan Božji zahvat. Ondašnji promjenu života čovjek postaje samo slabiji a odluka da se nešto promijeni samo je teža. Potrebno je stvoriti odluku i potruditi se a u tome će Bog puno pomoći, zaključio je biskup Križić svoj nagovor temeljen na nedjeljnom čitanju o ženi Samaritanki. Bio je to prvi pastoralni pohod biskupa Križića župi Cetingrad. Među brojnim hodočascima misu su nazočili i ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved s pomoćnikom Nenadom Križićem, župan karlovački Ivan Vučić kao i brojni gradonačelnici i načelnici iz Karlovačke i susjednih županija.

Dan vlč. Josipa Đurkovečkoga u Samarici

Predstavljena knjiga „Brat Ivan Bonifacije Pavletić, mladi svjedok Evanđelja“ vlč. Ivana Grbešića
Samarica, 19.3.2017. (IKA) - Dan vlč. Josipa Đurkovečkoga obilježen je u nedjelju 19. ožujka u župi sv. Katarine u Samarici. Ove godine obilježena je 185. obljetnica njegove smrti (18. ožujka 1832.) i 220. obljetnica (1797.) kada je postao upraviteljem župe. Njegov doprinos obilježen je i prigodnom dokumentarnom izložbom. Okupljeni domaći vjernici i gosti župe članovi Dopisne teologije fra Jerko Fućak, koji su za taj oblik obrazovanja primili i diplome, ispunili su baroknu crkvu Sv. Katarine. Bili su tu i štovatelji i promicatelji svetosti sluge Božjega brata Ivana Bonifacija Pavletića iz Družbe Sinova Bezgrešne p. Mariano Passerini iz Povjerenstva za širenje Bonifacijeve svetosti, s. Mirjam Kuštreba te desetak aktivnih u tome promicanju iz kutinske i ilovske župe. Naime, za proglašenja blaženim Ivana Bonifacija Pavletića u Samarici se organiziraju razni programi i moli i u tom sjevernom dijelu Moslavine. Misno slavlje, u koje je uveo privremeni upravitelj župe Dejan Tot, predvodio je vlč. Ivan Grbešić, duhovnik Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu. Po završenoj euharistiji priređeno je i predstavljanje njegove knjige „Brat Ivan Bonifacije Pavletić, mladi svjedok Evanđelja“ (nakladnik: Spiritus movens d.o.o. Kutina). Kratkim scenskim prikazom u sadržaj uz Bonifacijeve zavičajne motive (Zbjegovača, Kutina) uveli su učenici šestoga razreda OŠ iz Ivanske, razrednice prof. Katicice Šarlike. U njihovoj kreaciji objavljen je čak i „Glasnik Moslavine“ uz 120. obljetnicu Bonifacijeve smrti. Zamišljen je razgovor s njim, a stupce novina ispunjavanju domaće i strane vijesti iz 1897. godine, pa tako i skorom nastupu operne umjetnice „moslavačkog slavuja“ u Zagrebu. Zbor samaričke župe otpjevao je i himan Bonifaciju. Prigodni pano dao je kronologiju njegova života, ali i onoga što se u novije vrijeme čini za beatifikaciju. Autor knjige, zapravo svog u Rimu 2011. godine obranjenog magistarskog rada,

Ivan Grbešić je na pitanje učenika kao dokazani duhovnik sjemeništaraca pedagoški blisko zainteresirao mlade za Bonifacijeve život i skrb za druge - od moslavačkih pašnjaka, njegova postolarskog rada, do redovničkog u velikim gradovima posebno vječnog Rima. Iznijeta je i istaknuta važna odluka u Bonifacijevom životu. On sam u svojoj bilježnici zapisao je kako je upravo na dan sv. Josipa donio čvrstu odluku o čuvanju čistoće s geslom – uvijek više i bolje.

Biskup Uzinić proslavio šestu obljetnicu preuzimanja službe dubrovačkog biskupa

Dubrovnik, 19.3.2017. (IKA) - Šestu obljetnicu posvećenja i preuzimanja službe dubrovačkog biskupa, mons. Mate Uzinić proslavio je zahvalnim euharistijskim slavljem u nedjelju 19. ožujka sa suradnicima i vjernicima u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike u Dubrovniku. U propovijedi je biskup kazao kako ljudi imaju uređenu žed za srećom i smislom što prodavači magle obilato koriste nudeći im surogate sreće i smisla koji njihovu žed zadovoljavaju tek privremeno, a nakon čega slijedi još veća žed. U propovijedi je biskup protumačio evanđeoski ulomak o susretu žene Samaritanke s Isusom te se osvrnuo na svoje biskupsko služenje mjesnoj Crkvi koje je započelo prije šest godina, rekavši da je njegov poziv poseban i dano mu je posebno poslanje. To je, kako to kaže i njegovo biskupsko geslo, poziv i poslanje 'Od ljudi za ljude'. „Isus me je, kao i Samaritanku, susreo i započeo komunikaciju sa mnom, otkrivajući mi tko je on, ali i pomažući mi da otkrijem sebe sama, uključujući u to ono dobro što je njegovo i ono moje što često nije dobro, a što uključuje sve moje slabosti, nesposobnosti, pa i nedostojnosti za ovu službu, a sve zato da bi me poslao vama. I on mi je, svojom ljubavlju koja se 'po Duhu Svetom koji (mi) je dan', koji me je dotaknuo i bez kojega ne bih mogao biti to što jesam, vaš biskup s vama i za vas, pomogao nositi se kroz ovih šest godina sa svim izazovima biskupske službe, ali i s mojim žedima, slabostima, nesigurnostima i strahovima". Zahvaljujući Bogu na svemu tome biskup je zahvalio i svima ostalima, suradnicima u biskupijskim ustanovama, suradnicima na župama i osobito moliteljima: „Vaša otvorenost, suradnja i vaše molitve, kao i molitve mnogih drugih koji su vam se pridružili u molitvi, dale su izniman doprinos mom osobnom rastu u vjeri i spoznaju Isusa kao Krista". Primijetivši kako ipak sve nije bilo savršeno, biskup se ispričao za nesavršenosti i izrazio nadu da će u idućim godinama biti bolje, te da će „moći bolje odgovoriti ovom poslanju koje mi Bog daje s vama i za vas". U tom poslanju biskupu je od svega najvažnije, rekao je, „da svojim djelovanjem budem poticaj ljudima za vjeru u Isusa kao Krista kako bi na kraju oni sami, poput Samaritanke, posvjedočili da vjeruju u Krista jer su se sami u to osvjedočili".

Generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. dr. Stanko Lasić čestitao je biskupu obljetnicu, napomenuvši kako je biskup ovu obljetnicu mogao slaviti i u privatnoj kapeli, ali kako je u duhu svoga gesla „od ljudi za ljude“ slavi s vjernicima. Istaknuo je i kako je obljetnica biskupskog posvećenja prilika za novo rasplamsavanje Božje milosti koju je primio na posvećenju te u tom smislu može biti i dan novih odluka. „Želimo mu da nastavi osluški poticaje Duha Svetoga u svom apostolskom služenju i da njegovo služenje bude za ljude blagoslovljeno“, rekao je, uz ostalo, generalni vikar.

Na kraju mise otpjevan je svečani Te Deum, a liturgijsko pjevanje na misi su predvodili katedralni zborovi i zbor mladih. Na misi su bili i članovi biskupove obitelji.

Obrovac: Blagoslovljen kip bl. Alojzija Stepinca

Kip predstavlja zatočenog Stepinca u Krašiću u hodu ograničenim prostorom

Obrovac, 19.3.2017. (IKA) - Svetkovina sv. Josipa svečano je proslavljena u nedjelju 19. ožujka u župi sv. Josipa u Obrovcu. Na početku slavija zadarski nadbiskup Želimir Puljić blagoslovio je kip bl. Alojzija Stepinca ispred Zavičajnog muzeja u Obrovcu preko puta župne kuće. Kip od bronce visok tri metra djelo je akademskog kipara Vida Vučaka, autora još nekoliko kipova Stepinca u Hrvatskoj. Kip je donacija štovatelja bl. Alojzija Stepinca iz cijele Hrvatske i inozemstva, vođeno zalaganjem mons. dr. Jurja Batelje, postulatora Stepinčeve kauze koji je također sudjelovao u svečanosti. Obrovački župnik don Krešo Ćirak izrazio je radost što će Stepinčev kip resiti grad i biti svjedok kršćanske vjere u Obrovcu. Protumačio je da kip predstavlja zatočenog Stepinca u Krašiću u hodu ograničenim prostorom. Podiže ruku na blagoslov svima koji mu dolaze da ga susretnu, podrže, zatraže savjet i blagoslov. Vjetar koji vitla njegovu reverendu predstavlja teško vrijeme u kojem je blaženik vodio Crkvu u Hrvatskoj. Na licu mu se očituje smirenost koja proizlazi iz njegovog gesla 'U tebe se Gospodine uzdam' i 'Moja je savjest čista'. Nadbiskup Puljić je istaknuo da blagoslivljajući kip bl. Alojzija „odajemo počast i sv. Josipu koji ga je osobito častio“. „Divimo se vjeri, hrabrosti, poniznosti i spremnosti sv. Josipa u suradnji s Božjim planovima. Nije čudo što je Crkva od početka osobito štovala sv. Josipa i što su ga pape proglasile zaštitnikom Crkve. Kip bl. Alojzija nas potiče na odanost i poštovanje prema sv. Josipu, zaštitniku Crkve, hrvatskog naroda i obitelji. Osobito danas u krizi rada, gubljenju dostojanstva i duhovnosti rada, sv. Josip je i zaštitnik radnika“, rekao je mons. Puljić.

Nakon blagoslova, svećenici i brojni puk među kojima su bili i KUD-ovi u narodnim nošnjama, u procesiji središtem Obrovca četiri puta su se zaustavili na blagoslov. Za vrijeme procesije puk je molio kronicu sv. Josipa i molio za obitelji, Crkvu, narod i domovinu. Potom je u župnoj crkvi Sv. Josipa nadbiskup Puljić predvodio svečano misno slavlje, a propovijedao je mons. Batelja. Čestitao je obrovačkom puku što je izabrao da ga kip bl. Alojzija podsjeća na zahvalnost Bogu za prošlost i pruža nadu za bolju budućnost. U Obrovcu kao mjestu bogate narodne i crkvene povijesti, nekadašnjem uporištu krbavskih knezova Kurjakovića koji su u 14./15. st. obnašali bansku čast i bili suradnici hrvatskih banova iz roda Šubića Bribirskih, mons. Batelja je rekao da odluka Hrvatskog sabora prije 330 godina da izabere sv. Josipa za zaštitnika hrvatskog naroda, znači želju da njegovom zagovoru „preporučiti cijeli narod i svaku obiteljsku zajednicu, da ih čuva kao što je štitio Nazaretsku obitelj. Bilo je to svjedočko izabranje, vjerom protkano, da onaj koji je uključio Spasitelja u Davidovu baštinu, sačuva hrvatski narod u pokladu katoličke vjere“. Mons. Batelja je podsjetio na riječi bl. Alojzija na posveti crkve u spomen kralja Zvonimira u Biskupiji kod Knina 1938. g.: „Kad u duhu prođemo čitavu našu krvavu povijest, možemo mirne duše reći s ponosom: Milosrđe je Gospodnje da ne izgubimo (Tuž 3,22). Sjećajući se tolikih dobročinstava Božjih, stavio sam, kao maleni znak zahvalnosti za bezbrojna dobročinstva Božja prema našem hrvatskom narodu, na veliko zvono ove spomen crkve natpis: 'Svemogućem Vladaru Kristu, koji je kroz mnoge vjekove bio jedini vođa hrvatskog naroda!' Neka te, dragi moj hrvatski puče, ova spomen crkva podsjeća da budeš Bogu zahvalan za prošlost, za bezbrojna primljena dobročinstva i da ti je samo u njemu spas u budućnosti“.

Mons. Batelja je zamolio sv. Josipa zagovor za živu i

stamenu vjeru kakvom je Stepinac branio božanstvo Božjeg Sina. Sv. Josip, zaštitnik doma i domovine, moćni je zaštitnik jer Boga nije iznevjerio. „Čuvao je život i obitelj, dvije najvažnije odrednice ljudskog života. Ta nas činjenica potiče da ozbiljno shvatimo važnost savjeta bl. Alojzija, najsvjetlijeg lika Crkve u Hrvata, koji suočen s ubijanjem nerođene djece reče: 'Vjerujemo da nije daleko vrijeme kad će se brojna djeca smatrati blagoslovom s neba, a pokvareni pojedinci, koji mrskim djelima nastoje onemogućiti planove Stvoriteljeve, ustuknuti pred pravdom koja zločine neće ostavljati nekažnjene. Planovi Stvoriteljevi! Kako su oni lijepi u pogledu obitelji! Sebe proslaviti, a pojedince i narode usrećiti! Velika je čast za vas, ženidbeni drugovi, primjećuje sv. Franjo Saleški, da vas Bog zove za suradnike, hotеći pomnožiti duše što će ga hvaliti i slaviti u sve vijekе. Vi radate tijelo, a Bog poput nebeskih kapljica rose stvara duše i ulijeva ih u tjelesa“, rekao je mons. Batelja. Istaknuo je da svetkovina sv. Josipa podsjeća da kršćanski život raste k punini slaveći sakramente. „Opstali smo kao Crkva katolička i kao narod hrvatski blagujući svetu česticu Isusove žrtve i ljubavi. Ona je davala snagu očevima i majkama čijom se žrtvom бесплодна zemlja plodila, djecu se radalo unatoč zatornom maču nevjernika. Možda baš zato danas izumiremo, što se ne pričešćujemo, što ne poštuјemo ženu u blagoslovljenom stanju, što ne cijenimo obiteljsko zajedništvo, a Boga proklinjemo, umjesto da ga blagoslivljamo“, upozorio je mons. Batelja, rekavši da je poticajan primjer Josipovog očinstva i nježnosti, savjesti i odgovornosti. „On prigrlljuje majku Božjeg sina, uzima majku i dijete u svoj dom te s njima odlazi u izbjeglištvo da pred ubojicom Herodom sačuva dječakov život. Kako sjajan primjer vjernosti u usporedbi s očevima koji olako napuštaju ženu i djecu, štoviše, s njima nasilno postupaju. U stravičnim zbivanjima Drugog svjetskog rata, Stepinac je girmio: 'Tko dira čovjeka, tko progoni i ubije čovjeka, dira zjenicu Božjeg oka'. Kako je to aktualna poruka našem vremenu koje u čovjeku gleda broj i stroj, a ne Božje dijete i budućeg stanovnika neba! Kako je to ohrabrujuće u danima kad se Stepinčeva dobrotа u spašavanju ratnih stradalnika nastoji umanjiti, čak i nijekati“, rekao je mons. Batelja. Na području Obrovca kroz povijest su bile crkve i samostani kao sigurni putokazi prema slavi neba i Bogu stvoritelju. „Od danas imamo u svojoj sredini još jedan pouzdan orijentir prema nebu: lik blaženog Alojzija, osobitog pobožnika sv. Josipu. Njemu preporučimo svoj život na zemlji i svoju vječnost. On se, oslonjen na Boga, nije bojao poteškoća, prijatnji ni smrti. Bio je uvijek spreman za Božji pohod i Božji sud. Tu spremnost opisao je u propovijedi na zaziv iz Litanija sv. Josipa, 'Istinske kršćanske duše ne strepe pred smrću“, poručio je mons. Batelja, potaknuvši puk: „Idite sv. Josipu. Idite bl. Alojziju. On će vam pokazati put do Isusa, do Boga. A Bog jamči, iz koje god nevolje budu povikali k meni, uslišat ću ih i bit ću uvijek njihov zaštitnik. Neka Božja zaštita bude jamac našeg zemaljskog putovanja prema slavi Neba, jer na zemlji sve prestaje, a nebo ostaje“.

Proslavi župne svetkovine prethodila je velika devetnica u kojoj je devet obrovačkih obitelji u svojim kućama molilo sa župnikom Ćirkom pred kipom sv. Josipa, svaka obitelj jedan tjedan, za potrebe Crkve i naroda. Misna slavija u devetnici za hodočasnike u obrovačkoj župnoj crkvi predvodili su župnici Novigradskog dekanata. Obrovac je najstarija župa u Dalmaciji posvećena sv. Josipu. O povezanosti sv. Josipa i bl. Alojzija župnik Ćirak je rekao: „Bl. Alojzije je bio osobiti štovatelj sv. Josipa. Dok je bio u sužanjstvu napisao je knjigu propovijedi po litanijama sv. Josipa. Njegovim nastojanjem Sveta Stolica je 20. studenoga 1939. g. odobrila da se blagdan sv. Josipa slavi kao zapovjedani blagdan u

svim biskupijama tadašnje Kraljevine Jugoslavije. Iz tog primjera Stepinčeva štovanja sv. Josipa, župa Obrovac uzima bl. Alojzija Stepinca kao 'sv. Josipa 21. stoljeća', koji svojim zagovorom čini da Crkva ostane vjerna roditeljskoj skrbi za svoj narod, a vjernike čini zauzetijima za poslanje koje im je Bog dao po uzoru na sv. Josipa".

80. obljetnica župe sv. Josipa na Trešnjevci

Kardinal Bozanić objavio da je potpisao proglas kojim je u prigodi 330. obljetnice kako je Hrvatski sabor izabrao svetog Josipa za zaštitnika Domovine, otvorio Godinu svetog Josipa koja će trajati od 19. ožujka 2017. do 19. ožujka 2018. godine

Zagreb, 19.3.2017. (IKA) - Svetkovina svetog Josipa, zaštitnika župe na zagrebačkoj Trešnjevci, svečano je proslavljena u nedjelju 19. ožujka. Predvoditelja središnjega misnoga slavlja zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića ispred župne crkve dočekala su djeca i pjesmom mu čestitala imendan. Ujedno je s nadbiskupom u župu stigao i veoma vrijedan relikvijar iz 18. stoljeća koji – uz relikviju sv. Križa – sadrži i relikviju plašta sv. Josipa.

Kardinal Bozanić predvodio je misu u zajedništvu sa župnim vikarom Josipom Mudronjom, dekanom Trešnjevačkoga dekanata preč. Damirom Bačunom i drugim svećenicima.

Na početku euharistijskog slavlja vlč. Mudronja istaknuo je da se župna zajednica za ovogodišnju proslavu 80. obljetnice osnutka župe pripremala dvogodišnjom pripremom. Prva godina pripreme bila je posvećena Caritasu i volonterima župne zajednice kao i pomoći bližnjima, a druga godina bila je posvećena obiteljima.

U homiliji kardinal Bozanić osvrnuo se na odlomak iz evanđelja o susretu Isusa i Samarijanke kod zdenca. Kao što je rekao papa Ivan XXIII., svaka župna crkva jedan je zdenac gdje dolazimo da bismo susreli Isusa i dobili vodu za život vječni. Podsjetio je na riječi bl. Alojzija Stepinca, koje je izgovorio u prigodi otvaranja radova na crkvi, da sve krize čovjek rješava kod Boga, ako stavi Isusa u središte svoga života. Zahvalni stoga za ovaj zdenac koji je Providnošću Božjom bl. Alojzije ovdje postavio, nadbiskup je pozvao da „i dalje dolazimo na taj zdenac jer nas ovdje čeka i sv. Josip". Odao je i priznanje za sve što se čini u ovoj župi, a posebno je istaknuo dva stupa – Caritas i obitelj.

Nadbiskup je potom objavio da je potpisao proglas kojim je u prigodi 330. obljetnice kako je Hrvatski sabor izabrao svetog Josipa za zaštitnika Domovine, otvorio Godinu svetog Josipa koja će trajati od 19. ožujka 2017. do 19. ožujka 2018. godine.

Uz osamdesetu obljetnicu župe i neke zajednice slave svoje obljetnice, pa su tako u znak zahvalnosti u darovnoj procesiji prineseni darovi koje su župljani i zajednice darovali župi: mješoviti zbor darovao je misno ruho koje je nosio nadbiskup tijekom ovoga slavlja, kalež i ciborij darovali su misionari Milosrdnog Isusa i Anica Jugec, posudu za hostije darovala je Kolpinška obitelj sv. Josipa, pokaznicu su darovali članovi Neokatekumenskoga puta, a pale su dar ministranata.

U darovnoj procesiji prinesen je i novčani dar za potrebe Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije – koji je zajednički dar župe nadbiskupu za imendan.

Misno slavlje pjevanjem su pratili mješoviti zbor i zbor Izvor, a na kraju je svečano dodijeljeno posmrtno priznanje i zahvala župljaninu Stanislavu Miščinu, koji je kroz život svestrano pomogao u radu župe, a posebno župnog Caritasu.

Peta obljetnica uspostave Stolnog kaptola Sv. križa u Sisku

Sisak, 19.3.2017. (IKA) - Peta obljetnica uspostave Stolnog kaptola Svetog križa u Sisku svečano je proslavljena u nedjelju 19. ožujka, na blagdan sv. Josipa. Misno slavlje u sisačkoj katedrali predvodio je biskup Vlado Košić u zajedništvu s prepoštom mons. Markom Cvitkušićem i kanonicima Stolnog kaptola: preč. Markom Karačom, preč. Tugomirom Radićekom, preč. Stjepanom Bradicom i preč. Milanom Begićem.

Na molbu sisačkog biskupa Kongregaciji za kler, Sveta Stolica dekretom je na svetkovinu sv. Josipa, 19. ožujka 2012. Godine, uspostavila Stolni kaptola Sv. križa u Sisku. U Uredbi koju je potpisao kardinal Mauro Piacenza, prefekt Kongregacije, navodi se da se Stolni kaptol uspostavlja „radi povećanja sjaja bogoštovlja i radi većeg ureda Biskupije kao i za pružanje pomoći svećenstvu, vezano za duhovnu skrb vjernika". Jedanaestoricu od dvanaestorice prvih kanonika Stolnog kaptola Sv. križa ustoličio je biskup Košić na blagdan Križeva 14. rujna 2012. godine u sisačkoj katedrali.

Na početku homilije biskup je čestitao kanonicima na čelu s prepoštom mons. Markom Cvitkušićem, ovu – premda malu, ali - lijepu obljetnicu. Biskup je podsjetio i kako je Sisak gotovo 800 godina bio posjed Prvostolnog kaptola zagrebačkog (1215. - 2009.), a posljednjih pet godina sisački Kaptol sv. Križa nastavio je tu tradiciju i tako obogatio Sisačku biskupiju. „Želim reći veliko hvala našim kanonicima koji prednjače među našim svećenicima svojim uzornim životom, pastoralnom zauzetošću i brigom za stolnu crkvu i kao suradnici sisačkoga biskupa primjer su i poticaj svim svećenicima naše Biskupije. Dakako, ovaj jubilej poticaj je i njima da to u još većoj mjeru budu i ubuduće, a svim našim svećenicima da se svi zajedno još više zalažemo u našem svećeničkom i pastoralnom životu i radu oko duhovnih dobara naših vjernika", rekao je biskup te podsjetio i kako je toga dana svetkovina sv. Josipa, zaštitnika Domovine, ali i Nedjelja solidarnosti s Crkvom i ljudima u BiH.

Govoreći o pročitanoj Ivanovu evanđelju u kojem Isus susreće ženu Samarijanku na Jakovljevu zdencu, biskup je rekao kako je taj susret pun simbolike i poruke za kršćanski život. „Prvo, Isus zapođijeva razgovor, on traži ženu koja dolazi na zdenac zahvatiti vodu. Tako je i sa svakim od nas, Isus nama prvi prilazi i želi biti naš sugovornik. Drugo, kada Isus sa Samarijankom razgovara o vodi, tada toj ženi a i svima nama otkriva da 'tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožeđnjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.' Govor je to o Duhu Svetome kojega Isus daje svakome tko traži dublji smisao života, tko se ne zaustavlja samo na vodi iz bunara, na stvarnostima koje su obične i svakodnevnne, na onome što danas jest a sutra već nije, što ne ispunja do kraja čovjekove čežnje – kao voda koju je zahvaćala žena Samarijanka, pa je morala svaki dan dolaziti ponovno i ponovno. Nadalje, Isus zna tajne svake duše, on svojim pogledom blagosti i ljubavi obuhvaća sve naše patnje, sve naše rane, grijehe i lutanja. On je Samarijanki jasno rekao kako je ona nema muža, premda živi već sa šestim mužem, i ona je zaključila da je on prorok. U tom razgovoru Isus otkriva Samarijanki gdje se Ocu treba klanjati, kada kaže: 'Pravi klanjatelj treba da se klanjaju u Duhu i istini'. Na te riječi žena zaključuje da bi on mogao biti Mesija, tj. Krist, na što joj Isus otvoreno kaže: 'Ja sam, ja koji s tobom govorim!' To je tako bogat i plodan tekst da bismo neprestano trebali razmatrati u srcu poruke koje je Isus na Jakovljevu zdencu dao ženi Samarijanki. Na kraju, kad je žena posvjedočila o Isusu svojim sugrađanima, oni mole Isusa da ostane kod njih, i on osta – kako kaže sv. Ivan

– dva dana. I evanđelist nastavlja: 'Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi pa govoražu ženi: 'Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta'. Neka nas današnja nedjelja i Gospodin, koji nas zove na susret, obdaru Duhom Svetim, tom vodom živom, ljubavlju koja je razlivena srcima našim, da on ispuni sve naše čežnje i dubine duše, izliječi sve rane i grijeha, te nam podari radost života s Bogom. Neka i proslava pete obljetnice uspostave Stolnog kaptola sv. Križa u Sisku bude na duhovnu izgradnju naše biskupije, na ljepotu i još intenzivniji pastoral naše katedrale te poticaj svim našim svećenicima na uzoran život i još veću zauzetost u vršenju službe pomirenja za sve naše vjernike i za sve ljude. Neka također ova Nedjelja solidarnosti pridonese porastu naše brige za braću i sestre u potrebi, te veće zajedništvo sviju nas u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Neka sveti Josip, zaštitnik naše domovine Hrvatske, čuva i zagovara naš hrvatski narod da već jednom iz pustinje, nakon oslobođenja i izlaska iz zemlje ropstva, stigne u žudenu slobodu te mogne u punom smislu rasti i napredovati kao Božji narod", zaključio je biskup Košić. Nakon popričesne molitve biskupu je na predvođenju mise i uime svih kanonika zahvalio preč. Marko Karača, a u misi kanonici su se spomenuli i pokojnih članova Kaptola mons. Željka Slonjšaka i preč. Alojzija Petranovića. Misi je prethodila molitva Večernje.

20. obljetnica biskupskog ređenja mons. Ante Ivasa

Nakon blagopokojnog biskupa Srečka Badurine, trebalo je nastaviti projekte obnove u ratu porušenih crkava. Valjalo je obnoviti redoviti pastoral u poharanim župama koje su bile okupirane i u koje se pomalo vraćao život. Gledati unaprijed pod vidom novih prilika i migracija stanovništva, raseljavanja i naseljavanja. Predvidjeti u budućnosti nove župne zajednice i graditi nove crkve

Šibenik, 20.3.2017. (IKA) - Prigodom svetkovine sv. Josipa, u ponedjeljak 20. ožujka, umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas predvodio je misno slavlje u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku. Tom prigodom proslavio je dvadesetu obljetnicu biskupskog ređenja. Uz biskupa Ivasa koncelebrirao je šibenski biskup Tomislav Rogić koji je i propovijedao.

„Svetog Josipa slavimo jer je bio čovjek vjere. Zato što je imao beskrajno povjerenje u Boga i bio do kraja otvoren Božjoj providnosti. U svakom novom životnom problemu, kad se, štoviše, radilo o pitanju života i smrti u bijegu pred Herodovim bijesom, on nije pun pitanja, ne kuka nad svojom sudbinom, ne problematizira i ne izbjegava izvršiti što se od njega traži. Svoj život stavlja u ruke Božje, strpljivo i samozatajno izvršava volju Božju. Živi da bi ispunio zadaću koja mu je povjerena", istaknuo je biskup Rogić.

Pojasnio je i da „od svetoga Josipa imamo toliko toga naučiti". „Njega nasljedovati značilo bi pobijediti današnji životni tempo koji nas sve guši svojom brzinom. Njega nasljedovati znači iznova pronaći zadovoljstvo u pozivu koji smo izabrali bez obzira o kojem se pozivu radilo. Živjeti poput Josipa značilo bi smoći snage susresti svekolike životne probleme i rješavati ih iz vjere, s trudom i radom, ali predajući ishod našeg truda u Ruke Božje", istaknuo je biskup Rogić.

Vjernicima je približio i vrijeme biskupske službe svog prethodnika biskupa Ivasa. „Prije 20 godina, na blagdan sv. Josipa, u ovoj katedrali Sv. Jakova, naš sadašnji biskup u miru, mons. Ante, bio je zaređen za šibenskog biskupa. Vrijeme leti i samo on bi nam mogao pričati što je sve tada osjećao, pred kakve je zadatke bio stavljen. Zaštitnik mu postade sv. Josip - čovjek vjere i Božjih planova. Nakon

blagopokojnog biskupa Srečka Badurine, trebalo je nastaviti projekte obnove u ratu porušenih crkava. Valjalo je obnoviti redoviti pastoral u poharanim župama koje su bile okupirane i u koje se pomalo vraćao život. Gledati unaprijed pod vidom novih prilika i migracija stanovništva, raseljavanja i naseljavanja. Predvidjeti u budućnosti nove župne zajednice i graditi nove crkve. Hrabro, prije 10 godina, iskoračiti u nepoznato i pokrenuti projekt Katoličke osnovne škole sa željom iskrenog duhovnog rasta i vjerskog odgoja novih generacija. Pa do izgradnje novog Dječjeg vrtića Hosana i javljanja na natječaj za izgradnju Interpretacijskog centra - muzeja za šibensku katedralu", naveo je biskup Rogić.

Istaknuo je da je biskup Ivas bio više od deset godina predsjednik Odbora za mlade Hrvatske biskupske konferencije. U to vrijeme pokrenut je jedan novi pastoral na razini cijele Domovine koji svoj vrhunac doživljava susretima hrvatske katoličke mladeži, od kojih je nezaboravan susret 2004. organizirao kao domaćin, u Šibeniku, a jubilarni deseti bit će za mjesec dana u Vukovaru. Uza sve to, nadahnuto progovara hrabru riječ koja tumači Sveto pismo i u danim trenucima našeg naroda: odgaja i kori, potiče i hrabri, katkada opjevava uspone i padove, povijest i sadašnjost novih izazova našega društva i Domovine, istaknuo je biskup Rogić.

„Dao nam Bog, po svojoj velikoj milosti, duha Josipova, svima nama i našem slavljeniku biskupu Anti, da uzmognemo ustrajati na putu vjere i pouzdanja, na putu samoprijedora i samozataje, na putu čuvanja obitelji, pa da onda i po nama u današnjem vremenu Bog uzmogne činiti velika djela. Tada će svanuti nova zora i našem hrvatskom narodu. Ako još ne znamo što to znači predati se u Božje ruke, učimo to od sv. Josipa. I još nešto - sv. Josip predstavlja sveca koji ispituje glas savjesti. On od Boga traži - pita, što mu je činiti. Molimo se sv. Josipu da nam isprosi tu milost da se uvijek u životu ravnamo za glasom savjesti, da ga jasnije čujemo, slušamo i poslušamo. To je jamstvo sretnijeg i mirnijeg života", zaključio je biskup Rogić.

Proglašena Godina sv. Josipa na području Zagrebačke nadbiskupije

Određujem da posebno žarište te godine bude Nacionalno svetište svetog Josipa u Karlovcu u kojem će se moći primiti milost oprosta svakoga dana tijekom Godine svetoga Josipa, ističe se u proglasu kardinala Bozanića

Karlovac, 20.3.2017. (IKA) - „Svetoga Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije, naš hrvatski vjernički puk od davnina s posebnom ljubavlju časti, zahvalno prepoznajući potrebu za njegovom blizinom i njegovom pomoći, te s pouzdanjem moli njegovu zaštitu i zagovor kod Gospodina u raznim potrebama. Prepoznajući tu neprekidnu privrženost i očitovanja žarke pobožnosti prema prečistom zaručniku Blažene Djevice Marije, zaštitniku cijele Crkve, hrvatski biskupi izabrali su svetoga Josipa za zaštitnika Hrvatske. U hrvatskoj nacionalnoj povijesti s posebnim ponosom i obvezom pamtimo da je tadašnji Hrvatski sabor, duboko osjećajući bilo naroda, svetoga Josipa 1687. godine, dakle prije 330 godina, jednoglasno izabrao za posebnoga zaštitnika Kraljevstva Hrvatske. Hrvatski su biskupi godine 1972. zauzeli stav da je odluka Hrvatskoga sabora iz 1687. godine i sada na snazi jer Sabor nije imao u vidu apstraktno Hrvatsko kraljevstvo, nego hrvatski narod koji nadživljava sve peripetije oko svoga suvereniteta. Spominjući se te obljetnice, kao i Godine svetoga Josipa proglašene 1987. godine, i snažno osjećajući duhovne i materijalne potrebe sadašnjega trenutka, ovime proglašavam Godinu svetoga Josipa na području Zagrebačke nadbiskupije koja će

vremenski biti omeđena dvjema svetkovinama svetoga Josipa, te će trajati od 19. ožujka 2017. do 19. ožujka 2018. godine. Ovime ujedno određujem da posebno žarište te godine bude Nacionalno svetište svetog Josipa u Karlovcu u kojem će se moći primiti milost oprosta svakoga dana tijekom "Godine svetoga Josipa" – dio je proglašen zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića kojim je službeno proglašena Godina svetoga Josipa. Proglas je u Nacionalnom svetištu svetog Josipa, na samu svetkovinu zaručnika Blažene Djevice Marije, 20. ožujka, na početku misnog slavlja pročitao zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško i predao ga čuvaru i rektoru Nacionalnog svetišta mons. Antunu Senteu, ml. Biskup Ivan Šaško predvodio je misu u zajedništvu s dr. fra Antom Crnčevićem, mons. Senteom, ml., preč. Matijom Pavlakovićem, rektorom Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu, preč. Draženom Karačićem, dekanom Karlovačkog dekanata i brojnim drugim svećenicima.

U homiliji biskup Šaško osvrnuo se na odluku Hrvatskog sabora da svetog Josipa proglasi zaštitnikom Hrvatske, istaknuvši da se zaštitnika bira ne samo jer se vjeruje u njegovu zaštitu nego i zato jer se u njemu vide određene odlike i uzor. Mons. Šaško opisao je vjernicima kakva je to 'Josipovska Hrvatska', istaknuvši šest Josipovih odlika koje su primjer cijeloj Hrvatskoj i koje su hrvatske sabornike vodile da Josipa izaberu za zaštitnika Hrvatske. „U 'Josipovskoj Hrvatskoj' radost ljudi nalazi se u služenju Bogu, a ne čovjeku, ne ideologiji, izvanjskim dojmovima ni prividu. Josipovska Hrvatska je pravedna, a ne ponižavajuća, izrabljivačka, neosjetljiva; ona se ravna pravednošću koja je prožeta ljubavlju. Takva Hrvatska ne izvrgava sramoti, osobito ne one koji su se za nju žrtvovali. A koliko je sramoćenja najboljih sinova i kćeri, onih koji su krvarili za domovinu, bili proganjani, zatvarani, obespravljani! Iz 'Josipovske Hrvatske' se ne odlazi lako; ne napušta ju se, da bi ju se zauvijek ostavilo. Uz sve teškoće, takva se Hrvatska usudi sanjati, biti uz voljeno i vrijedno! Ako treba – poput Josipa – sklonit će se, ali sa čežnjom povratka, ponovnoga dolaska koji mijenja prisutnošću... Josip nije napustio Mariju, kada je prijetilo da ju društvo ponizi i odbaci. A bio je s njom u progonstvu, da bi povratkom vratio radost i spasenja u krilo doma i domovine. U 'Josipovskoj Hrvatskoj' se koriste riječi i jezik koji znači, jezik pročišćen i osvjetljen istinom; ne jezik prijetvornosti, dodvoravanja, nejasnoća, besplodne diplomatičnosti; ne jezik grubosti, nepoštivanja i psovke. U takvoj se Hrvatskoj provjerava imaju li riječi smisla pred puninom Božje riječi i Isusova imena... U 'Josipovskoj Hrvatskoj' se dobro čini, a ne samo o njemu govori", rekao je biskup Šaško.

Na kraju mise mons. Sente izrazio je zahvalnost kardinalu Bozaniću na darovanoj Godini svetog Josipa kao i biskupu Šašku koji je u ime kardinala otvorio i pročitao proglas. „Pobožnost svetom Josipu sve više se rasplamsava. Promatrajući novu karlovačku rijeku, rijeku hodočasnika, svjedoci smo sve većeg broja štovatelja svetog Josipa. Ova Godina svetoga Josipa kruna je tog hrvatskog hoda sa svetim Josipom do Isusa Krista", rekao je rektor svetišta. U znak zahvalnosti biskupu Šašku i prof. Crnčeviću uručeni su prigodni darovi.

Svetkovina svetoga Josipa u Nacionalnom svetištu svetoga Josipa u Karlovcu kao nikada do sada obilovala je duhovno-kulturnim programom koji je okupio više od 8000 vjernika iz svih dijelova Lijepe Naše. Proslava je počela već u petak 17. ožujka kada su u svetište hodočastili policajci i članovi njihovih obitelji iz Policijske uprave karlovačke. Tom prigodom hodočasničku misu predvodio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u zajedništvu s policijskim

kapelanima i domaćinom mons. Sente ml. koji je u pozdravu biskupu podsjetio na dobru suradnju između Nacionalnog svetišta i Policijske uprave karlovačke.

Rijeka hodočasnika 18. ožujka preplavila je svetište svetog Josipa. Središnju hodočasničku skupinu činili su hodočasnici iz Istre predvođeni svojim biskupom Draženom Kutlešom koji je predvodio i središnju hodočasničku misu. Druga veća hodočasnička skupina bili su vjernici iz župa grada Šibenika predvođeni svojim biskupom Tomislavom Rogićem koji je koncelebrirao na hodočasničkoj misi. Treća veća skupina hodočasnika bili su hodočasnici iz Valpovačkog dekanata predvođeni svojim svećenicima. Uz navedene hodočasničke skupine, svetom Josipu došli su i hodočasnici iz Brinja, Rakovca kod Vrbovca, Goričana, Belišća, Mlina kod Dubrovnika i mnoge druge hodočasničke skupine. Karlovčani koji prate događanja u Nacionalnom svetištu svetog Josipa na Dubovcu ne sjećaju se da je ikada do sada svetište bilo tako ispunjeno. Na parkiralištu u blizini svetišta moglo se izbrojati 53 autobusa.

Svetište su zatim ispunili mladi koji su se okupili na svom Dekanatskom susretu. Nakon okupljanja i predstavljanja slijedila je večernja misa koju je predvodio don Mihael Prović, povjerenik za pastoral mladih Splitsko-makarske nadbiskupije. Pjevanje su animirali gosti iz sastava Veritas aeterna iz Splita. Nakon mise uslijedio je program u pastoralnom centru splitske zajednice mladih "Hrvatsko nadzemlje" za vrijeme kojeg su igrokazima, filmovima i glazbenim točkama zorno prikazali problematiku osnivanja obitelji i preuzimanja odgovornosti zajedničkim nazivom "Sveti Josip uzor muževima i očevima". Mlade je pozdravio i ohrabrio mons. Tomislav Rogić koji je i sam bio dugogodišnji povjerenik za pastoral mladih. Uslijedilo je druženje i noćenje po obiteljima mladih koji se okupljaju u Nacionalnom svetištu.

U nedjelju 19. ožujka hodočasnici su pristizali već od ranih jutarnjih sati. Prva skupina hodočasnika iz Varaždinske biskupije već je rano ujutro molitvom i pjesmom otvorili hodočasnički dan. Nakon njih slijevali su se autobusi hodočasnika iz svih krajeva Hrvatske. Na hodočasničkoj misi koju je predvodio biskup Rogić okupili su se hodočasnici iz Petrovskog, Sračinca, sv. Mihovila sa Murtera, Sošica, Zagreba, te vjernici i svećenici karlovačkog kraja. U popodnevnim satima hodočasnici su se okupili na euharistijskom klanjanju. Popodnevno-večernju skupinu hodočasnika u svetištu svetog Josipa povelili su hodočasnici pješaci iz zagrebačke župe sv. Barbare - Vrapče koji su preko Jastrebarskog kroz dva dana pješice hodočastili svetom Josipu. Večernju misu u „premalenom" svetištu zbog mnoštva uglavnom mladih hodočasnika predvodio je mons. Sente ml., rektor svetišta, koji je u propovijedi podsjetio na „silna djela koja nam učini Gospodin preko svetoga Josipa".

Crkva u Hrvata

Ponovno misa na hrvatskom u Dubravki u Slovačkoj

Bratislava, 12.3.2017. (IKA) - Na drugu korizmenu nedjelju, 12. ožujka, slavljena je prva misa nakon mnogo godina na gradišćansko-hrvatskom jeziku u župnoj crkvi Sv. Kuzme i Damjana u Dubravki, koja je dio Slovačkoga glavnoga grada Bratislave. Misno slavlje predvodio je domaći župnik František Bederka. Na misi je pjevao zbor Rosica iz obližnjeg mjesta Devinskoga Novoga Sela, koji su došli da bi poduprli mali broj tamošnjih Hrvata. Selo Dubravka kraj Bratislave bivše je hrvatsko selo u Slovačkoj koje su osnovali Hrvati, rekao je za Austrijsku hrvatsku redakciju ORF-a povjesničar Jožef Klačka te dodao kako su se Hrvati u to selo najvjerojatnije doselili početkom 1570. U selu se nekada govorilo hrvatski, a slavile su se i mise na hrvatskom jeziku. Danas u Dubravki živi samo nekoliko hrvatskih obitelji. Inicijativu da se ponovno slavi bar jedna misa na hrvatskom jeziku dao je dubravski vjernik Janko Ružović.

Predstavljanje Monografije Festivala hrvatskih duhovnih pjesama – HosanaFest

Subotica, 12.3.2017. (IKA) - U Velikoj vijećnici Gradske kuće u Subotici 12. ožujka održana je promocija Monografije Festivala hrvatskih duhovnih pjesama – HosanaFest. Povod za izdavanje Monografije bio je kontinuirani desetogodišnji niz održavanja toga festivala. Monografiju je uredio Organizacijski odbor Festivala, a tiskana je u tiskari „Rotografika“ u Subotici. Monografiju je predstavila Katarina Vizi, direktorica izdavačkoga poduzeća „Publikum“ iz Sombora. Istaknula je da Monografija već na prvi pogled karakterizira vrlo smion vizualni pristup i da je domišljato stiliziran logo festivala – nota i križ u kapi vode - kao savršeno osmišljen simbol koji ukazuje na smisao i cilj kako originalnog projekta HosanaFesta, tako i same monografije, te je dodala: „Prateći izdavački prikaz, teško je, skoro nemoguće, distancirati se i na trenutak od samog projekta koji je u Monografiji do savršenstva prikazan u svom desetogodišnjem trajanju. Kada se ima u vidu da projekt reprezentira jednu originalnu, ingenioznu, ali i vrlo zahtjevnu ideju – promovira višestruko stvaralaštvo natjecateljskog karaktera s vjerskom predispozicijom i to isključivo mladih iz cijele regije, postavlja se jednostavno i praktično pitanje: Kako što slikovitije i realnije prikazati, 'vratiti' prošlost, evocirati uspomene samih događanja HosanaFesta u razdoblju od 10 godina, s mnogo detalja i to na skoro nevjerojatno malom broju stranica. Posebno se mora istaknuti da svaka godina ima svoj duhovni slogan koji ga čini posebno impresivnim i originalnim. Originalna je i želja i cilj nakladnika da se prošlost od deset godina 'oživi' kao Priča koja se nastavlja putem Monografije“.

Kroz cjelokupni program u dvorani su izvođene pjesme s prvih deset godina festivala a uživo u programu su sudjelovali: Marija Kovač, Lidija i Slobodan Ivković, te Ana Ivanković Radak iz Subotice.

Višegodišnja voditeljica HosanaFesta Nevena Mlinko posjetila je štovatelje festivala, koji su se te večeri okupili u velikom broju u Veliku vijećnicu subotičke Gradske kuće. Istaknula je tri momenta koje smatra važnim kako za povijest tako i za budućnost HosanaFesta. Najprije da glazba nije cilj, nego sredstvo, zatim da smisao i želja HosanaFesta istaknuti zajedništvo te treći da je HosanaFest prilika. „HosanaFest bio je prilika za pjesmu kao dvostruku molitvu

kako bi nam cijeli život bio kao tiha molitva (2006.), prilika da nam Bog bude na prvome mjestu kako bismo stvarali Božji svijet već ovdje na zemlji (2007.), prilika da damo Bogu najbolje od sebe i budemo u potpunosti Njegovi (2008.), da ne zaboravimo svoje talente, Bogom dane, kako bi oduvijek i zauvijek u nama živjelo Božje znamenje (2009.), da se vjerom dičimo i budemo u vjeri učvršćeni na svakom koraku kroz život koji nam Nebo daruje (2010. i 2011.), da sa svetim Pavlom kličemo kako smo jaki kada smo slabi jer se uzdamo u Gospodina (2012.), da vjerom budemo spašeni i da u Gospodinovu znaku pobijedimo (2013.), da budemo sretni i kada gori pod nogama (2014.), da vjerujemo u snagu ljubavi i da ljubimo, ljubimo, ljubimo do kraja beskraja (2015.)“, zaključila je Nevena Mlinko hod kroz deset godina festivala.

Na promociji Monografije članovi Organizacijskog odbora HosanaFesta Sanela Molnar i Vedran Jegić svjedočili su kako je to „iza kulisa“ i kako oni proživljavaju cijelu organizaciju festivala. Sanela je u Organizacijskom odboru od početka a Vedran je svojim „objektivom“ zabilježio sve festivale. Na kraju programa prisutnima se obratio predsjednik Organizacijskog odbora i osnivač HosanaFesta vlč. dr. Marinko Stantić. Rekao je kako je godine 2005., kada je sa svojim prijateljima Jasnom i Marjanom Vojnićem iz Sombora razmišljao o načinima kako mladima najbolje približiti evanđelje, došao do ideje da je spoj glazbe i mladih najbolje rješenje, te je dodao: „Stoga je HosanaFest jedan od ponuda mladima i ostalim ljubiteljima glazbe da svoje talente ugrade u ono što vole, te da imaju gdje to prezentirati, kako ne bi težili zamamnosti ovog svijeta koji nudi lažno blještavilo i perfidno uništava njihovu svijest. Naša je želja mladima i glazbenicima uopće pružiti mogućnost da ostvare svoje talente za koje će jednom biti pitani kako i koliko su ih umnožili“, rekao je vlč. Stantić.

O kardinalu Stepincu u HKM London

Predstavljena knjiga dr. Robina Harrisa o kardinalu Stepincu: "Cilj je moje knjige od početka bio jasan – istražiti, razumjeti i opisati istinu"

London, 19.3.2017. (IKA) - U organizaciji Hrvatske katoličke misije London u crkvi Presvetoga Srca predstavljena je 19. ožujka knjiga o bl. Alojziju Stepincu autora dr. Robina Harrisa, povjesničara, nekadašnjega savjetnika bivše britanske premijerke Margaret Thatcher, koji je svoj dom u Cornwallu na jugozapadu Velike Britanije zamijenio Zagrebom. U Zagrebu je nastalo njegovo povijesno djelo „Stepinac - His Life and Times“- "Stepinac - Njegov život i vrijeme" knjiga o bl. Alojziju Stepincu na engleskom i hrvatskom jeziku.

"Cilj je moje knjige od početka bio jasan – istražiti, razumjeti i opisati istinu. Odlučio sam prije nekoliko godina da ću pisati knjigu o Stepincu. Ali, uvijek je bio neki drugi zadatak koji se nametnuo kao važniji, hitniji, kao što je, primjerice, zarađivanje za kruh svagdašnji. Moji su me hrvatski prijatelji članovi HKM London, Krsto Cvičić i Branko Franolić, nagovarali, ali sam tek poslije njihove smrti počeo smišljati pravi plan. U tom trenutku nisam još ništa znao o situaciji s kanonizacijom. Stepinac je već bio proglašen blaženim, i to je bilo sve. Tada mi je netko govorio o riječima kardinala Amata, sugerirajući da je drugo čudo već provjereno i da će kanonizacija uskoro uslijediti. Bio sam vrlo sretan, i kao vjernik i kao Stepinčev štovatelj.

Kao autor sam bio malo manje sretan. Moram vam priznati da sam kao osoba borbena temperamenta, koja je dugi niz godina radila za jednu veliku ženu iznimne snage, svoju knjigu vidio kao odgovor na laži i nepravredne napade na kardinala Stepinca. Ističem, međutim, da je za mene kao povjesničara uvijek istina – dakle točnost i objektivnost – najvažnija. Nisam znao hoću li pronaći nešto neugodno o Stepincu. Svaki čovjek ima mane i slabosti. Ali sa Stepincem to nije problem – što ga više upoznaješ, više ga cijeniš", naglasio je dr. Harris.

Istaknuo je kako se u njegovoj knjizi na 30 stranica može čitati o Stepinčevu angažmanu u pomaganju ustaškim i njemačkim žrtvama: "To je tek kratak opis stvarnih događanja i stvarnoga trenutka. Tek kratak opis stvarnosti. Primjerice, godine 1946. Kaptol je poslao sudu materijale (koji je sada u UDBA-inom Dosjeu Stepinac) s više od 200 stranica imena Židova i Srba za koje je Stepinac intervenirao. Možda najveći primjer Stepinčeve intervencije – i uopće najuspješniji – bio je onaj za djecu partizana, većinom Srba, poslije bitke na Kozari 1942. S Caritasom i s redovnicama, uz pomoć brojnih hrvatskih katoličkih obitelji, Stepinac je spasio oko sedam tisuća djece. Komunisti su za to znali za vrijeme suđenja Stepincu. Ali sve je bilo, kao i sve ostalo o Stepinčevim dobrotvornim akcijama tijekom rata, zatajeno, zataškano, skriveno. Zanimljivo je da u montiranom procesu tužitelj nije govorio o Židovima, ali jest, i to gotovo ekskluzivno, o Srbima. Nije to beznačajno. Svi su znali o dobrim odnosima Stepinca sa židovskom zajednicom i, posebno, s glavnim zagrebačkim rabinom Miroslavom Šalomom Freiburgerom. Stepinac je opetovano intervenirao za progonjene Židove, i na kraju, za samog Freiburera. Nadbiskup je ponudio, kao što znamo iz knjige Esther Gitman, uzeti rabina i njegovu obitelj pod svoju zaštitu u Dvoru. Freiburger se, međutim, odlučio za deportaciju u Auschwitz zajedno s drugim Židovima." Dr. Harris istaknuo je kako vjeruje da je samo pitanje vremena kada će Stepinac biti ne samo hrvatski mučenik nego svetac cijele Katoličke Crkve, čiji je primjer hrabrosti, vjernosti, ustrajnosti, spremnosti davanja života za istinu može biti samo vrijedan nasljedovanja.

Voditelj HKM London fra Ljubomir Šimunović zahvalio je dr. Harrisu na ljubavi i zauzimanju za Hrvatsku još od doba Domovinskog rata, kao i trudu uloženu u pisanje dviju značajnih povijesnih knjiga o Hrvatskoj i Hrvatima, kako one o Dubrovniku, tako i ove o Stepincu. Na kraju je bila prigoda za postavljanje pitanja, a dr. Harris je rado potpisivao i primjerke knjige.

Biskup Komarica boravio u Seoulu

Na poziv kardinala Yeoma Soo-junga banjolučki biskup sudjelovao u proslavi 90. obljetnice osnutka Biskupije Pyongyang, jedine biskupije na području današnje Sjeverne Koreje

Seoul, 19.3.2017. (IKA/TABB) - Na poziv seoulskog nadbiskupa kardinala Andrewa Yeoma Soo-junga, koji je ujedno apostolski administrator Biskupije Pyongyang, jedine biskupije na području današnje Sjeverne Koreje, banjolučki biskup Franjo Komarica boravio je ovoga vikenda u Seoulu zajedno sa svojim tajnikom vlč. Borisom Jorgićem, na svečanostima povodom obilježavanja 90. obljetnice osnutka te dramatično uništene biskupije u korejskom narodu.

Središnja svečanost održana je u seoulskoj katedrali, koja je posvećena Bezgrešnoj Djevici i Bogorodici Mariji. Na svečanoj koncelebriranoj misi okupili su se svi biskupi Južne Koreje, na čelu sa sadašnjim kardinalom Yeomom i kardinalom emeritom Jeomgom Jinseokom te apostolskim

nuncijem u Južnoj Koreji nadbiskupom Osvaldom Padillom. Bilo je nazočno i više političara, među kojima i ministar za ujedinjenje pri Vladi Južne Koreje Hong Jong Pyo, te gradonačelnici Pyongyanga u egzilu sa skupinom vjernika rodnom iz biskupije Pyongyang. Prostrana katedrala bila je ispunjena mnoštvom vjernika, svećenika, redovnica te sjemeništara.

Na početku misnog slavlja predvoditelj kardinal Yeom zahvalio je svima „za sudjelovanje na toj „dirljivoj svečanosti molitve zahvaljivanja i prošnje za žive i ubijene članove Pyonganške biskupije". Posebno je zahvalio osobito gostu i prijatelju Pyonganške biskupije biskupu Komarici, što se uz uspostavljenu duhovnu i molitvenu vezu svoje biskupije s biskupijom Pyongyang, odazvao njegovu kratkoročno upućenom pozivu i došao na svečanosti obilježavanja 90. obljetnice osnutka najuništenije korejske biskupije.

U propovijedi kardinal je govorio kako nakon 71 godine od podjele Koreje, u Sjevernoj Koreji nema ni jednoga svećenika, redovnika ili redovnice, niti se imaju točne informacije o broju vjernika koji su preostali. Naglasio je kako postoji sigurnost da postoje vjernici koji mole u tajnosti. „Danas obilježavamo 90. obljetnicu osnutka biskupije Pyongyang, ali kako je prošlo mnogo godina, mnogi od nas zaboravljaju one tihe Crkve u Sjevernoj Koreji, koja je bila plodna zemlja svetih korejskih mučenika", istaknuo je kardinal Yeom te dodao kako bi ta uspomena trebala postati „sjeme nade za crkvu u Sjevernoj Koreji". „Posebno od vas tražim ustrajnu molitvu da to sjeme nade može postati nada za evangelizaciju Istočne Azije", zaključio je kardinal Yeom.

Nakon mise u katedrali je održano predstavljanje biskupije Pyongyang od njenog početka do dolaska biskupije pod komunističku vlast početkom pedesetih godina prošlog stoljeća te sve do danas. O tome je opširnije govorio generalni vikar za biskupiju Pyongyang mons. Hwang In-guk. Mnoštvu su se obratili i nuncij Padilla, kardinal Jeong, ministar za ujedinjenje, te počasni gost biskup Komarica. Njegovu „poruku kršćanske nade i utjehe" pročitao je na korejskom jeziku svećenik don Ivan Achilleo Jeong Sedouk, direktor nadbiskupijskog Centra za mir i pomirenje Korejskog poluotoka. Snažne riječi biskupove poruke nazočni su pozdravili gromoglasnim pljeskom.

Zatim je kardinal Jeom nazočnima ispričao kako je prigodom svoga boravka u Banjoj Luci, 7. siječnja 2017. godine, u katedrali zajedno s biskupom Komaricom potpisao „Povelju" o čvrstom prijateljstvu i duhovnoj pomoći te obostranoj molitvi članova biskupije Pyongyanga i Banjolučke biskupije, te je pozvao biskupa Komaricu da zajedno stave uokvirenu povelju pred lik Gospe Fatimske, koji je bio postavljen u svetištu katedrale. Kardinal je biskupu za uspomenu darovao kip „Gospe Korejske s Djetetom Isusom".

Biskup se susreo i sa skupinom starijih vjernika rodnom iz Pyongyanga, koji su zahvalili za izraze kršćanske solidarnosti, a on im je obećao molitvu svoju i svoje biskupijske zajednice. Tijekom zajedničkog objeda biskup Komarica posebno se susreo s većom skupinom sjemeništara, koji se školuju za Pyonganšku biskupiju te im darovao krunice, izrađene posebno za njih.

Inozemne vijesti

Prva anglikanska Večernja u bazilici Sv. Petra

Vatikan, 13.3.2017. (IKA) - U vatikanskoj bazilici Sv. Petra 13. ožujka prvi puta je održana anglikanska Večernja. Liturgijskom slavlju predsjedao je anglikanski nadbiskup David Moxon, ravnatelj Rimskoga anglikanskog centra, dok je mons. Arthur Roche, tajnik Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, propovijedao. Molitveno slavje uvećao je zbor Merton Collegea iz Oxforda, izvijestio je Radio Vatikan. U propovijedi mons. Arthur Roche je kazao: „Nalazimo se u važnom povijesnom trenutku. Ovdje, u ovoj velikoj bazilici, sagrađenoj nad grobom svetoga Petra, na kojemu je Krist utemeljio svoju Crkvu". Nalazimo se upravo na mjestu gdje je sveti Grgur Veliki, Apostol Engleske, posvećen za biskupa i proglašen nasljednikom svetoga Petra – a čija se grobnica nalazi u blizini. Oltar koji je on podigao nad grobom svoga Prethodnika, još uvijek koriste Petrovi nasljednici te je tako postao i svjedokom nekih od najvažnijih događaja u povijesti Crkve: inauguraciji papa, kanonizacijama svetaca, ekumenskog Sabora, kao i krunidbama svetih rimskih careva, kazao je tajnik. Ovdje se prvi put pjeva anglikanska Večernja molitva. Klanjanje Bogu je po svojoj naravi, čin poniznosti stvorenja pred svojim Stvoriteljem ... Božja ljubav i naša želja da mu se klanjamo, ono je što nas povezuje kao kršćane: anglikance i katolike podjednako; hodočasnički narod, na putu ekumenskog izazova i nade, kazao je mons. Roche.

Tajnik Kongregacije za bogoštovlje podsjetio je na poniznost službe pape Grgura. Malo je papa u povijesti imalo tako veliki utjecaj na oblikovanje Crkve kao sv. Grgur. Čak nam i danas njegovo učenje i primjer progovaraju, u ovom izazovnom svijetu. Bio je papa samo 14 godina, ali ono što je postigao tijekom tih godina i nasljeđe koje je ostavio, plod je koji je sazrijevao tijekom 50 godina njegova prethodnog života. Osim svojih brojnih kvaliteta, on je prije svega učenik Gospodnji – hodeći njegovim putovima i odupirući se svojim – istaknuo je mons. Roche. Nižući zatim značajnije događaje iz života sv. pape Grgura, istaknuo je da premda odgojen i obrazovan u rang rimskoga prefekta, Grgur se radije se okrenuo monaškom staležu i životu u osami. Uskoro i sam proglašen papom te uz višestruka opiranja i pokušaje da izbjegne iskazano mu povjerenje, ipak se prihvaća te službe. Bilo je to 3. rujna 590. godine. Njegov pontifikat bio je obilježen ne samo izvanrednim administrativnim sposobnostima i dubinom nauka, mudrosti prosuđivanja i revnosti u posvemašnjem naviještanju Evanđelja nego i izvanrednom pastoralnom skrbi za siromašne i bolesne, izbjeglice, robove i kažnjenike – skrb za njihove potrebe - i tijela i duše. Propovjednik je posebno istaknuo Grgureve zasluge koje su važne u potrazi za tješnjim jedinstvom kršćana. Prvo se može vidjeti u izuzetno ekumenskoj naravi njegove petrovske službe. Sv. Grgur je s velikom obzirnošću svoju službu opisao kao „Servus servorum Dei" ili „Sluga slugu Božjih" – naslov koji se zadržao i do danas. Drugo i možda njegovo najveće postignuće, nalazimo u njegovu misionarskom žaru. Naša međusobna ljubav, pojasnio je mons. Roche, ljubav jednih prema drugima, treba uvijek biti ponizna da tako jedni druge potičemo na sve veću vjernost Kristu. Na kraju, Božja milost je ona koja ostvaruje ono što radimo i za čim čeznemo, kao što naviještamo Isusa Krista, a ne sebe. Trijumfalizam bilo koje vrste je uvijek zid, a nikad most, istaknuo je između ostaloga, u propovijedi mons. Roche.

Afrički biskupi traže da Radio Vatikan i dalje emitira na kratkom valu

Vatikan, 15.3.2017. (IKA) - Kratkovalno emitiranje Radio Vatikana mora ostati – traže biskupske konferencije Afrike i Madagaskara u pismu vatikanskom Tajništvu za komunikaciju, a prenosi agencija Fides. U pismu biskupi žale zbog planiranoga gašenja službe koja je dosad milijunima Afrikanaca omogućavala slušati Svetoga Oca te dijeliti interese i poslanje Crkve. Naime, Vatikan je ove godine odlučio kratkovalno emitiranje radijskog programa za Afriku zamijeniti digitalnom tehnologijom. Mnogi ljudi u Africi jednostavno nemaju način, ni tehnologiju za korištenje te usluge preko interneta, napomenuli su biskupi. Emitiranje Radio Vatikana putem kratkih i srednjih valova je u Europi, Sjevernoj i Južnoj Americi prestalo već 2012. godine, dok su slušatelji iz Afrike, Azije i s Bliskog istoka i dalje mogli primati program radija na kratkim i srednjim valovima. „Radio Vatikan desetljećima je pozitivno pridonosio evangelizaciji, katehizaciji i duhovnom razvoju Afričkoga kontinenta. Uvijek je bio pouzdan izvor vijesti o općoj Crkvi i brzi način za dijeljenje informacija o Africi s ostatkom svijeta", ističu afrički biskupi.

Papa: Oni koji ostavljaju ljude bez posla čine veliki grijeh

Vatikan, 15.3.2017. (IKA) - Oni koji, zbog ekonomskih manevara ili uime nejasnih trgovanja, zatvaraju poduzeća i oduzimaju ljudima posao i dostojanstvo čine veliki grijeh, rekao je papa Franjo u svom obraćanju na Trgu Svetog Petra na kraju današnje opće audijencije. Pozdravljajući radnike tvrtke "Sky Italia", Papa je izrazio nadu da će se za "njihovu situaciju s poslom brzo pronaći brzo rješenje, poštujući prava svijetu, posebno obitelji. Rad nam daje dostojanstvo a vođe naroda, vladari imaju obavezu učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi svaki muškarac i svaka žena mogli raditi i tako sačuvati ponos i s dostojanstvom gledati drugima u lice. Oni koji, zbog ekonomskih manevara ili uime nejasnih trgovanja, zatvaraju poduzeća i oduzimaju ljudima posao i dostojanstvo čine veliki grijeh", rekao je Papa.

Papa primio libanonskoga predsjednika

Vatikan, 16.3.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 16. ožujka libanonskoga predsjednika Michela Aouna, koji se potom susreo s Papinim državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom i nadbiskupom Paulom Gallagherom, tajnikom za odnose s državama. Tijekom srdačnoga razgovora sugovornici su se osvrnuli na dobre bilateralne odnose između Svete Stolice i Libanona, ističući povijesnu i institucionalnu ulogu Crkve u životu te zemlje. Izraženo je zadovoljstvo zbog zauzimanja političkih snaga oko izbora novoga predsjednika, te je izražena nada u što uspješniju suradnju u budućnosti među članovima različitih etničkih i vjerskih zajednica, a u korist općega dobra i razvoja zemlje. Bilo je riječi i o Siriji, a posebna je pažnja posvećena međunarodnim naporima za političko rješenje sukoba. Ponovno je izražena zahvalnost Libanonu na prihvaćanju brojnih sirijskih izbjeglica. Na kraju su razmijenjena mišljenja o prilikama na cijelom tom zemljopisnom području, a spomenuti su i trenutačni sukobi i stanje kršćana na Bliskom istoku, navodi se u priopćenju Tiskovnog ureda Svete Stolice.

Kolumbija s radošću očekuje Papu

Vatikan, 17.3.2017. (IKA) - Velika radost vlada u Kolumbiji nakon vijesti da će papa Franjo pohoditi tu zemlju od 6. do 11. rujna ove godine. Papu se smatra jednim od protagonista osjetljivoga mirovnog procesa kojim je, nakon više od 50 godina sukoba, postignut sporazum između državnih vlasti i marksističkih gerilaca Revolucionarnih oružanih snaga. Slijedom toga nekadašnji su se gerilci počeli razoružavati.

O značenju pohoda Svetoga Oca Kolumbiji za Radio Vatikan govorio je Gianni La Bella, profesor Suvremene povijesti na Sveučilištu u Modeni i Reggio Emiliji, koji za Zajednicu svetoga Egidija prati stanje u Kolumbiji, i prije svega istaknuo dvostruko značenje Papina posjeta. S jedne strane Papa dolazi posjetiti Crkvu od koje je primio poziv, kazao je, ali, ponajviše mislim da dolazi dati svoj snažan prinos pitanju mira. Papa će se zadržati u Kolumbiji tjedan dana i posjetiti Bogotu, Villavicencio, Medellin i Cartagenu, podsjetio je profesor te napomenuo da je Villavicencio jedno od mjesta u kojemu je sukob, zapravo rat, između države i pobunjenika bio najsnažniji.

Što se tiče mirovnih pregovora, prof. La Bella je kazao da se postupno primjenjuje mirovni sporazum, i to kroz niz posebnih zakona koje je Parlament odobrio. Odobreni su tranzicijski kampovi u kojima je već većina pobunjenika položila oružje. S druge se pak strane priprema niz zakonskih mjera za povratak onih koji nisu odgovorni za zločine. Uz sve teškoće, mirovni se postupak ipak provodi u diskretnom miru, primijetio je profesor.

Podsjetivši da je u prosincu prošle godine papa Franjo u Vatikanu primio kolumbijskoga predsjednika Santosa i njegova glavnog opozicionara Uribea, te da je nedavno započeo i dijalog između kolumbijske Vlade i Vojske nacionalnoga oslobođenja, prof. La Bella je napomenuo da je do sada taj dijalog bio vrlo intenzivan i konstruktivan, i to s obje strane. Naravno, započeo je prije nešto više od mjesec dana, stoga treba vremena, ali i Vojska nacionalnoga oslobođenja, i Vlada, jasno su pokazali odlučnost da se dođe do sporazuma. Tko zna, možda i zbog Papina posjeta. Vremena je na raspolaganju malo, ali bi teoretski to moglo biti moguće, mišljenje je La Belle.

Na novinarovo pitanje koju ulogu u mirovnim pregovorima ima Crkva u Kolumbiji, kazao je da je uvijek s mnogo pozornosti pratila mirovni proces, imenujući povjerenstvo od petorice biskupa koji izbliza prate njegovo odvijanje. Mislim da Crkva danas ima bitnu ulogu u jamčenju mirovnoga procesa, jer je jedina velika organizacija nazočna na svim krajevima Kolumbije, i na teritoriju od kojega, kroz sve svoje aktivnosti, škole, župe, pa i svojim beskonačnim društvenim djelovanjem, ostvaruje mjesta i radionice u kojima može pomoći Kolumbijcima živjeti taj proces pomirenja, okrenuti stranicu, i ponajviše, ostaviti po strani svaki oblik zlopamćenja i mržnje, istaknuo je profesor.

Kako će se Kolumbija ponovno podići, nakon sukoba koji je trajao više od 50 godina, i u kojemu je na tisuće ljudi izgubilo život? Profesor La Bella je prije svega istaknuo da je Kolumbija, s društvenoga i gospodarskog vidika, zemlja velikih mogućnosti. Ali kako bi izbjegli da ih ta prošlost pritišće, Kolumbijci trebaju proći nov put koji, na neki način, prolazi „pročišćenjem“ sjećanja, priznajući pritom ono što se dogodilo, ali i pronalazeći snagu za nacionalnu obnovu. Brzo će u život te zemlje izići novi naraštaji koji nisu upoznali suživot s tim strašnim stanjem, i to će joj pomoći da uđe u novo doba, rekao je La Bella.

Dobri ispovjednici nemaju radno vrijeme

Papa Franjo sa sudionicima godišnjeg tečaja o ispovijedi u organizaciji Apostolske pokorničarne

Vatikan, 17.3.2017. (IKA) - Dobri ispovjednici nemaju radnoga vremena, ispovijedaju uvijek kada vjernici to traže, i pravi su prijatelji Isusa koji se raduje ako obiluju milosrđem, rekao je papa Franjo sudionicima godišnjeg tečaja o ispovijedi u organizaciji Apostolske pokorničarne, primivši ih 17. ožujka u audijenciju.

Ispovjednik koji moli dobro zna da je on sam prvi grešnik, i prvi kojemu je oprošteno, istaknuo je Sveti Otac. Stoga je molitva glavno jamstvo za izbjegavanje svakog grubog ponašanja koje uzalud sudi grešniku, a ne grijehu. U molitvi valja tražiti dar ranjenoga srca, koje je sposobno shvatiti rane drugih ljudi i iscijeliti ih uljem milosrđa, poput onoga kojim je dobar Samaritanac zalio rane polumrtvoga čovjeka, prema kojemu nitko nije imao milosti (usp. Lc 10,34), rekao je Papa, podsjetivši na odlomak iz Lukina Evanđelja.

Drugo, dobar je ispovjednik čovjek Duha, čovjek rasuđivanja. Koliko zla dolazi u Crkvu zbog nedostatka rasuđivanja, istaknuo je Papa. Duh nam pomaže da se poistovjetimo s onima koji dolaze u ispovjedaonicu, te da ih pratimo mudrim i zrelim rasuđivanjem i istinskim suosjećanjem za njihovo trpljenje, prouzrokovano siromaštvom grijeha, kazao je papa Franjo te dodao: Ispovjednik ne vrši svoju volju, i ne poučava vlastiti nauk. On je pozvan uvijek činiti samo Božju volju, u punom zajedništvu s Crkvom, čiji je službenik, odnosno sluga. Rasuđivanje odgaja pogled i srce, potičući osjetljivost duha, koja je toliko potrebna pred osobom koja nam otvara svetište svoje savjesti kako bi primila svjetlost, mir i milosrđe.

Papa je potom podsjetio da oni koji dolaze u ispovjedaonicu mogu doći iz najrazličitijih situacija; netko bi mogao imati i prave duševne smetnje, a u tim slučajevima ne treba oklijevati, nego se valja obratiti onima koji su u biskupiji zaduženi za tu osjetljivu i potrebnu službu, odnosno egzorcistima. Ali i oni moraju biti izabrani vrlo brižno i uz mnogo opreznosti. Međutim, istaknuo je, te smetnje mogu biti velikim dijelom i psihičke, a to valja ustvrditi u zdravoj suradnji sa znanostima o čovjeku.

Treće, ispovjedaonica je također mjesto evangelizacije i formacije, jer omogućava susret s pravim Božjim licem, koje je lice milosrđa. Iako u kratkom razgovoru koji ima s pokornikom, ispovjednik je pozvan razlikovati što je korisnije i što je čak potrebno na duhovnom putu toga brata ili te sestre, a katkada će biti potrebno ponovno prenijeti najosnovnije vjerske istine. Riječ je o neposrednom i mudrom rasuđivanju koje vjernicima može biti vrlo korisno, primijetio je papa Franjo.

Ispovjednik je, naime, pozvan svakodnevno ići na 'periferije zla i grijeha' ... a to je ružna periferija! ... i njegovo je djelovanje pravi pastoralni prioritet. Ispovijed je pastoralni prioritet, istaknuo je Sveti Otac te uputio poticaj: Molim vas, ne dopustite da bude obavijesti: 'Ispovijeda se samo ponedjeljkom i srijedom od toliko do toliko sati', rekao je Papa. Ispovijeda se uvijek kad to od tebe traže. I ako si tamo i moliš, sjediš u otvorenoj ispovjedaonici koja je otvoreno Božje srce.

Papa predvodio pokorničko bogoslužje u bazilici Sv. Petra

Vatikan, 17.3.2017. (IKA) - Papa Franjo je 17. ožujka navečer predvodio pokorničko bogoslužje u vatikanskoj bazilici Sv. Petra uoči molitvene inicijative „24 sata za Gospodina“. Za vrijeme bogoslužja Sveti Otac ispovijedio je sedmero laika – tri muškarca i četiri žene. Tiskovni ured Svete Stolice javlja kako je Papa ispovijedao oko 50 minuta. Papa Franjo predvodio je pokorničko bogoslužje tjedan prije početka događanja „24 sata za Gospodina“, inicijative Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije. Naime, vjernici diljem svijeta bi unutar svake biskupije idućeg petka i subote na raspolaganju trebali imati jednu crkvu koja će biti otvorena za ispovijed cijeli dan i noć: od petka do subote poslijepodne. Tema ovogodišnje inicijative preuzeta je iz Evandjelja po Mateju i glasi „Milosrđe mi je milo“ (Mt 9, 13).

Papin brzozjav sućuti povodom smrti kardinala Vlka

Vatikan, 18.3.2017. (IKA) – Papa Franjo uputio je brzozjav sućuti povodom smrti umirovljenoga praškog nadbiskupa kardinala Miloslava Vlka, koji je preminuo u Pragu 18. ožujka, u 85. godini života, nakon teške bolesti. „Uzdihem žarke molitve Bogu da udijeli vječni počinak ovom gorljivom i velikodušnom pastiru i u duhu se pridružujem vjernicima te dijecezanske zajednice u kojoj je predano i revno obavljao svoju biskupsku službu. Spominjem se s divljenjem njegove ustrajne vjernosti Kristu, unatoč teškoćama i progonima protiv Crkve, kao i njegove plodne i mnogostruke apostolske djelatnosti nadahnute željom da svjedoči svima radost evandjelja, promičući autentičnu crkvenu obnovu uvijek poučljiv nadahnućima Duha Svetoga. Izražavajući svoju iskrenu sućut rodbini pokojnog kardinala, svećenicima i svima vjernicima ove drage nadbiskupije, od srca udjeljujem apostolski blagoslov kao znak vjere i kršćanske nade u Uskrsloga Gospodina“, istaknuo je Papa u brzozjavu sućuti upućenom praškom nadbiskupu kardinalu Dominiku Duki.

Papin susret s predsjednikom Ruande

Papa se prisjetio i geste sv. pape Ivana Pavla II., u velikom Jubileju 2000. godine, koji je još jednom molio Božje oprostjenje za grijeh i slabosti Crkve i njezinih članova, među kojima su svećenici, redovnici i redovnice koji su podlegli mržnji i nasilju, izdaji svog evanđeoskoga poslanja

Vatikan, 20.3.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 20. ožujka predsjednika Ruande Paula Kagamea, nakon čega se Predsjednik sastao s Papinim državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom te s nadbiskupom Paulom Richardom Gallagherom, tajnikom za odnose s Državama, izvijestio je Radio Vatikan. Tijekom srdačnih razgovora istaknuti su dobri odnosi između Svete Stolice i Ruande. Izraženo je zadovoljstvo zbog značajnoga procesa oporavka društvene, političke i ekonomske stabilnosti zemlje. Isto je tako istaknuta suradnja između države i mjesne Crkve u nastojanju oko nacionalnog pomirenja i učvršćenja mira, na dobrobit cijele nacije. U tom kontekstu, Papa je izrazio svoje duboko žaljenje, kao i Svete Stolice i čitave Crkve, zbog genocida nad narodom Tutsi. Izrazio je solidarnost sa žrtvama, kao i onima koji i dalje trpe posljedice tih tragičnih događaja, a prisjetio se i geste pape sv. Ivana Pavla II., u velikom Jubileju 2000. godine, koji je još jednom molio Božje oprostjenje za grijeh i slabosti Crkve i njezinih članova, među kojima su svećenici, redovnici i redovnice koji su podlegli mržnji i nasilju, izdaji svog evanđeoskoga

poslanja.

Papa je također poželio da ovo ponizno priznanje slabosti iz tog razdoblja, koje je – na žalost – izobličilo lice Crkve, a u svjetlu nedavne Svete godine milosrđa i Izjave koju su Ruandski biskupi objavili na njezinu zaključku, može pridonijeti "čišćenju pamćenja" i promicanju nade i obnovljenoga povjerenja, budućnosti mira, svjedočeći konkretno mogućnost suživota i suradnje, nakon što su, dostojanstvo ljudske osobe i opće dobro, ponovno stavljeni u središte.

Konačno, razmijenjena su mišljenja o političkom, društvenom i regionalnom stanju, s posebnim naglaskom na onim mjestima koja trpe od sukoba i prirodnih nesreća. Kao poseban problem istaknut je veliki broj izbjeglica i migranata, kojima je potrebna pomoć i potpora međunarodne zajednice, kao i lokalnih regionalnih struktura, navodi se u priopćenju Tiskovnog ureda Svete Stolice.

Papina video-poruka mladima

Vatikan, 22.3.2017. (IKA) – Papa Franjo uputio je poruku mladima povodom 32. svjetskog dana mladih 2017. koji će se na biskupijskoj razini obilježiti na Cvjetnicu, 9. travnja. Tema ovogodišnjeg susreta uzeta je iz Evandjelja po Luki i glasi „Velika mi djela učini Svesilni“ (Lk 1,49). Ove je godine papa Franjo mladima čitavoga svijeta želio predstaviti poruku putem videa: u njemu se Sveti Otac osvrnuo na neke teme koje se obrađuju u dokumentu te je mlade pozvao na put duhovne pripreme za sljedeći Svjetski dan mladih koji će se održati u Panami od 22. do 27. siječnja 2019. Godine, prenosi Radio Vatikan. Podsjetivši na prošlogodišnji Svjetski susret mladih u Krakovu kao i na činjenicu da su na putu prema sljedećem susretu u Panami, Papa je istaknuo da su za njega vrlo važni ti trenuci susreta i dijaloga s mladima, te je htio da taj put bude usklađen s pripremama za sljedeću biskupsku sinodu koja je posvećena upravo mladima.

„Na ovom nas putovanju prati Naša Majka, Djeвица Marija“, kazao je papa Franjo te nastavio: „Ona nas potiče svojom vjerom, onom istom vjerom koju je izrazila u svom hvalospjevu. Marija je kazala: 'Velika mi djela učini Svesilni' (Lk 1,49). Znala je zahvaliti Bogu koji je pogledao na njezinu neznatnost te je prepoznala velike stvari koje je Bog učinio u njezinom životu.“ Sveti Otac rekao je da je Marija krenula na put kako bi posjetila svoju rođakinju Elizabetu koja je bila stara i kojoj je bila potrebna Marijina blizina. Marija se nije zatvorila u svoju kuću jer nije spadala u 'kauč-mladež' koja traži udobnost i sigurnost, ne želeći da im itko smeta. „Bila je potaknuta vjerom jer je vjera srce cjelokupne životne priče Naše Majke“, rekao je papa Franjo. Podsjetio je mlade da Bog i njih gleda te poziva, a kada On to čini, vidi svu ljubav koju oni mogu ponuditi. I oni poput „djevojke iz Nazareta“ mogu unaprijediti svijet i ostaviti dojam koji obilježava povijest – kako njihovu tako i povijest tolikih drugih. „Crkvi i društvu ste potrebni!“, istaknuo je Papa: „S vašim se pristupom i s vašom hrabrošću, s vašim snovima i idealima, zidovi nepomičnosti ruše i otvaraju se putovi koji nas vode prema boljem, pravednijem, manje okrutnom i čovječnijem svijetu.“ Na kraju je mlade potaknuo da tijekom putovanja prema Svjetskom danu mladih 2019. njeguju odnos bliskosti i prijateljstva s Blaženom Djevicom Marijom. „Ona je naša Majka. Razgovarajte s njom kao što biste razgovarali s majkom. Zajedno s njom zahvaljujte na dragocjenom daru vjere koji ste primili od predaka i predajte joj čitav svoj život. Poput dobre Majke ona vas sluša, grli, želi vam dobro, hoda zajedno s vama. Uvjeravam vas da ako to učinite, nećete zažaliti“, poručio je Papa mladima.

Prilog dokumenti

Radosni u nadi (usp. Rim 12, 9-13)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 15. ožujka 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Znamo dobro da je velika zapovijed koju nam je ostavio Gospodin Isus zapovijed ljubavi: ljubiti Boga svim srcem, svom dušom i svim umom i ljubiti bližnjega kao sebe samog (usp. Mt 22,37-39), to jest pozvani smo na ljubav, činiti dobro drugima. I to je naš najuzvišeniji poziv, naš poziv u pravom smislu te riječi; a s tim je povezana također radost kršćanske nade. Onaj tko ljubi ima radost nade, da će prispijeti tome da susretne veliku ljubav koja je Gospodin.

Apostol Pavao, u odlomku iz Poslanice Rimljanima koji smo upravo čuli, opominje nas: postoji opasnost da naša dobrotvornost bude dvolična, da naša ljubav bude licemjerna. Moramo se dakle pitati: kad se događa to licemjerje? I kako možemo biti sigurni da je naša ljubav iskrena, da je naša ljubav autentična? Da se ne pretvaramo da činimo dobro i da naša ljubav nije neka sapunica, već da je to iskrena, snažna ljubav...

Licemjerje se može uvući svugdje, pa i u način na koji ljubimo. To se zbiva kad je naša ljubav sebična, pokretana osobnim koristima; a koliko je samo koristoljubivih ljubavi... kad se karitativne službe u kojima se čini da se razdajemo zapravo obavljaju zato da privučemo pažnju na sebe ili da u sebi očitimo zadovoljstvo: "Ah, kako sam dobar!" Ne, to je licemjerje! Ili također kad smjeramo stvarima koje su drugima "vidljive" kako bi se razmetali svojom umnošću ili svojom sposobnošću. Iza svega toga se krije lažna, varljiva ideja, to jest da, ako ljubimo, to je zato što smo dobri; kao da je ljubav čovjekovih ruku djelo, plod našeg srca. Ljubav je, naprotiv, prije svega milost, dar; moći ljubiti je Božji dar za koji moramo moliti. A on ga rado daje ako ga zamolimo. Ljubav je milost; ne sastoji se u tome da pokazujemo ono što mi jesmo, već ono što nam Gospodin daruje i što mi slobodno prihvaćamo; i ona se ne može izraziti u susretu s drugima ako prije toga nije potekla iz susreta s Isusovim krotkim i milosrdnim licem.

Pavao nas poziva da prepoznamo da smo grešnici i da je također naš način na koji ljubimo označen grijehom. Istodobno, međutim, postaje nositelj novog navještaja, navještaja nade: Gospodin otvara pred nama put oslobođenja, put spasenja. To je mogućnost da i mi živimo veliku zapovijed ljubavi, da postanemo oruđa Božje ljubavi. A to se događa kad pustimo da nas ozdravi i obnovi srce Krista uskrslog. Uskrsli Gospodin koji živi među nama, koji živi s nama može ozdraviti naše srce: čini to ako ga zamolimo. On je taj koji nam omogućuje, premda smo maleni i siromašni, iskusiti Očevu samilost i slaviti čudesa njegove ljubavi. Razumije se dakle da sve ono što možemo živjeti i činiti za braću nije ništa drugo već odgovor na ono što je Bog učinio i nastavlja činiti za nas. Štoviše, sâm Bog, nastanjujući se u našem srcu i našem životu, nastavlja nam se približavati i služiti svima onima koje susrećemo svakoga dana na našem životnom putu, počevši od posljednjih i najpotrebitijih u kojima se Boga prvo prepoznaje.

Apostol Pavao, dakle, ne želi nas ovim riječima toliko prekoravati koliko, radije, ohrabriti da oživimo u sebi nadu. Svi naime imamo iskustvo da ne živimo u punini i kako bismo trebali zapovijed ljubavi. Ali to je također milost, jer nam pomaže shvatiti da mi sami po sebi nismo kadri istinski ljubiti: potrebno nam je da Gospodin stalno obnavlja taj dar u našem srcu, kroz iskustvo svoga beskrajnog milosrđa.

Tada ćemo ponovno cijeniti male stvari, jednostavne, obične stvari; ponovno ćemo cijeniti sve one male svakodnevne stvari i moći ćemo ljubiti druge onako kako ih Bog ljubi, želeći im dobro, to jest da budu sveti, Božji prijatelji; i bit ćemo sretni što nam se pruža mogućnost da budemo bližnji onome koji je siromašan i ponižen, kao što Isus čini sa svakim od nas kad se udaljimo od Njega, da se možemo prignuti do nogu braće, kao što on, Dobri Samaritanac, čini sa svakim od nas, svojom samilošću i svojim oprostjenjem.

Draga braćo i sestre, u tome na što nas je apostol Pavao podsjetio krije se tajna, da se poslužim njegovim riječima, onoga "u nadi... radosni" (Rim 12, 12): radosni u nadi. To je radost nade, jer znamo da u svim okolnostima, pa i u najvećim protivštinama i neuspjesima kroz koje prolazimo, Božja ljubav ne biva manja. Dakle, srcem koje je pohodila i u kojem se nastanila njegova milost i njegova vjernost, živimo u radosnoj nadi da uzvratimo u braći, s ono malo što možemo, za toliko toga što svakoga dana primamo od Njega. Hvala!

U sklopu pozdrava hodočasnici:

Posebno pozdravljam radnike poduzeća "Sky Italia" i nadam se da će se za njihovu situaciju s poslom brzo pronaći brzo rješenje, poštujući prava sviju, posebno obitelji. Rad nam daje dostojanstvo a vođe narodâ, vladari imaju obavezu učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi svaki muškarac i svaka žena mogli raditi i tako sačuvati ponos i s dostojanstvom gledati drugima u lice. Oni koji, zbog ekonomskih manevara ili u ime nejasnih trgovanja, zatvaraju poduzeća i oduzimaju ljudima posao i dostojanstvo čine veliki grijeh.

"Izvor vode koja struji u život vječni"

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 19. ožujka 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evangelje ove, 3. korizmene nedjelje, predstavlja nam razgovor Isusa i Samaritanke (usp. Iv 4, 5-42). Susret se zbio dok je Isus prolazio kroz Samariju, područje između Judeje i Galileje, koji nastanjuje narod koji su Židovi prezirali, jer su ga smatrali raskolničkim i krivovjernim. No, upravo će taj narod među prvima prihvatiti kršćanski navještaj apostolâ. Dok su učenici bili otišli u obližnje selo nabaviti hrane, Isus je ostao sam uz zdenac te od žene, koja je došla zahvatiti vode, traži piti. Time započinje dijalog. „Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samaritanke?" Isus joj odgovori: 'Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive. Tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožeđnjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni" (rr. 10-14).

Otići na zdenac i zahvatiti vode je naporno i zamorno; bilo bi lijepo imati na raspolaganju neko vrelo iz kojeg izvire voda! Ali Isus govori o drugoj vodi. Kad je žena shvatila da je čovjek s kojim razgovara prorok, povjerava mu vlastiti život i postavlja mu pitanja o vjeri. Njezinu žeđ za ljubavlju i puninom života nisu zadovoljila petorica muževa koje je imala, štoviše, iskusila je razočaranja i prijevare. Zbog toga žena ostaje dirnuta velikim poštovanjem koje Isus ima prema njoj i kad joj on govori o pravoj vjeri, kao odnosu s Bogom Ocem „u duhu i istini", tada ona intuitivno shvaća da bi taj čovjek mogao biti Mesija te Isus – što je vrlo rijetko – to potvrđuje: "Ja sam, ja koji s tobom govorim!" (r. 26). On

govori da je Mesija ženi s tako nesređenim životom.

Draga braćo, voda koja daje život vječni izlivena je u naša srca na dan našega krštenja; tada nas je Bog preobrazio i ispunio svojom milošću. No, možda smo ovaj veliki dar zaboravili ili sveli na puki anagrafski podatak; i možda tragamo za "zdencima" čije nam vode ne gase žeđ. Možda tražimo zdence čije vode nisu čiste. Tada je ovo Evanđelje upravo za nas! Ne samo za Samarijanku, već i za nas. Isus nam govori kao i Samarijanki. Sigurno da ga poznajemo, ali možda ga još nismo osobno susreli. Znamo tko je Isus, ali ga možda nismo osobno susreli, s njim razgovarali, i nismo ga prepoznali kao svoga Spasitelja. Ovo vrijeme korizme je dobra prigoda da mu se približimo, da ga susretnemo u molitvi i u dijalogu od srca srcu, da razgovaramo s njim, da ga slušamo; to je dobra prigoda da vidimo njegovo lice također u licu brata ili sestre koji trpe. Na taj način možemo obnoviti u sebi krsnu milost, utažiti žeđ na izvoru Božje riječi i njegova Svetoga Duha; te tako otkriti kolika je radost biti tvorci pomirenja i oruđa mira u svakodnevnom životu.

Neka nam Djevica Marija pomogne trajno crpiti milost, piti onu vodu koja izvire iz stijene koja je Krist Spasitelj, kako bismo mogli s uvjerenjem ispovijedati svoju vjeru i s radošću naviještati čudesa ljubavi Boga, koji je milosrdan i izvor svakoga dobra.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

želim zajamčiti svoju blizinu dragom peruanskom narodu, teško pogođenom razornim poplavama. Molim za žrtve, kao i za one koji su uključeni u pružanje pomoći.

Jučer je u Bolzanu blaženim proglašen Josef Mayr-Nusser, otac obitelji i član Katoličke akcije, koji je podnio mučeničku smrt jer se iz vjernosti evanđelju odbio prikloniti nacizmu. Zbog svoje velike moralne i duhovne veličine postao je uzor za vjernike laike, posebno za očeve, kojih se danas spominjemo s velikom ljubavlju, iako se liturgijska svetkovina svetog Josipa ove godine slavi sutra jer je danas nedjelja. Pozdravimo sve očeve velikim pljeskom. [Narod plješće]

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju i ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i vidimo se!